ஸ்ரீ

ஜயஜெயம்

ஸ்ரீ கருடபுராணவசனம்

இவை

ஸ்ரீ. சங்கராசாஸ்திரியாரவர்கள்

ஸ்ரீ துரைசாமி

சி. இராகவலுநாயுடு

ஸ்ரீ

COPY RIGHT.
1891.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

ஸ்ரீமந்நிகமாந்த குருவே நம:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீகருடபுராண சாரசங்கிரகம்.

அகிலமங்களகுண சொரூபனாகிய ஸ்ரீசர்வேசன் கருடப கவானுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய இப்புராணத்தை, பின்னர்ச் சூதமாமுனிவரால் நைமிசாரணிய வாசிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டது ஸ்ரீகருடபகவான் கேட்டமையால் ஸ்ரீகருட புராணமெனனும் பெயராயிற்று ஜீவனிறக்கும் விதத்தையும், இறந்தவுடனே வாயுசரீரம்பெற்று யமதூதர்களோடு யமலோகமடைந்து, கணப்பொழுதில் மீண்டு, சவத்தினை அருகிலிருந்து இடையைய டைதலையும் கிருத்தியம் செய்யவேண்டிய விதத்தையும் பத்துநாட் பிண்டங்களால் ஜீவன்சரீரம் பெறுதலையும் பதின்மூன்றாநாள் யமதூதர் பிண்டசரீரம்பெற்ற ஜீவனைப் பாசத்தால் பிணித்து நாளொன்றுக்கு இருநூற்று நாற்பத்தேழு காதவழிதூரம் ஓட்டிக் கொண்டு வழியிலுண்டாகுந் துன்பங்களையும் [illegible] க்கும் பயங்கரிக்கும் இடையிலுள்ள [illegible] காதவழியில் அசிபத்திரவனம் அதாவது [illegible] வனமும் உருக்கிவிட்ட செம்பு [illegible] டிருக்கும் அதிக உஷ்ணமும் குளிருமுள்ள இடங்களும் இருளுள்ள இடமும் சிலாவருட முள்ளடைய இடமும் இரத்தமும் சீயும் இரத்தமும் நிறைந்து பாபிகளுக்கும் அப்பாபிகளை வதைசெய்ய [illegible] சந்துக்களுக்கும் [illegible] கிடைக்கும் யாமியம், சௌரி, [illegible], [illegible], விசித்திரம், பக்வாபதம், துக்கதம், [illegible], [illegible], [illegible] என்ற பட்டணங்களில் யமதூதர்கள் [illegible] [illegible] பிண்டங்களையும் [illegible] சொல்லவற்றில் விசித்திரம் என்ற நகரம் சார்ந்து [illegible] பிண்டத்தையுண்டு [illegible] பிண்டத்தையுண்டு [illegible] பிசாச

ங்கள்வந்து அப்பிண்டத்தைக் கவர்ந்து கொள்ளுதலையும், ஜீவ
ன் யமபுரிக்கருகில் சாரும் பிண்ட சரீரம் நீங்கி அங்குஷ்டப் பி
ரமாணமாய் ஒருவருஷகாலத்தில் சம்பாதித்த கருமத்தாலாகி
ய சரீரமெடுத்து யமன்முன்பு போதலையும் யமபுரியின் தன்மை
யையும் யமனுடைய அரண்மனையையும், யமன் வீற்றிருக்கின்ற
மண்டபமும், சித்திரகுப்தன் அரண்மனையும், மகாரோகங்களின்
இலக்கங்களும், நரகங்களினொடுக்கமும், ஆகிய இவற்றின் பெற்றி
மையையும் பாபஞ்செய்த ஜீவர் பகைவர்களால் மொத்துண்டும்,
ஆயுதங்களாற் சிதைக்கப்பட்டும், அக்கினியால் சுடப்பட்டும், செ
க்கால் அரைக்கப்பட்டும், சேற்றில் வாட்டப்பட்டும், செம்பி
னாற் செய்யப்பட்டுக் காய்ந்ததாயிருக்கிற ஆண்பாவை பெண்
பாவைகளோடு சேர்க்கப்பட்டும், கரும்பைப்போல ஆலையில்
போடப்பட்டும், நரகங்களில்தள்ளி அழுத்தப்பட்டும், துன்ப
ப்படுதலையும் இன்ன பாபஞ்செய்தவர் இன்னசன்மமடைகின்
றனர், என்பதையும் இன்னபாபம் செய்தவன் நரகம் அநுபவித்
து பின்பு இன்னபிறப்பான் என்பதையும், இன்னதீவினை
யால் கொடியதாகிய பிரேதஜன்மமடைதலையும், நித்திய நி
ரம்பமும் வருடாப்திகமும் செய்யவேண்டிய விதியையும், கரு
மஞ்செய்யாவிடின் மிக்கதுயரத்தை அநுபவித்து பிரேதஜன்மம
டைந்து குலநாசஞ்செய்தலையும், கருமஞ்செய்யப்பட்டால் ஜீவன்
இனிதாய்ச் சென்று இன்புறுஞ் சுவர்க்கவாசஞ்செய்து குலத்
தோரை ஆசீர்வதித்தலையும், நல்வினைசெய்தஜீவன் உத்தம உல
கு அடைதலையும், சொர்க்கலோகத்தை அடைதற்குவாகிய பூதானம்
பொன்தானம்-கோதானம்-பஞ்சதானம்-சய்யாதானம்-இரு
ம்புதானம்-லவணதானம்-தீபதானம்- உபயதானம் - கடதானம்
பாதானம்-விருஷோற்சர்க்கம்-நாராயணபலி முதலியவைசெய்ய
வேண்டிய விதியையும் பிறந்தவனுக்கும் இறந்தவனுக்கும் ஆசௌ
சமுள்ள விதத்தையும் துர்மரணம் அடைந்தவனுக்கு இன்ன
காலத்தில் இவ்விதம் கருமஞ்செய்யவேண்டும் என்பதையும் சந்
நியாசமும் பிராயோபவேசமும் சககமனமும் ஆகிய இவற்றின்
மேன்மையையும் பின்னும் ஜீவனுக்கு உறுதியாயவற்றையும் விரி
த்துரைத்து நிமித்தமாயவற்றையும் இப்புராணம் புகலுகின்றது.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கவித்தலம் கல்விச்சாலைத் தமிழ்ப்புலவர்

ஸ்ரீ. வை. ஐயாத்துரை ஐயரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்

பூமகளும் புவிமகளும் புகழ்மகளா மகலாது புணர்ச்சி
யோகனி, நாமகளு நோற்றவரி னனிபுரியப் பெறுமறுவோ சாமி
நாமன், தூமகளு ருமாதுளவத் தொடையணியு முரனே ரகலத்தான்
ஆயவன்பான், பாமகளு களிசிறப்பப் பைந்தமிழிற் காருடத்
தைப் பகர்ந்தான்பாரீர்.

உலகளிக்குந் திருமார்பு னவ்வதுவைப் புள்ளரசை யுவா
க்கநூலை, பலகலையு நன்குணர்ந்து சவுனகா தியர்போற்றப் பகர்
ந்தனன்று தன். அரிகிற் புகழ்க் கவித்தலத்தி லவதரித்த துரைசா
மியருளிற றாதான், கலைவலயத் தோர்வியப்பக் கருடபுரா ணந்
தமிழி னிகழ்த்தினன்றே.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

சென்னைச் சருவகலாசாலைத் தமிழ்த் தலைமைப்புலவர்

கோமளபுரம்

இராசகோபால பிள்ளையவர்கள் செய்த

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மெய்பான் றுதிர்சிறப்ப புரிசடையோன் புண்டரிக வூனவன்
முதலை, அன்றுராதி மூலமுதலாமே யிலனென் றறையுங்
இர்காளிலமீ யிறைபொரு யினிதுணர்ந்துய் வாணியமுன், பன்
வண்மைப்ப வந்தவன்கண் படைகொள்வதுவன் கவிதநலமே.

கன்னறகுழங்கோலி கனிகநூழமபண்ணைக கருமேதி, உன் னக்கருழலி ழுகேவழிதநா ஒழுகுதீமபாலொண்டிவலை, கன்னாக் கழி[illegible]வென் டாளமொனநாகுநனகு தெநளாமே, முனனிமருண் மா[illegible]னவளமொகருநாமசவித்நலமே.

இ[illegible]பா[illegible] [illegible]றகளைதயனுமிடர்வெம் பவத்திறுலையாமே, சிற[illegible]பாகுந்நமறைபாற் சிவனவழிருசிதேவரெலாம, துறந் து[illegible]ரயாபத [illegible]வன்றிவழிபாடியற்றியுளம, மறநதுபாடுப டாதேநதுவளமாந[illegible]டொன்கவிகநலமே.

இநத[illegible]தான மாண[illegible]கதகேநக விலியகருணை யன்புடை மை, [illegible]ந்நியவாய்மை பொறையுணாவா தியநறகுணமெ ருகு, வநதா[illegible]மாவிடபாழ வாவாய்நதாஙக ளைமநதபெரு ந[illegible]யான, சிவ[illegible]நதுய[illegible] [illegible]னமெசயலுநதுயன் றெ ரிக்[illegible]மா.

இ[illegible] [illegible]நலி [illegible] [illegible]யரிபுக்குக்கிபிடை, அ [illegible] [illegible] [illegible]டையிடைாகிமறநுமுமிழமையச், துறுதிமே [illegible] [illegible] [illegible]நும [illegible]றே, பெழிதின் பேறிஃ [illegible] [illegible]யவாபு [illegible]யபான்.

[illegible] [illegible] புறச்[illegible]பாகு வெமமுாட்கா மநக்க[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]மியல் போகவெகுண் ட[illegible] [illegible] [illegible]கறேறசியமுக[illegible] [illegible]வேந தெ ன்[illegible], [illegible] மபுடைய ஞானியின பிழையயவொழுகும பெற [illegible].

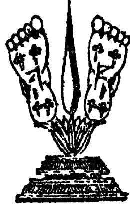
[illegible] [illegible]வரை [illegible] [illegible]டெமசிவமபூடு, [illegible] [illegible]தமிழயாபபுணரிவாய்மடு[illegible]றான், பி ழை[illegible] [illegible]பெட்பிற்றப்பே[illegible]முகவகவிழ, ம[illegible] [illegible] [illegible]வலத்துவாய் [illegible]யும்வளால்.

[illegible] [illegible]நவிருநீரிலவா[illegible]பயில், ம ன்[illegible] [illegible]ரநக[illegible]மத்தி[illegible], இன்ன பரிகாறா [illegible]வினமுமப சருட்புராணமுறை, தென்மான்செல், விற்செயுத[illegible]றரிசொல்வசாநகெரிபாக்கே.

ஸ்ரீ

ஸர்வம்விஷ்ணுமயம்ஜகத்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே வேதாந்த குரவே நம:

ஸ்ரீ கருடபுராண வசனம்.

முதலாம் அத்தியாயம்.

நான்முகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

திருவடிகள்

கைம்மழுமூ விலைவேல்சக சதிரமிலாச்செரு சடைக்கார்க் களன்கரத்தி. மைம்மலிகார்க் குழலியன்றாரு தேவிமணி வயிறுவந்து தோன்றல், செம்மலி முடப்புரமெரித்த செயலெற்றேன் அம்பருமே செப்பியெரித்த, விம்முறுமீ ளிலங்கையிற்பல் புரமெரித்த விறலொன்றுள் விரும்பிவாழ்வாம்.

பெரியதிருவடிகள்.

வரியதிரு வடிபுனையும் விழியுடைய விந்தையணி வயிறுவந்
து, கரியதிரு வடிவுடைய மறைமுதலி யிவருமவா கனமதா
யோன், உரியதிரு வடியவன்று ளங்கணவன கோத்தியென வுரை
த்தேனெஞ்சே, பெரியதிரு வடியையினிய பேணுதியேற் பிறவா
த பேறுற்றாயே.

ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசாரியார்.

திருமான்மெய்ப பரனேனோர் திறனிலா வுயிர்களெனச்
செய்யவேதம், ஒருவாம லுரைசெயவு மஃதுணரா திழுதையர்
செய் குறுவாதகதுய், பெருவாத முனபடமா றியற்றிவயம பெ
றாங்கள் பிராணெப்பில்லாக், கருமாதவன சமயங் கழுமவரு
ளபபுலமமாற் கருதிவாழ்வாம.

ஸ்ரீமத் பாஷியகாரர்

மூதுமறைநீ ணெறியோடு முரணியிகன் மொய்ச்சமய மு
ரணீத்தேக, மதுவிரிபைந் துழாயலஙகன மணிவண்ணன் சம
யநெறி மலிநதிட்டோஙக, எதுபொருளு முணராருஞ் செமபொ
ருளை யினிதினுணர்ந துயயயாணாப, புதுவெயில்சூழ் மணிமா
டப பூதபுரி புஙகவனருள் போற்றிசெய்வாம,

ஸ்ரீமத் பராங்குசர்.

விண்ணவர்க்குஞ் செவியூற நாவூற விரிதமிழ்மா மறைவி
ரித்து, மண்ணவர்க்கு வகுத்தவமமான் மலிபொருநற் றிருக்குரு
கூர வந்தவள்ளல், எண்ணவற்கு தநதுபிற பெண்ணனைத்து மி
ழுக்குறவா னிலமையோர்க்குந்தீக், கண்ணவற்கு மெட்டாத கதி
பெறவா மவன்கழல்கள் கருதிவாழ்வாம்.

ஸ்ரீமத் தெய்வநாயகியார்.

நய்யாத நான்மறைக ளவிற்றுமொரு செழுமுதனன் னிறத்துலவகி, மெய்யாய தவம்புரிந்தோர விதுவணிவோன் விரிமலரோன் விண்ணோராகப, பொய்யாது புரிந்தவரைப் புரந்தளிக்குங் கடைக்கணருள் பொழிந்துபுண்கள், செய்யாளையெழில் யிந்திரபுரத்தி லமா செய்யாளைச் சிந்தித்துய்வாம்.

ஸ்ரீமத் தெய்வநாயகப்பெருமான்.

நயந்தரிக்கும படைக்குமளிக் குந்தொழில்பூ ணற்குணக்குக் கடலாய்நல்கு, வியந்தரிக்கு முக்கணெண்க ணாயிரங்க ளுடையார்க்கும விபுதாக்குநதன், சயந்தரிக்குந திகிரிசிரம் பொதிக்கிமயிர் திரபுரத்துத் தலத்தின்மேய, வயந்தரிக்குந தெய்வநாயகப பெருமான் மாணடியை வழுத்தல்செய்வாம.

பெரியார் அருளிச்செயல்.

வாணிலாமுறுவற் சிறுநுதற்பெருந்தோண் மாதரார்வனமுலைப்பயனே, பேணினேனதனைப பிழையெனக்கருதிப் பேதையேன்பிறவி நோயறுப்பான், ஏணிலேனிருந்தே னெண்ணினேனெண்ணி யிளையவாகலவியின் றிறத்தை, நாணினேன்வந்துன் றிருவடியடைந்தே னைமிசாரணியத்து ளெந்தாய.

ஏதமவந்தணுகா வண்ணநாமெண்ணி யெழுமினோ தொழுதுமென றிமையோர், நாதன்வந்திறைஞ்சு நைமிசாரணியத்த தெந்தையைச் சிந்தையுள்வைத்துக், காதலேமிகுத்த கலியன்வாயொலிசெய மாலைதான் கற்றுவல்லார்கள், ஓதநீர்வைய மாண்டு வெண் குடைக்கீ ழுமபருமாகுவர்தாமே.

நூல்.

—*—

திருவுறையும் திருமார்பனாகிய திருமாலினது உந்தியில் தோன்றிய நான்முகக் கடவுள் படைத்த இடம் அகன்ற இப்பூமியின் கண்ணே தவம்புரிவதற்குத் தகுந்த தானமாய், புராணங்களெனனும் பைங்கூழ் விளையும் நல்ல செய்ந்நிலனாய், அடவிகளுக் கெல்லாம் அரசென்ற பாலதாய், விளங்காநின்ற * நைமிசாரணியத்தில், வசிக்கின்றவர்களும், வேதவேதாந்தங்களை ஐயந்திரிபற உணர்ந்தவர்களும், பிரம ருத்திரேந்திராதி தேவர்களோ டொப்பானவர்களும், சொரூபத் தியானம் செய்கின்றவர்களும், ஸ்ரீ அரிகதா சங்கீர்த்தன சீலர்களும், ஆகிய சௌனகாதி மகருஷிகளைச் சேவிக்க விரும்பிப் புராணம் புகல்வோரில் தலைமை பெற்றவராகிய சூதமாமுனிவர் அந்நைமிச வனம்வந்து அச் சௌனகாதி அருந்தவர்களைக் கண்டு தண்டசமர்ப்பித்து, அம்மா முனிவர்கள் உவந்தளித்த ஆசனத்தில் வீற்றிருந்தனர்.

பின்னர் அங்கிருந்த ருஷிகளெல்லாரும் சூத பௌராணிகரை யுபசரித்து அஞ்சலிசெய்து சூதமாமுனிவரே! தேவரீர் முகமாயனேக சைவ புராணங்களைக் கேட்டு மிகக் களித்தோம். பிரமனைக் குறித்தவை இராசத புராணமாகலானும், சிவனைக் குறித்தவை தாமத புராணமாகலானும், முத்தற்கடவுளைக் குறித்தவை சாத்துவிக புராணமாகலானும் அவ்விஷ்ணு புராணமே நந்நலம் செய்யுமாகலானும், விஷ்ணுபுராணம் ஒன்றனை இன்னும் கேட்க விரும்புகின்றோம். தேவரீரோ பகவதம்சராகிய வேதவியாச பகவானுடைய மாணாக்கராயினீர் அல்லது உம், அப்பகவான் யாவற்றையும் ஓதுவித்தருளப் பெற்றீராயினீர். நீர் அறியாதது ஒன்றும் இல்லை. தர்மார்த்தகாம மோக்ஷங்களைக் கொடுப்பதாகிய ஒரு சாத்துவிகபுராணத்தை எங்களுக்குச் சொல்லும்படி கருணைக்கோர் நிலமாய் எழுந்தருளியிராநின்ற தேவரீரைப் பிரார்த்திக்கின்றோம். ஓ சூதமாமுனிவரே! உலகில் ஜீவர்களுக்கு ஜனனமும் மரணமும் எக்காரணத்தால் உண்டாகின்றன

* நைமிசாரணியம் நூற்றெட்டுத் திருப்பதியில் ஒன்று.

எந்தச் செய்கையால் நரகம் சுவர்க்கமும் வருகின்றன ! எக்கா
ரணத்தால் தீராப்பிணிவரும் ! எப்போது * பிரேதசன்மம்வரும்!
எதனால் அச்சன்மம் நீங்கும் ! எதனால் முத்தி கிடைக்கும் ! இ
வற்றை எல்லாம் எங்கட்குத் தெளிவுறச் சாற்றவேண்டும் என்
று வேண்டினர்.

உடனே சூதமாமுனிவர் வியாச பகவானுடைய சீர்பாதங்
களைத் திருவுளத்தில் தியானித்து உச்சிமேல் கரங்குவித்துச்
சர்வ ஜகத்காரணனாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனைத் தொழுது சௌன
காதி முனிவர்களை நோக்கி அந்தணர்களே ! யாவற்றையும் முற்
றும் உணர்ந்த நீர் நன்கு வினவினீர், உங்களுடைய வினாவிற்கு
விடையாக ஒரு நல்லகதை சொல்லுகின்றேன். மனத்தை ஒரு
வழிப்படுத்திக் கேட்பீராக. ஓ மகா ருஷிகளே ! அயனாதி
தேவர்கட்கும் தேவனும், சர்வாந்தர்யாமியும், சிருஷ்டி ஸ்திதி
சங்காரங்களை லீலையாகச் செய்கின்றவனும், புருஷோத்தமனும்,
பரமபதவாசியும் ஆகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனை முன்னொருகாலத்
தில் கருடபகவான் பணிந்து நீர் இப்போது வினவியது போல
வே உலக நன்மையின் பொருட்டு வினவி விடை பெற்றனன்.
அவற்றைச் சொல்லுகின்றேன் கேண்மின். அக்கருடபகவான்
பரமனை நோக்கி ஏ ஜகந்நாதா ! பரந்தாமா ! எள்ளிலுள்ள எண்ணெ
ய்போல எங்கும் நிறைந்தவனே ! அயனாதியரும் இன்ன த
ன்மையனென்று அறியாத ஸ்ரீஹரியே ! ஜீவர்கள் உலகில் யாது கார
ணத்தால் பிறந்து இறந்து சுவர்க்க நரகங்களை அடைகின்றனர்!
எந்தப் பாபத்தால் பிரேத சன்மம் அடைந்து எந்தப் புண்ணியத்
தால் அது நீங்குகின்றனர் ! எக்கருமத்தால் பிரதிசய இலாவீடா
கிய நிறைந்த உலகை எய்துவர் ! முன்செய்த பாபங்களை மரண
காலத்தில் எதனால் நீக்கி நல்லுலகுபெறுவர். பாபங்களெல்லாம்
எக்கருமத்தால் நிவர்த்தியாகும் ! ஓ பரந்தாமனே ! மரிக்குங்கா
லத்தில் யாவரை நினைத்தால் நற்கதி கிடைக்கும். இவற்றையெ
ல்லாம் அடியேனுக்குச் சாற்றியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்
திக்க, பிரபுவும், நாரத்தில் அயனம் செய்கின்றவனும், நாரசமு
கம் கொள்கின்றவனும், எல்லாருடைய மனத்திலும் உறைந்து

* பிரேதசன்மம் பூதப்பிரேத பைசாசாதிசன்மங்களிலொன்று

யாவற்றையும் பார்க்கின்றவனும, சகல செயல்களுக்கும் காரண மாகியவனும ஆகிய அவ்வரிபகவான் கருணை புரிந்து வைனதே யனைப்பார்த்து மகா பராககிரமசாலியாகிய கருடா! நன்குகேட் டனை. நீகேட்டவையெல்லாம உலகில் இரகசியமாயுள்ளன. அவ ற்றைக் கூறுகின்றோம் கேண்மோ. பலநாள் வாழ்ந்தாலும் ஒரு நாளில் இறப்பது சத்தியம் எனபதை ஒரு சேதனனாயினும நினைக்கின்றான் இலன். பிறந்தலுற்ற பின்பு இறத்தல் உண்மை என்று நினைக்கின்றவனோ கோடியில் ஒருவன் உளனோ! இலனே! உயிரகவருமகூற்றுவன் ஒருவனுளன். இறுதிககாலததில் அவ ன்கையில் அகபபடவே வேண்டும என்று அடுத்தடுத்து நினைத் துத் திடுககிடுகின்றவன் யாவனோ அவன் ஒருவனே யின்றுபோ யிறறு நாளைபோயிறறு என்று வாணாள் வீணாளாய்க் கழிக்கின்ற தே, நமனா வந்து விடுவனே. ஐயோ என்செய்வோம என்று அஞ்சி நல்லறம செய்வான. ஒருவன் தனக்கு உரியகருமஙகளைச் செய்வானேல் அக்கருமஙகளே அவனைக் காபபாற்றும. இன்ன மரபில் பிறநதவனுககு இன்ன கருமஙகள் தாம உளவென்று வேதசாஸ்திரஙகள கூறுகின்றன. கலுழனே! அவற்றை யுணாந்து தான்பிறந்த குலத்திறகு ஏறபுடையவாகிய கருமஙகளைத் தவிா நது மேலினும கீழினும செல்லாமல் உரிய கருமஙகளையே யாவ ன் புரிகின்றானோ அவனே எவவிடததிலும மேனமை பெறுவன.

பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் என்று நானகு வருணத் தாா உளர். அவாகளில் பிராமணருக்குத் தானமகொடுத்தலும, வாங்கலும, யாகமசெய்தலும், செயய உரியவாகடகுச் செய்வித் தலும, வேதமோதலும, ஓத உரியவர்களுக்கு ஓதுவித்தலும, ஆகிய ஆறுகருமஙகள உளவாம், க்ஷத்திரியருக்கும, வைசியருக் கும, தானம கொடுததலும, யாகம் செய்தலும் வேதம ஓதலும ஆகிய மூன்றுகருமஙகள் உரியவாம. சூததிராருக்கு முதல் வரு ணத்தோா ஏவும தொழிலகளைப்பணிந்துசெய்தலே உரியதாகும ஓ கருடா! அவரவா மரபிற்குரிய ஒழுக்கத்தில் நிற்றலே அவ ரவருக்குப் பெரிய தவமாகும். அத்தவத்தில் வழாது ஒழுகுவாா யாவரோ அவரே போகமும் யோகமும் ஒருங்கெய்தி நெடுநாள் வாழ்ந்து இறுதியில் நல்லுல கடைவர். ஆகையால் யாவரும்

தத்தமக் குறிய ஒழுக்கத்தில், நிற்பதுவே சிறப்பாகும். யாவராயினும் எப்பொருளையும் விழையலாகாது. எத்தன்மைத்தாய மாதவத்தையும அந்த இச்சை கெடுத்து விடும அவாவை யொழித்தவரே பேரறிஞராகுவா என்றருளிய பின்னும அருளிச் செய்கின்றனன்.

முதலாம அத்தியாயம - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

சூத மகாமுனிவர் நைமிசாரணிய வாசிகளே! பின்னர் வாசுதேவன் பறவைக் கரசே! உலகில் எண்பத்துநாலு லட்சம் யோனிபேதங்களுண்டு. அவை அண்டசம, உற்பிசம, சராயுசம, சுவேதசம, எனற நான்கு பிரகாரமாயுள. அந்த நானகு வகுப்பில் முட்டையினின்று இருபத்தொரு லட்சம பறவை முதலியவைகளும, பூமியினின்று இருபத்தொரு லட்சம மரம முதலியவைகளும, கருப்பையினின்று இருபத்தொரு லட்சம மனிதர் முதலானவாகளும, வேர்வையினின்று இருபத்தொரு லட்சம கொசுகு முதலியவைகளும் தோன்றுவனவாகும. கலுழனே! சன்மங்களில் மானிட சன்மம கிடைப்பது அரிதினும அரிது. அச்சன்மமே புண்ணிய சன்மமாம. ஒரு பொருளைப்பாாக்கக் கண்ணும், கேட்கச் செவியும, இனிமையை யுணரநாவும, நாற்றமறிய நாசியும, காம வின்பத்துக்கு மெய்யும, நன்மை தீமைகளைப் பகுத்துணர உணாவு முளவாயினமையால், மானிட சனமமே சிறப்புடைய தாகும். அம்மானிட சன்மத்தில் பிராமணா க்ஷத்திரியர் வைசியா சூத்திரா என்று நான்கு சாதியாருளா. ஆடையொலிக்கும, வண்ணரும தோல் தைப்போரும நாட்டிய மாடுவோரும ஓடம விடுவோரும கம்மாளரும * நுளையரும் வேடரும ஆகிய இவர்கள் அச்சூத்திர சாதியாரினும தாழ்ந்த சாதியாராவா. உணவு

* நுளையர் - நெய்தனிலமாக்கள்.

ம் உறக்கமும் அச்சமும் புணர்ச்சியுமாகிய வினைகள் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும இயற்கையா யுள்ளனவாகும் ஞானமாத்திரம எல்லாவுயிர்களுக்கும பொதுவன்று. சில தேசஙகளில் மானிடர் ஒரே காலுடையவராயும, இரண்டு கால்களுடையவராயும, அநேக கால்க ளுடையவராயும இருக்கின்றனர். கிருஷ்ணசாரமென்ற மான் எந்தப்பூமியி லிருக்கின்றதோ அப்பூமியே புண்ணிய பூமியாகும. அபபூமியில் தேவர்களையும, மகருஷிகளையும், பிதிராகளையும பூசிபபோருக்கு அதிக நன்மையுண்டாகும், அபபுண்ணிய பூமியில் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும எபபோதும சந்நிதிகொண் டிருக்கின்றாகள்.

கலுழனே ! பூதப் பிரேதபைசாசாதியுள் தேகம்பெற்ற சீவர்சிரேஷ்டா, அச்சீவருள் பசு பட்சி சன்மமடைந்து சிறிது அறிவினால் சீவிப்போர் சிரேஷ்டர். அவருள மனிதா சிரேஷ்டா. அம்மானிடருள் பிராமணர் மிகச் சிரேஷ்டர்; அப்பிராமணருள் வேதசாஸ்திர முணர்ந்தவர் சிரேஷ்டா. அவருள் அப்படியோ இபபடியோவென ஐயபபடாது உபசாரவழக்கை நீக்கி வேதாாததங்களை உள்ளபடி உணாநதவா சிரேஷ்டர். உணாநத வழியிலேயே நிற்பவர் உணர்ந்தவரினும சிரேஷ்டா. அவருள் பிரம்மஞான மடைநதவரே மிகச் சிரேஷ்டராவா. ஓகருடா ! அநேககோடி சன்மஙகளாலே பெறபபடுவனவாகிய சுவாககமோட்சஙகளை அடைவதாக்கு மானிட சன்மமே காரணமாகியது அச்சனமததை அடைநதும நல்வினை செய்து நல்லுலகுபெறாமல் நரகமபுகத தீவினையே புரிநது அச்சன்மததை வியாத்த மாக்குவோரே உலகில பல ருளா. புண்ணியத்தா லடைநத அம்மானிடசன்மத்தால் பேறுபெறாதோா தமக்குததாமே வஞ்சனை புரிவோராவா. மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொருளாசையாகிய இவற்றிலேயே தலைபபட்டுத் துன்பஙகளையறியாது உழல்பவன் யாவனோ அவன் மிருகஙகளோ டொப்பானேயன்றி நன்மக்களோடு சேரான் அவனுநதியன் ஒருவனு மிலன் ஆசைப்பெருக்கத்தினாலே பிணிக்கபபட்ட மனமுடையான் இவ்வளவு அவ்வள வென்பது இல்லாமல் யாவு நிரம்பக் கிடைத்தாலும இனனும வேண்டும் வேண்டு மென்றே அலைவானே யல்லாமல் கிடைத்தமட்டில் சாது

மென்று திருப்தியடையான். நூறு பொன்பெற்றானேல் அவன் திருப்தியடையாது ஆயிரம பொன்னை யிச்சிக்கின்றான். ஆயிரம் பொன்னடைந்தவன் லட்ச பொன்னை யிச்சிக்கின்றான். லட்சம பொன் னடைந்தவன் கோடிப்பொன்னை விரும்புகிறான். கோடிப்பொன்னை யடைந்தவன் ஒருதேயத்தை விரும்புகிறான். தேசமடைந்து அரசனாயினவன புவிமுழுதுக்கும சக்கரவாத்தியாக விரும்புகின்றான். சக்கரவாத்தி தேவனாகவிழைகின்றான். தேவாகளோ இந்திரனாக விரும்புகின்றார்கள். அவவிதம இச்சை மேல் மேல் பெருகுமே யன்றி ஒருவாக்கும அது ஒழியாது. இந்த இச்சையை யொழிக்காதவன் கண்டவரை யெல்லாங் கரங்குவித்து இரந்து அவாகளால் இகழப்பட்டு நரகத்துக்கே ஆளாவன். கொடுங்கேடு யாவும ஒருங செய்துவதற்கு அவாவே காரணமென்று அதனை வேரறுத்த மகான்கள் யாவராலும போற்றப்பட்டு அந்தியகாலத்தில் சுவாக்கலோகம சாாவாாகள். புலன் சென்ற வழி மனத்தை விடாது அடக்கிச் சுதந்தரனாய் யாவன் இருக்கிறானோ அவனே எல்லா நலங்களுக்கும உரியனாவன். சுதந்தரமில்லான் பாலியபருவத்தில் தந்தை தாயாது சொறகேட்பான் யௌவன பருவத்தி மோக்ஷ ஸ்ரீக்கு மூதேவியாகிய தன் தேவியினது கட்டளையிடுதலை பணிந்து தலைமேற கொள்வன. வாாந்திய பருவத்தில் புத்திரபௌத்திரா சினந்து கிழப்பிணமே! வாய்மூடித்து வெறுமனே கிடப்பாயென்று அதட்டிச சொல்லு மொழியைக்கேட்டுப பொருமிக கிடப்பன. ஆதலால் கற்றுணாந்த ஞானமில்லான் பொம்மையைப போலவே என்றுஞ் சுதந்தரமில்லாதவனே யாவன்.

கனுமுடனே! கலைமான் புல்லாங்குழலின் இசையைக்கேட்டு இருப்பிடம விட்டுப போய் ... வேடனால்பிடிக்கப்படுதலால் அக்கலைமான் ... ...குமு, யானை புணாச்சியை விழைந்து பெண்யானையைத் தொடாந்து சென்று யானைபபாகாகள் தோண்டிய குழியில் விழுதலால் அவ்யானை பரிச இனத்தால் கெடுவதாகும விட்டிற் பூச்சி விளக்கைக்கண்டு நல்ல கனியென்று நினைத்து வீழ்ந்து அவவிளக்கில் சாகின்றமையால், அப பூச்சி கண்ணால் கெடுவதாகும். வண்டு உண்ணக்கருதி இருகில்

தேனைச் சேர்த்து அதிலிருக்கும்போது நறுந்தேன்கொள்பவன் தீயால் கொளுத்துகின்றமையால் அவ்வண்டு நாவால் கெடுவதாகும். மீன் தூண்டிலின் முனையில் கோத்த இறைச்சியின் நாற்றத்தைவிரும்பி உயிரிழப்பதால் அம்மீன் நாசியால் கெடுவதாகும். ஓ கருடனே! அங்ஙனமாக ஓர் இந்திரியத்தாலேயே அவைகள் நாசமடையுமேல் பஞ்சேந்திரிய வாஞ்சைகளையுமுடைய மனிதன் அருங்கேடுற ஐயமுளதோ. இவ்வாழ்க்கையில் சுக துக்கங்களில் எது மிகுதியானாலும், பெண்டு பிள்ளைகளாகிய வன்கயிறுகளால் கட்டுண்ட மனிதனை என்றும் நற்கதியடையான், பாலியனாயினும் யுவாவாயினும், விருத்தனாயினும் நாள் கழிந்தவே என்னும் மிருத்தியு ஒருவன் உளனென்றுணர்ந்து கடப்பானிலன். உலகில் பிறந்து பிறந்தே இறக்கின்றான். கேளாதே வந்து பிறப்பது போலவே பெண்டு பிள்ளை மனைகளைவிட்டு யாவரும் பார்த்திருக்கச் சொல்லாமலே போகின்றான், தாய் தந்தையர் பெண்டு பிள்ளைகள் ஒருவரும் துணையின்றித் தானொருவனாகவே பாபா வந்தாலும் அப்படி அவன் மாத்திரம் ஒரு தனியே போகின்றான். ஒருவன் மரித்தவுடனே அவன் தேகத்தைக் காஷ்டம் போலப் புவியில் கிடத்தி உறவினரெல்லாரும் ஆ! ஆவென்று அழுகின்றனர். அவர் அழுகின்றமையால் இறந்தவனடையும் பயன் யாதுளது! பொய்ப்பத்திரமெழுதுதல் பொய்க்கரி கூறுதல் வழிப்பறித்தல் கொலைபுரிதல் முதலிய தீத்தொழில்களைப் புரிந்து ஒருவன் பொருள் சம்பாதிக்க அப்பொருளை, அவனைச் சார்ந்த எல்லாரும் அனுபவிப்பர், பொய்யோலையெழுதுதல் முதலிய அநீதிய வினைகளைச் செய்ததால் வரும் கொடிய பாபத்தில் அப்பொருளையனுபவிக்கிறவர்களுக்கும் பங்குண்டோ வெனில் ஒருசிறிதும் அவர்களுக்கில்லை; அப்பாபசெயலைச் செய்து பிறர்பொருளைக் கவர்ந்தவன் யாவனோ அவனொருவனே பாவம் முழுதுக்கும் பாத்தியனாகித் தீவாய் நரகமெய்துவன், அங்ஙனம் தீத்தொழில் புரிந்து ஈட்டியபொருள் இறந்தபின் அவனோடு செல்லுமோ வென்றால் ஒரு சிறிதுஞ் செல்லாமல் அவனை விட்டு மனைக்கண்ணே யிருப்பதாகும் உறவினர் முதலியோரே சவத்தோடு மயானம் வரையிலே சென்று உடனே மீளுவர். இறக்கு முன்னமே அவன்செய்த பாப புண்ணியங்

களே அவனுடன் செல்வனவாகும், எந்தப் பொருளானது எம க்குத் தொண்டனாகிய ஒருபிராமணன் கையில் கொடுக்கப்பட வில்லையோ அப்பொருள் உடையவனது பொருளன்று. உலோ பனிடத்திலிருப்பதாகிய பெரும்பொருள், ஐயோ நாம பிராம ணர் கையில் கொடுக்கப்பட வில்லையே திருவணை முதலிய யா த்திரைகளிலும் செலவு செய்யப்பட வில்லையே, புழுமலங்கூடா கிய தேகம் அநித்தியமாயிறதே ! நம்மை யுடையான அதனை ய றிவானிலனே ! அவனிறந்தபின்பு நம்மையாவன் கவர்ந்து கொ ள்வனோ ! ஒருங்குகவர்ந்து அவன எந்தவிலைமகள் கையில்கொ டுப்பானோவென்று கதறுவநாகும். பூரவ சன்மத்தில் தானதாம ங்கள் செய்தவனை மறு சன்மத்தில் மக பாக்கியவானாகின்றமை யால் அச்சன்மத்திலும் அப்படியே செய்தால் மறுசன்மத்தில் அதிக தனவானாவான்! யாவன் அத்தான தருமங்களைப பத்தி சிரத்தையோடு செய்கின்றானோ அவனே தர்மார்த்த காமமோக்ஷ ங்களைப பெறுவன. பத்தி சிரத்தையின்றி அவற்றைச் செய்தவ னை செய்யாதவனை யாவன், தாம தானங்களைச செய்கின்றமை யாலே எண்ணியவற்றை யெல்லாம எண்ணியபடிப் பெறலா கும். அரும பெறலாகிய மோக்ஷமுங் கிடைக்கும பத்தியோடு செய்யுந தருமம திணையினுஞ் சிறிதாயினும பனையினும பெரி தாகும. ஒரு பொருளு மில்லாத ருஷிகளெல்லாம தமமனச செய்கையாலேயே விதிசி வேந்திராதியருக்கும அரிய நிரதிசய இன்பவீடாகிய எமமுலகுபெறுகின்றனா ஆதலால் மனததூய் மையும பத்தியும இல்லாமல் தானம் தருமம தவமமுதலிய வற் றைச் செய்தால் அவை சிறிதும பயனதாரா. முத்திசாதனங்க ளாகிய பத்தியேனும பிரபத்தியேனும் செய்தலும பத்தியோடு தரும தானங்களைச் செய்தலுமே உத்தமமாம என்றோதி யருளினன்.

இரண்டாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள்திருவடிகளேசரணம்,

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் மாமுனிவர்களே! பின்னர்ப் பெரிய திருவடி ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தொழுது ஏ நாதா! மனிதர்களுக்கு மகாகொடியதாகிய பிரேத சன்மம் எதனால் வராமல் ஒழியும், அதனை அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தலும், சர்வாந்தரியாமியாகிய பகவான் ஓ கருடா! மனிதர் இறந்தவுடனே செய்யவேண்டிய கருமங்களைச் சிறிது நவில்கின்றோம். கேண்மோ பிரேதசன்மத்தை நிவர்த்திக்க விரும்பிய யாவரும் இறக்கு முன்னமே தமது கரத்தாலே விருஷோச்சுநம் செய்தல்வேண்டும். ஸ்திரீ சூத்திராயினும் நவிராது அதனைச்செய்தல் வேண்டும். ஐந்து வயதுக்கு மேற்பட்ட வயதுடையாரில் ஆண், பெண் யார் மரித்தாலும் அவருக்குப் பிரேதசன்மம் வராமையின் பொருட்டுக் கருமம் செய்கின்றவன் விருஷோச்சுநம் செய்தல்வேண்டும். பிரேதசன்மம் அடையாமைக்கு விருஷோச்சநம் செய்யவேண்டிய தன்றி வேறொன்றுமிலது. உயிரோடிருக்குங் காலையாயினும் இறந்தபின் பாயினும் யாவனுக்கு விருஷோச்சநம் செய்யப்பட்டதோ அவனுக்குப் பிரேதசன்மம் வருவதிலது. இந்த விருஷோச்சநம் செய்யாமலே வேறு எவ்வித தானம் கொடுத்தாலும் விரதங்கள் செய்தாலும், யாகம் இயற்றினாலும் அப்பிரேதசன்மம்பீடியாமல் ஒழியாதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினன்.

பெரியதிருவடி சர்வேசனை வணங்கி ஓ தேவதேவே! விருஷோச்சநம், இறக்காத முன்னர் எக்காலத்தில் செய்யவேண்டியது! இறந்தபின்னர் எச்சமயத்தில் செய்யவேண்டியது! அதற்கு இன்னும் பலன் யாது; அவற்றைக் கூறியருளவேண்டுமெனலும், அயனரனாதியர்க்கு அரியனும், நமபோலிய அடியாருக்கு எளியனும் ஆகிய கருணையங்கடவுள், கலுழனே! இறந்தவனைக் குறித்து விருஷோச்சநம் செய்யாமல் சிராத்த முதலிய யாவும் செய்தாலும் சிறிதும் அவனுக்குப் பயனில்லை. மரித்த பதினொன்றா நாள் எவனுக்கு விருஷோச்சநம் செய்யப்படவில்லையோ அவனுக்குப் பிரேத சன்மம் உறுதியாகும். விருஷோச்சநம்

செய்யப்பட்டால் இறந்தவன் பிரேதசன்மம் அடையாது பெரி
யோர்கள்சேரும் உலோகமசேர்வன், முத்திக்ஷேத்திரங்களில் மா
ய்ந்தவன் எமனால் பிடிக்கப்படாமல் நல்லுலகுசேர்வன். விரு
ஷோச்சநம் யாவனுக்குச் செய்யப்பட்டதோ. அவனும் அவ்வுல
குசேர்வன். புத்திரனாயினும, மனைவியாயினும், பெண்வயிற்றுப்
பிள்ளையாயினும, பெண்ணாயினும, விருஷோச்சநம செய்யலாம்.
புத்திரன் இருப்பானானால் வேறுயாரும் செய்யலாகாது என்றரு
ளினன். வேத வுருவனாகிய பறவைக்கரசன் ஓ வாசுதேவா! புத்
திரன் முதலிய ஒருவரும் இல்லாதவனும், இல்லாதவளும, இற
ப்பின் அவர்களுக்கு உத்தரகிரியை யாவர் செய்யவேண்டியது.
அருளுகவெனலும, எம்பெருமான் ஓ கருடா ! பிள்ளையில்லாத
வன் நரகமன்றி நல்லுலகடையான், ஆகலின் எவவித அரிதாகிய
கருமம செய்தேனும ஆண்மகவு பெறுதல்வேண்டும, ஒருவன்
தனக்கு நல்வினை ஒன்றும செய்துகொள்ளாமல் இறநதாலும அ
ப்படி மரித்தவனுக்கு அவனுடைய புததிரா கிருததியம செய்யா
விட்டாலும், அவன் இராப்பகல் பசிதாகத்தோடு ஐய்யோ ! ஐய்
யோ ! என்று இரைநது உலகெஙகும நெடுஙகாலம அலைநது பி
ன்பு புழுமுதலிய சன்மமெடுதது மீண்டு மனிதருள் கடையோ
ன் வயிற்றில் பிறநது பிறநதுமறிப்பன். ஆதலால் ரோகத்தால்
பிடிக்கப்படுவதறகு முன்னரும, வயோதிகம வருவதறகு முன்
னரும, செயல் ஒடுஙகுவதற்கு முன்னரும, ஆயுசு குறைவதறகு
முன்னரும, தெரிநதவன்தான் அநதியகாலததில் நல்லுலகு அ
டைய வேண்டியதற்கு நல்வினைகளைச செய்யக் கடவன் அப்ப
டிச் செய்யாமல் பின்னிட்டுச் செய்வோமென்று ஆலோசிபபது
தீபபற்றி இல்லம எரியும காலை அதனை அவிபபதற்குக் கூபம
தோண்ட எத்தனிப்பதை ஒபபாகுமென்றருளினன்.

மூன்றும் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள்திருவடிகளேசரணம்,

நான்காம் அத்தியாயம்.

சூதா, அருந்தவர்களே! வேதவுருவனாகிய கருடன் சர்வ லோகநாதனை வணங்கி, ஏ பரந்தாமா! தானதருமங்களை ஒருவன் மனத்தூய்மையோடு தன் கையாலே செய்யின் பயன் யாது; அவனுக்காக அவன் புத்திரன் முதலியோர் செய்யின் பலன் என்னை! செய்யும் முறை பிறழ்ந்து செய்யின பலன் என்னை இவற்றை மொழிந்தருளுக எனலும், பாப்பனைப் பரமன் கலுழனே, மனத்தூய்மை யில்லாமலும் உறுதியில்லாமலும் செய்யப்படும், நூறு கோதானங்கட்கு எவ்வளவு பலனுளதோ அவ்வளவு பலன் சித்தபரிசுத்தத்தோடு சாஸ்திரத்தில் விதித்த வண்ணம் ஒரு கோதானஞ்செய்யின் அதற்குளதாகும். ஒருவன் மரித்தபின்பு அவனைக் குறித்துச் செய்யும் லட்சம் கோதானங்கட்கு எவ்வளவு பலமோ அவ்வளவு பலன் அவன் இறக்குங்காலத்தில் ஆயிரங் கோதானஞ்செய்யின் உளதாகும். கலுழனே அங்ஙனமாதலால், மரணகாலத்திலேயே கோதானம் முதலிய யாவற்றும் செய்தல் மிக நன்றென்று தெளிக. நல்ல தானமும் நல்ல பாத்திரமும் நல்ல க்ஷேத்திரமும் கொடுப்போனுடைய தூயமனமும் ஒருங்குறின் ஒன்று கோடியாகும். கற்றுணர்ந்த பெரியோர்களிடத்தில் கொடுக்கப்படும் தானம் நாள்தோறும் விருத்தியடையும். வாங்குவோர் உத்தமராயினால் கொடுப்போனுக்கு அதிக புண்ணிய முளது விஷத்தைப்போக்கும் மந்திரமும், குளிரைப்போக்கும், அக்கினியும் தம சத்தியினின்று குறைவுபடாதவாறுபோலத் தானம் வாங்கும் அவ்வுத்தமரும், அவருடைய நற்கருமத்தால் குற்றமிலராவர். உத்தமபலனை யடைய வேண்டுமென்று விரும்புவோன் கோதானமுதலியவற்றை வேத சாஸ்திரங்களை யுணர்ந்த உத்தம பிராமணனுக்குக் கொடுத்தல்வேண்டும். அவ்வேத சாஸ்திரங்களை ஓதாமலும்! ஒழுக்கத்தில் நில்லாமலும் பிராமணன் என்ற பெயரைமாத்திரம்! உடையவனுக்குக் கொடுத்தால் அக் கோதானமே கொடுத்தவனுக்கு நரகம் கொடுக்கும். அன்றியும் தகுதியில்லான வாங்குவானேல் அவன் இருபத்தொரு தலைமு

றை யுள்ளவர்களோடு கிரயம் புகுவன். ஒரு கோவை ஒருவனு க்கே கொடுத்தல் வேண்டும், எக்காலத்திலும் அதனை பலரு க்குக் கொடுக்கலாகாது, அப்படிக் கொடுத்துத் தானம் வாங்கி னோர் விற்றுத் தொகையைப் பங்கு செய்துக் கொண்டாலும், ஒ ருவர் ஒருமாதம், மற்றொருவர் ஒருமாதம் அநுபவித்துக் கொள் ளுகிறதென்று விதித்துக் கொண்டாலும் தானம் கொடுத்தவன் அவனுடைய ஏழு தலைமுறையோடு கெடுங்காலம் நரகவாசஞ் செய்வன். சாதுக்கள் கரத்தில் பொருள் முதலியவற்றைப் பக்தி சிரத்தையோடு கொடுப்போன் அச்சன்மத்திலேயோ மறுசன் மத்திலேயோ பயனை ஐயமின்றி அடைதலால் அவை பெட்டியி ல் வைத்துப் பூட்டிய பொருளேயென்று நினைக்கத்தக்கது, அதிக தனமுடையோன் இறந்தபின்னர் அவனுடைய மக்கள் அப்பனு க்கென்று பக்திசிரத்தையோடு செய்யும் கிருத்தியங்களால் அவ ன் அடையும் நல்லுலகினும் மேலாகிய உலகைப் புத்திரனில்லா தவனும் தரித்திரம சொற்ப தருமத்தை ஆர்த்தியோடு தமது கர த்தால் செய்வாரானால் ஐயமின்றி யடைவர்.

கருடா! அயலூருக்குப் போவோன் கட்டமுதுகையிற் கொண்டு செல்வானேல் வழியில் வருத்தமின்றி இனிதாய்ச் செல் வானல்லனோ! அங்ஙனம் உயிரோடிருக்குங்கால் அன்னதான முதலியவற்றைத் தனது கையால் செய்தவன் இறந்து செல்லும் போது பசி தாகத்தால் வருந்தாது நல்லுல கடைவன். கையில் கட்டமுது இன்றி வழிச்செல்வோன் பசி தாகத்தால் வருந்துவ துபோலத் தானதருமங்களைத் தானே செய்யாதவன் இறந்து செல்லும்போது அதிகமும் துன்பப்படுவன் புண்ணிய க்ஷேத்தி ரத்தில் புண்ணிய காலத்தில் செய்த நல்வினை நெய்யினால் அங்கி ஓங்குதல்போல வளர்வதாகும். புண்ணிய க்ஷேத்திர மல்லாத எவ்விடத்திலேனும் புண்ணியகால மல்லாத எக்காலத்திலேனும் விருஷோச்சம் செய்து நற்சீலனல்லாப் பார்ப்பானுக்குத் தான மகொடுப்பினும் அவ்விருஷோச்சத்தின் மகிமையால் உத்தம க்ஷேத்திரத்தில் உத்தமகாலத்தில் உத்தம பிராமணனுக்குக்கொ டுப்பின் எப்பலனோ அப்பலன் தவிராது கைகூடும். மானிடன் நற்கதி யடைவதற்கு முதற் காரணம் விருஷோச்சமேயென்

துணர்க. கருடனே! தேகம் அநித்தியமாதலால் நல்வினைகளை நாளைச் செய்வோமென்று நினையாமல் நாளும் ஒல்லும் வகையாலே செய்தல்வேண்டும். புத்திரனுடையோன் தன் கையால் ஒரு தருமமுஞ் செய்யாமல் இறப்பானேல் நற்கதியடையான். புத்திரனில்லாதவன் நல்வினைகளைச் செய்து மரித்தானேல் நற்கதியை அடைவான். யாகம் இயற்றுதலினும், கோதானம் முதலிய மகாதானம் செய்தலினும் விருஷோச்சனம் செய்தல் மிக உத்தமமாம். கார்த்திகைமாதத்தின் பௌர்ணமியிலாயினும் உத்தராயணத்தில் சுக்கில பட்சத்திலாயினும் கிருஷ்ணபட்சத்திலாயினும் அமாவாசியிலாயினும் மற்றைச் சிறந்த புண்ணிய தினத்திலாயினும் [illegible] தோடு உத்தம க்ஷேத்திரத்தில் நல்ல நட்சத்திரத்தில் நல்லிலக்கினம் வேதசாஸ்திரங்களையுணர்ந்து ஒழுக்கமுடையவர்களான பிராமணர்களைக் [illegible] ஜபம் ஓமம் முதலியவை செய்து தன்னைப் பரிசுத்தனாக்கிக்கொண்டு நவக்கிரக பூசைசெய்துமாது [illegible] தேவதைகளை அருச்சித்துப் பூர்ணாகுதிசெய்து மகாவிஷ்ணுவை [illegible] செய்து மந்திரங்களால் இடபக்கன்றை [illegible] [illegible] வஸ்திரம் சந்தனம் புஷ்பம் ஆபரணம் ஆகிய இவற்றால் அலங்கரித்து நான்கு [illegible] கன்றுகளோடு அக்கன்றை [illegible] பிரதக்ஷிணம் செய்து வடக்குநோக்கி [illegible] அவ்விடபக் [illegible] தருமமே [illegible] ஆதியிலே [illegible] என்றுசொல்லி [illegible] செய்யின் அவனுக்குநற்கதியாம், செய்பவன் தனக்கே செய்துகொள்வானாயின் [illegible] அவ்வாறே [illegible] [illegible] சாந்திலேகழித்துச் சிரசில் புரோக்ஷித்துக் கொண்டு [illegible] கன்றுகளோடு அவ்விடபத்தை விடுதல்வேண்டும்.

கருடனே! விருஷோச்சனம் செய்தவனைக் குறித்துச் செய்யப்பட்ட [illegible], [illegible] ஏகோத்திஷ்ட சிராத்தம் புரிதல்வேண்டும். இங்ஙனம் இருப்போன் தனக்குத் [illegible] செய்துகொள்வானேல் தனக்கு அதற்குரிய அவற்றைப் பிராமணர்களுக்குக் கொடுத்தல்வேண்டும். விருஷோச்சனம் செய்யாவிடின் பிரேதசன்மம் [illegible] பொருந்தியதாதலால் அவ்விருஷோச்சனம் செய்யாமலேயிருந்து நல்வினைகளைத் தான் தனக்குச் செய்துகொள்ளினும் [illegible]

பின்பு புத்திரா முதலியோர பல நல்வினைகளை மாத்திரம் செய்யி
னும் அவைகளால் பயனிலதென் றுணர்க. மரித்த பதினொன்றாம்
நாளிலேனும் பன்னிரண்டா நாளிலேனும், ஷோடச சிராத்தமு
சபிண்டிகரணத்திற்கு முன்னமேசெய்து சத, பிராமணர்களை
எழுந்தருளச் செய்து ததியாராதனஞ்செய்து பலதானமுங் கொடு
த்தல் வேண்டும். பருத்தியின்மேல் செம்பின் வட்டிலில் எள்ளைக்
கிராமம் வைத்து வஸ்திர முதலியவற்றால் அலங்காரமும், ஆரா
தனமும் செய்து, சத் பிராமணனுக்குக் கொடுத்தல்வேண்டும்.
வைதரணி என்னு நதியை இனிது கடத்தற் பொருட்டுக் கரும
பசுவை தானஞ்செய்து, பட்டினால் அதனை சுற்றி நெய்வார்த்த
வெண்கலபாத்திரத்தை அதனுடன் வைத்து, ஸ்ரீமந்நாராயணனை
அருச்சித்து, அவ்வோட்டையும் பிராமணனுக்குத் தானங்கொடு
த்தல்வேண்டும். கருடனே! என்றும் இருப்பிடமென்றும் பாத்
திரம் உப்பும் சப்த தான்யங்களும் [illegible] பிராமணர்களுக்குக்
கொடுத்தல்வேண்டும். செய்வானாயின் [illegible] அவற்றில் [illegible]
[illegible] அவைவ [illegible] சக்தியை [illegible]
[illegible] செய்தல்வேண்
டும். இவ்விரண்டுதானங்களுக்கும் தட்சிணை [illegible] கொடு
த்தல் பிராமணரை எழுந்தருளச் செய்தல்வேண்டும். சய்யா
தானம் வாங்கிய பிராமணன் [illegible] விருத்தஞ்செய்து
தானம் செய்தல் [illegible]
[illegible] பௌத்திரன் முதலியோர் [illegible] செய்யின்
[illegible] சக்தியை [illegible] தானம் செ
ய்தின [illegible] ! அவன் [illegible]
சரீரம் [illegible] திருவணை [illegible],
சங்காபாதத்திரையும் செய்தல்வேண்டும். [illegible]
பின்பு ஆண்டுகள் [illegible]
வேண்டும். மாதா பிதா குருக்களுக்கு [illegible]
ண்ணியம் செய்து கொடுத்தல் வேண்டும். கருடனே! [illegible]
குறித்துக் கிருத்தியம் செய்யும்போது பிராமணர்களுக்கு [illegible]
[illegible] கொடுக்கிறானோ அவன்வேண்டிய நல்லவையாவும் பெறு
வன். அவன் பிரேதசன்மம் அடையான், சகல [illegible]

ன் முதலியோர்கள் எந்தலோக மடைவார்களோ அப் புண்ணிய லோகம் அவன் கையதாகும். மரித்த பின்பு செய்யவேண்டியவற்றை ஒருவாறாய் நினக்கு நவின்றோம் என்றருளினன்.

நான்காம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள்திருவடிகளேசரணம்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ வியாச மாமுனிவர் நைமிசாரணிய வாசிகளை நோக்கி ஓ குணமாண்டோரே! கருடபகவான் திருமகள் கேள்வனைப் பணிந்து சாவலோக சரண்ய! யமலோகம் எவ்வளவு தூரத்தி லிருக்கின்றது, அதன் தன்மை யாது! அவற்றைப் புகன்றருள வேண்டுமென்னலும், நாராயணன் கடல் சயனனே! கேட்டி மனுஷ லோகத்திற்கும் யமபுரிக்கும் இடையில் எண்பத்தாறாயிர காதவழியுண்டு. அப்புரியில் வாழுகின்ற கூற்றுவன் சிவகால முடிந்த சீவனைப் பிடித்து வருமாறு யாவரும் அஞ்சத்தக்க உருவமுடையவர்களும், கோரமான காயமுடையவர்களும், பாசம் முசலம் உடையவர்களும், காரெனக் கருத்த ஆடைதரித்தவர்களும் ஆகிய மூன்று தூதர்களை யாண்டும் ஏவுகின்றான். அம்மூவரும் சென்று ஆயுள் முடிந்த சீவனைப் பிடித்து, காற்றுருவமாகிய தேகத்தில் அடைத்துக் கொண்டுபோய் யமபுரிக்கு நாயகனாகிய காலனுக்கு முன்னே நிறுத்தி ஓ தருமராஜரே! தாம் கட்டளையிட்டபடிக்கு வருகின்றவனைத் தமது சந்நிதி முன்னர்க் கொண்டுவந்தோம். இனி யாங்கள் செய்யவேண்டியது என்ன கட்டளையிடுவீராயின் பணிந்து செய்கின்றோமென்பார். மகிடவாகனன் அத்தூதரைப் பார்த்து ஓ கிங்கரரே; நன்று அச்சீவனை மீண்டுங் கொண்டுபோய் அவன் மனையின் மாட்டே விடுத்துப் பன்னிரண்டு நாள் கழிந்தபின்னர் கிரமமாய் அவனை நமக்குமுன் கொண்டுவருக என்பன். தூதர் ஆக்ஞைக்கேட்டு கொடிக்கு

5-ம் [illegible]-வது பக்கம்

எமதருமராஜன்   எமகிங்கரர்கள்

5-ம்-அ-ம்-23-வது பக்கம்.

3

முன்னரே அச்சீவனைக் கொண்டு எண்பத்தாறாயிர காதவழிகட
ந்து வந்து சேருவர். இறந்தவுடனே சீவன் யமபுரிசென்று மீண்
டு வருகின்றமையால், சரீரத்தை உடனே தகனம் செய்யாமல்
சிறிதுபொழுது கழிந்த பின்னரே செய்தல்வேண்டும். யமதூத
ர்கள் அடைந்த வாயு தேகமுடைய அச்சீவனை சிதைக்குப் பத்து
முழத்துக்குமேலே நின்று தீப்பற்றிக்கொழுந்து விட்டெரிகின்ற
தனது மெய்யைப் பார்த்து ஐயோ! ஐயோ! என்று ஓலமிடுவன்.
அச்சீவன் புண்ணியஞ்செய்தவனாயின் இவ்வுடல் கழிந்ததே நன்
றென்று உவப்பன். கலுழனே. தலைவேறுகாலும சீவனுக்கு அச
சரீரத்தின் ஆசையொழியாது சிரசுமுதலிய தேகமெல்லாம் வெ
ந்து சாம்பராயினவுடனே சீவனுக்குப் பிண்டத்தால் தேகமுண்
டாகும் புத்திரன் முதல் நாளில் போடும்பிண்டத்தால் சிரசும்,
இரண்டாநாட் பிண்டத்தால் கழுத்தும் தோளும், மூன்றாநாட்பி
ண்டத்தால் மார்பும், நான்காநாட் பிண்டத்தால் வயிறும், ஐந்
தாநாட் பிண்டத்தால் உந்தியும், ஆறாநாட் பிண்டத்தால் பிட்ட
மும், ஏழாநாட் பிண்டத்தால் குறியும், எட்டாநாட் பிண்டத்
தால் தொடையும், ஒன்பதாநாட் பிண்டத்தால் காலுமுண்டாகி
ப் பத்தாநாட் பிண்டத்தால் சரீரமுழுதும் பூரணமாகும். சீவன்
இறக்குமுன்னமே மனைவிமக்களோடு வாழ்ந்தமனைக்கண் வந்து
உள்ளே செல்லாமலே பசிதாகத்தால் ஆ ஆ! என்று கதறிப் போ
வோர் வருவோர்களைப் பார்த்துக்கொண்டு அவ்வீட்டின் வாயி
லிலே நிற்பான். பின்பு அச்சீவன் பதினொன்றாநாளிலும் பன்னி
ரண்டாநாளிலும் புத்திரனால் பிராமணர்முகமாய்க் கொடுக்கப்படு
வனவற்றையுண்டு, பதின்மூன்றாநாள் யமபடர்கள் பாசத்தால்
பிணிக்கப்பட்டு வீட்டைத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்
டு கத்திய வண்ணமே யமலோகமார்க்கமாய்ச் செல்வன். கருடனே! அ
கியங்கரமானதாம் நாளொன்றுக்கு இருநூறு நாற்பத்தேழ் கா
தவழி இரவிலும் பகலிலும் நடப்பன். அவன்செல்லும் நெறியி
ல் வாளைப்போன்ற இலைகளையுடையதாலயால் அசிபத்திர வ
னமென்று நாமமுள்ள ஓர் கானனம் இருக்கின்றது. ஓ கருடா!
மரங்கள் நெருங்கிய வனத்திற் செல்வது யாவர்க்கும் அரிதாகும
ன்றோ? அசிபிலைகளாகிய வனத்தில் எங்ஙனஞ் செல்வது அல்ல

னூடும் அக்காட்டினூடு நடக்குங்கால் பசிதாகத்தாலும் மிகவரு
ந்துவன் மார்க்கத்தில் சீவன் படுந்துன்மை யாவர் சொல்லவ
லார்? அஃது நிற்க வைவசுவதபட்டணம் உயர்ந்த மாளிகைகள
ல் நெருங்கியதாகும், யார்க்கும் அச்சந்தரும் கோரரூபமுடை
அநேக பிராணிகளுக்கு இருப்பிடமானதாயும், துக்கத்தைக்
கொடுப்பதாயுமிருக்கின்றது. பாபஞ்செய்தோர் அநேகர் அவ்வ
ருந்து அண்டமுகடுகிடுகிடுப்ப எப்போதும் ஆ ஆ! வென்று ஓலமி
கின்றனர். வைவஸ்வதரால் உளதாகிய பேய்த்தோர் புனலுள்ளதே
ல ஆயுதங்களாலும் பருக ஒரு சிறுதிவலையுங் கிடைக்காது.
கங்களெல்லாம் அருந்த அருந்தமற்ற இரத்தமுதலியவற்றைப்
பெய்யாநிற்கும். இறந்த சீவன் பதின்மூன்றுநாள் புறப்பட்டு ய
புரிக்குச் செல்கின்றானென்று மேலே புகன்றோமே. குரங்கை
கயிற்றால் கட்டி சாத்துவசெலவதுபோலக் கிங்கரர் பாசத்தாற்கட்
ண்டத்தால் தேகம்பெற்ற சீவனைப் பாசத்தாற் பிணித்து இழு
த்துக்கொண்டு செல்லுங்கால் அச்சீவன் தன்னுடைய நற்றினை நினை
த்து ஐயோ அருமை மனைவி மக்கட்பரிவினை மறந்தேனே எனறெ
கோ! என்செய்கேன்! என்று சாவோரை நினைவனை. நல்வினை தீ
வினையுள சுவர்க்கநரகமுள. அவற்றிற்குச் செல்லு நெறி தீமை
யுள என்று இங்குச் சொன்னவர்களோடு ஸ்ரீபதியென்றும் ஒ
வனுளனோ? மற்றவையுமுளவோ? பிராந்தியாலபிக்கப்பட்டுகின
என்று வணக்கஞ்செய்து சாத்திரங்களையே பரிகாசம் புரிந்
தேனே அவற்றின் பலனை இப்போது அனுபவிக்கின்றேனே. மதமெ
ருமத்தினையால் கிங்கரர் இரக்கமின்றிப் புடைக்கின்றனரே
ந்தோ பெரியோர்களுக்கு ஓர் உதவியுஞ் செய்தேனல்லேன்.
கழுதலிய செய்தேனல்லேன். செய்வோர்க்கு உதவினேனல்
லேன். தீர்த்தயாத்திரை செய்தேனல்லேன். செய்வோரைப்
கழ்ந்தேனல்லேன். மாதவம்புரிந்தேனல்லேன். புரிவோரைப்
போற்றினேனல்லேன். நீரிலார் இடந்தனில் தண்ணீர்ப்பந்தல்
உண்டாக்கினேனல்லேன். ஒரு குளந்தோண்டினேனல்லேன்
ருகிணறு கட்டினேனல்லேன் கோக்களமேய்வதற்குப் பசுமே
ல் வளரப் பயிரிடாமல் பூமியை வைத்திருந்தேனல்லேன்.
ன்றமட்டில் விதிப்படியான் செய்தேனல்லேன். வேத சாஸ்
திரங்களைக் கற்றேனல்லேன். கற்போர்க்குக் கல்விச்சாலை உ

அசிபத்திரவனம்

ப்ரேதக்கூட்டம்

புண்ணியபத்திரைநதி

வடவிருட்சம்

டாக்கினேனல்லேன். ஸ்ரீமத் ராமாயண பாரத பாகவதங்களைக் கையாலெழுதியேனும், எழுதச்செய்தேனும், விலைக்கு வாங்கியேனும் படிக்க விரும்புவோர்க்குக் கொடுத்தேனல்லேன். அவற்றைப் படனஞ் செய்தேனல்லேன். ஒரு பெரியவர் முகமாய்க் கேட்டேனல்லேன். படிக்கவைத்துச் சாவ ஜனங்களையும் கேட்பித்தேனல்லேன. ஸ்ரீஹரிதினமாகிய ஏகாதசியில் உபவாசமிருந்தேனல்லேன். இன்னன நல்வினை ஒன்றனையும் கனவிலும் நினைத்தேனல்லேன். தீவினைகளிலோ ஒன்றும ஒழியாமல் யாவுஞ் செய்தேனே. இப்போது என் செய்வேன் என்றழுது செல்வன். என்று பின்னும் அருளுகின்றனன்,

ஐந்தாம அத்தியாயம - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறாம் அத்தியாயம்.

சூதர் சௌனகாதி ருஷிகளைக் கண்ணுற்றுத் திருமாலடியார்களே ! பினவர்ச் சர்வேசன படசி ராஜனே ! யமதூதர்களால் கட்டுண்டு உதையுண்டு செல்லும சேதனர் மனைவி மக்களோடு வாழ்ந்த இன்பை நினைந்து துன்புறும் பசிதாகத்தால் வருந்தி மெலிந்து தீனசுரத்தோடு ஐயோ ! நம்முடைய மனைவி மக்கள் எங்கே; உற்றார் மற்றோர் எங்கே; பலவாளர் எங்கே; எல்லாரும நம்மைத் தனியே விட்டனரே. பொய்யோலை யெழுதுதல் முதலிய தீத்தொழில் புரிந்து * கவர்ந்த பொருள் இப்போது நமது கையிலிருக்கின்றதோ, அப்பொருளை அநுபவிக்கின்ற நம்முடைய மனைவிமக்கள் சுற்றத்தாரில் யாரேனும ஒருவர் தனியே வந்த நம்மோடு வந்தனரா, நம்மைத் தனியே விடுத்து அவர்கள் மனைக்கணிருந்து சுகமனுபவிக்க யாம் எதுக்குப் பிற

* கவர்தல - கொள்ளையிடல், திருடல், வாருதல்.

பொருளை வெளியிலேனே! நாம செய்த வஞ்சனையைச் சிறிதும் அறியாமல் நம்மை நம்பிச் சீவாதாரமாகிய !-பொருளை இழந்தோருடைய வயிறுபோல நமவயிறு எரிகின்றதே என் செய்வோமென்று தான முன்னமேசெய்த தீவினைகளை எண்ணி ஓலமிடுவன. அப்போது யமபடர் அவனுடைய கன்னததில் புடைத்து அடா மூடா! இப்போதுதான் புத்தி வந்ததோ! மனைவி மக்களே கதியென்று அறம செய்யாது பாபம செய்து வாழ்ந்தனையே; அவர்கள் உனக்கு இபபோது செய்யும் உதவியாதடா! நீ செய்த புண்ணிய பாபமே உனககு இன்பமும் துன்பமும் கொடுக்கின்றன. பிறர்பொருளை அபகரித்தல் முதலிய அதருமம் செய்யாது தருமஞ்செய்யாதவனாயின உனககேன் இக்கேடு வருகின்றது. எங்கள கையிலகப்பட்டு என்விழிக்கிறாய் என்று கோடையிடிபோல * ஊற்றி மீண்டும பாசததால் விசித்துப் புடைபுடை என்று முசலத்தாற் புடைப்பார். ஓ கருடா! தீததொழில் புரிந்தோர் அடைகின்ற கதியை நோககாய் பின்னர் அசேதனன சிறிது தூரம வாயு மார்ககத்திலும, சிறிதும் தூரம புவி வழியிலும யமதூதரகளோடு சென்று ஓரிடததிற் றங்கி இறந்த இருபத்தெட்டாம் நாளில புத்திரனால் செய்யப்படும. ஊனமாசிக சிராத்த பிண்டத்தை உண்டு முப்பதாநாள யாமிய மென்ற நாம சேரவன். அப்பட்டணத்தில் பிரேதக்கூட்டஙகள மிகுதியாய் இருககின்றன. புண்ணிய பத்திரை என்ற நதியும், வடவிருக்ஷமொன்றும இருககின்றன. சிறிது சிரமபரிகாரததின் பொருட்டு யம கிங்கரரது உத்தரவால் அவயாமியமென்ற நரகத்தில் தஙகி இரண்டா மாசிகபிண்டததை அருந்தி, இரவிலும பகலிலும தூதர்களாலே இழுக்கப்பட்டு, யாரக்கும அச்சம தருவதாகிய அரணியத்தினூடு சென்று, வழிநடக்கும வருத்தததால் ஓவென்று ஓலமிடடுத் தூதர்கள் செய்யும் கொடுமையால் துன்பமுற்றுச் செல்லும மார்க்கத்தில் திரை பக்ஷிகமாசிக பிண்டத்தை அயின்று, சங்கம னென்றும கால தூஷகனென்றும பெயருடைய ஓ ராசனுக்கும சௌரி என்ற நரகம சார்ந்து, அப்பட்டினத்தில் மூன்றுமாசிக பிண்டத்தையுண்டு அப்புறம சென்று, கந்தருவ

* ஊற்றல் பேரொலி செய்தல்.

யமபடர்கள் — பிண்டசரீரமுடையசீவன் — வைதரணிகோவு

கந்தர்வமென்னும் பட்டினம் சார்ந்து அப்புரியில் நான்காமாசிகப் பி
ண்டத்தையுண்டு, அப்பால் நடந்து மார்க்கத்திலே பொருக்க
வொண்ணாக் குளிரினால் அதிகமும் வருந்துவன். ஆங்கு யமதூ
தர்கள் அநேகர் கூடி, வருந்தும் அச்சீவன்மேலே மேகம்போலக்
கற்களைப்பெய்வர். சீவன் அக்கல் மழையினால் வருந்தி முறையுக்
குரூரனென்ற நாமமுடையவேந்தன் புரக்கும் குரூரபுரமென்னு
ம் பட்டினம் புகுந்து, அவ்விடத்தில் ஐந்தாமாசிகப் பிண்டத்தை
உண்டு, அப்பால் நடந்து கிரௌஞ்சமென்னும் புரிக்கண் செல்
று, அந்நகரத்தில் ஆறுமாசிகப் பிண்டத்தை அயின்று, அரை மு
கூர்த்தகாலம் அவணிருந்து சிறிது சிரமபரிகாரமடைந்து, பின்
பு எழுந்து யாவரும் அஞ்சுமியல்பினதாகிய மார்க்கத்தின் மேலவன்
வழியிற் செல்லும்போது முன்னே தான் வாழ்ந்ததை நினைந்து
வாயாற் புலம்புவன். யமபடர் சினந்து அவ்வாயிற்புடைப்பர். அ
டுக்கடுத்து யமகிங்கரர்களால் சீவன் துன்பப்பட்டு வருந்திச் செ
ல்லும்போது துக்காகரத்தில் நடம் விடுவோனாயினும், பக்ஷி
யிரம்போர்கள் கூட்டங்கூட்டமாய் அஞ்சத்தக்க ரூபங்களாய் அச்
சீவனை முன்னிட்டுவந்து நின்று விழித்து ஓ சீவனே! வைதரணி
கோதானம் நினைக் குறித்துச் செய்யப்பட்டதாயின், இவ்வை
தரணி நதியை நீ இனிதாய்க் கடக்க உதவிசெய்வோம், இல்லாவிடி
ன் அந்நதியில் நின்னைத் தள்ளிப் பாதாளம் வரையிலும் அழுத்
தித் துன்பப்படுத்துவோம். ஓ சீவனே! அவ்வைதரணி என்னும்
நதி நூறுயோசனை அகலமுள்ளதாயிருக்கின்றது. நீர் இரத்தங்
களாலேயே நிறைந்திருக்கின்றது. அந்நதி பா
தீமை புரியும் துஷ்டப் பிராணிகளுக்குத் தானமாயிருக்கின்றது
நாற்றம் அறியும் நாசியில்லாப் பிராணியும் அந்நதியின் துர்க்கந்
தத்தைப் பொறுப்பது அரிது. ஏ சீவனே! நினது கையால் நீ
கோதானம் செய்தவனாயின் ஒரு கோவந்து நின்னை இந்நதியக்கப்
புறம் சேர்த்துவிடும். நீ செய்யாதவனாயின், அது வரமாட்டாது.
நீ இவ்வாற்றிலே வீழ்ந்து நெடுங்காலம் மூழ்கிக் கிடத்தல் வே
ண்டும் என்பர்.

ஓ வைனதேயனே! வைதரணி நதியை இனிதாய்க் கடக்
கும் பொருட்டு யாவரும் தவிராது கோதானம் செய்தல் வேண்

டும். ஜீவனை அவ்வைதரணி கோதானம் செய்தவனாயினும், அவ னைக்குறித்துப் புத்திரரால் செய்யப்பட்டதாயினும், அச்ஜீவன் அந்நதியைக் கடந்து யமனுக்கு இளையவனாகிய விசித்திரனென் போன் பரிபாலனம் செய்யும் விசித்திரமென்ற பட்டணத்தைச் சார்ந்து, ஷாண்மாசிக பிண்டத்தை உண்டு சென்று, ஏழா மாசிக பிண்டத்தை உண்ணுங்காலை சில பிசாசுகள் வந்து அச் ஜீவனைப் பார்த்து அடா மூடா! நீ புவியில் வாழ்ந்தபோது நின் பாட்டு வந்து நின்னை யாசித்தவர்களை ஒன்றும் கொடேனென் று துறந்தினையே இப்போது இப்பிண்டத்தைக் கொடுவென்று பலவந்தமாய்ப் பிடுங்கிக் கொள்ளும். புள்ளரசே! ஒருபொருளு மில்லையாயினும், தன்னை இரந்தவர்க்கு இல்லை என்று சொல்லாது இயன்றமட்டில் ஏதேனும் கொடுத்தலே வேண்டும் கொடாதாயின் புத்திரன் கொடுக்கும் பிண்டம் பிசாசுக்கேயா தாகும். பின்னர் அச்ஜீவன் வருந்தி அப்பேய் பிடுங்கியபோது தவறி கையினின்று சிதறிய பிண்ட சேஷத்தை உண்டு, ஐயோ கேட் டவர்களுக்கு யாதொன்றும் கொடாமல் மறுத்த பாபத்தின் பயனோ, இது. பாதிகடந்த வாதனை வயிறு பசிக்கின்றேன் என்றவருக்கு அரை வயிறு அன்னமேனும் கொடுத்தேனோ? சாக்காடென்பது ஒன்று நிச்சயமாய் உளது என்று நினைத்தேனோ? என்று துக்கப் படுவன். அப்போது யமதூதர் ஜீவனைக் கண்ணுற்று மூழ்மகனே மானிட சன்மத்தைச் ஜீவனுக்குவேண்டிய வறமெல்லாம் த ருவதாகிய கற்பகவிருக்ஷமென்று சொல்லத்தக்கது. மானிடச ன்மம் பெற்ற ஜீவனுக்கு அரிது யாதுளது? வேண்டிய நல்வினை களையெல்லாம் அச்சன்மத்தால் புவியில்கொள்ளையடிக்கலாமே அதனை அறியாது கெடுத்தனையே. மானிடசன்மத்தால் புவியில் செய்த நல்வினை தீவினைகளின் பயனை மற்ற உலகங்களில் அனு பவிக்கலாமேயல்லது, அவ்வுலகங்களில் ஒன்றும் செய்யக்கூடா து. உத்தம உலகடைந்து இன்பம் அநுபவித்தலும் அதம உல கடைந்து துன்பம் அனுபவித்தலும், மண்ணுலகில் சிவிகை ஊ ர்தலும், அச்சிவிகை சுமத்தலும் அப்பூவுலகில் செய்த புண்ணிய பாபங்களின் பயனாலேயென்றுணர்க. அவற்றை இப்போது உணர்ந்து என்செய்குவை என்பர். கருடனே! உதக கும்ப

பிசாசங்கள்

பிண்டசிராத்தபெற்றவன்

மெய்க்காரர்கள்

தானம் செய்யப்பட்டதாயின் சீவன் அவ்வுத்தகத்தைப் பருகிச் சிறிது விடாய் தவிர்த்து ஏழாமாதத்தில் அப்புறம் நடப்பன். ஏ பட்சிராஜனே ! சீவன் பாதிவழி சென்றுறுகையால் அம்மாதத்தில் பிராமணர்களுக்கு அன்னதானம் செய்தல்வேண்டும். பின்பு அச்சீவன் பக்வாபதம் என்னும பட்டணத்தைச் சார்ந்து எட்டாமாசிக சிராத்த பிண்டத்தை உண்டு, அதனினின்று நடந்து துக்கதம் என்னும் நகரணைந்து மகாதுக்க மடைந்து ஒன்பதாமாசிக பிண்டத்தை ஆங்கு அயின்று, அதனைநீங்கி நாநாக் கிரந்தமென்னும பட்டணமணைந்து, பத்தாமாசிக பிண்டத்தை உண்பன், விருஷோச்சகம செய்யாமையால் அநேக சீவா பிரேத சன்மத்தோடு கூட்டங் கூட்டமாய் அப்பட்டினத்தில் எப்போதும ஓவென்று கதறிக்கொண்டிருப்பா. அவாகளைப்பாாதது அச்சீவனும கதறி அப்பால்நடந்து சுதப்தமென்னும புரியைச் சார்ந்து, பதினொரு மாசிக பிண்டத்தை அவ்விடத்தில் அயின்று சென்று, சீதாபரம என்னும நகரணைந்து, ஆங்குச்சீதத்தால் வருந்தி, பன்னிரண்டா மாசிக பிண்டத்தையு[illegible] அதனினின்று [illegible]ச் சென்று துக்கத்தோடு நான்கு திசையும யமதூதாகளையும பார்த்துக் கிங்கராகளே ! என மனைவி மககள ஒருவரையும காணேன், ஏழையேன என்செய்வன் என்பன். காலதூதா சீவனை நோக்கி முழுமகனே ! மனைவி மககள எங்குமுளரோ? அவாமேலாசை இன்னும ஒழிய வில்லையோ ! நீ செய்த புண்ணிய பாபங்களின் பயனையே இங்குக்காண்பாயென்று அறைகுவா, சீவன அதனைக்கேட்டு ஐயோ முனனெ [illegible]வினறமை மடடாமையா லன்றோ இநதத் துன்பததுககுள்ளானே னென்று மனம புழுங்கிநடந்து, வைவசுவத பட்டினம சேரும முன்னரே ஊனாப்திக பிண்டத்தை அருந்தி அப்பட்டினம சாாவன. அவ்வ யமபுரி நூற்று நாற்பத்து நான்கு காதவழி அகலமுள்ளதாய், கந்தருவாப்சரசுகளோடு கூடியதாய், எண்பத்து நானகாயிரம பிராணிகள ஒருங்குற்றதாய் விளங்கா நிற்கும், சீவாகள் செய்யும பாபபுண்ணியங்களைத் தெரிந்து நமனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யச் சிரவணாஎன்போா பன்னிருவர் அநநகரில இருக்கின்றனா. சீவரெல்லாரும அப் பன்னிருவரையும ஆராதித்தல்வேண்டும். அச்சிரவணரை

ஆராதித்தவன் இறுதிக்காலத்தில் யமபுரி சேரும்போது அவன்செய்த பாபங்களெல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொல்லாமல் புண்ணியங்களையே அச்சிரவணர் வெளிப்படுத்துவர். ஆதலால் சிரவணரை ஆராதித்தல் மிக நன்மையென்று உணர்க என்றருளினன்.

ஆறாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள்திருவடிகளேசரணம்,

ஏழாம் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் சௌனகாதியரைப் பார்த்து மகருஷிகளே! கேளிர். பின்னர் இருக்கு, எசுர், சாமவேதங்கள் அவயவங்களாகிய கருடன் பரமகாருண்ணியனாகிய எம்பெருமானைத் திருவடி தொழுது எந்தையே! முன்னமே புகன்றருளிய சிரவணர் பன்னிருவரும் யாருடைய புத்திரர்? வைவசுவதபட்டினத்தில் அன்னவர் இருப்பதற்குக் காரணம் யாது! மானிடர்செய்யும் பாப புண்ணியங்களை அச்சிரவணர் எப்படி யறிகின்றனர். அவற்றை அடியேனுக்கு விண்டருள்கவென்று வேண்டவும், ஆதிபகவன்நன்றென்று மகிழ்ந்து புள்ளரசே! கேண்மோ இறுதியுறா ஞானமு நன்மை நனியனாகிய மகாவிஷ்ணு அமரராதி தேவரோடு யாருமயாவும் தன்னுள்ளே ஒடுங்க நெடும்புனலில் பள்ளிகொண்டருளினன். அவ்விஷ்ணுவின் உந்தியினின்று நான்முகன் தோன்றி அவ்வரியைக்குறித்து நெடுங்காலம் மாதவம் புரிந்து வேதத்தையும், படைப்புத்தொழிலையும், உணர்ந்து யாவரையும் யாவற்றையும் படைத்தனன் படைத்தவுடனே உருத்திரன் முதலிய தேவரெல்லாரும் அவரவர்தொழிலில் தலைப்பட்டனர். யாவரினும் வலியனாகிய தருமராஜனும் சையமினி என்னும் நகரமடைந்து ஆசன

த்தில் உடகாரந்து ஜீவர்கள் செய்யும பாப புண்ணியங்களை யறியத் தொடங்கினன். தொடங்கிய அவனுக்குச் சேதனர்கள்செய்யும் பாப புண்ணியம தெரியாமையால் அவன் வருநதிய மனத்தோடு சதுமுகனைக்கண்டு வணங்கி ஓ மகாதேவனே! அடியேன் சையமினு கரடைநது ஜீவர்களது புண்ணிய பாபங்களை யுணாநது சிக்ஷ ரக்ஷைசெய்ய எத்தனித்தேன். அசஜீவர்கள் செய்யும பாபபுண்ணியஙகள் இன்னவென எனக்குத தெரியவில்லை. அவற்றை யறிநதல்லவோ ஜீவரைக் கண்டித்தலும் காத்தலும் செயதல் வேண்டும்.

ஆதலால் அவற்றை யான் உணரும்படி அடியேனுக்கு அருள் புரிக என்றனன். பதுமாசனன் அதனைக்கேட்டுத் தருமனை எடுத்தெரிந்து தேககாநதி யுடையாரும, நீண்ட கண்ணுடையாரும, மனக்கண்ணுலே யாவற்றையும அறிகின்றருமாகிய பமனிரண்டு புத்திரரைப்படைத்து, நமனைப்பார்த்து ஓ தருமா! ஜீவரெல்லாரும நினைப்பதையும, பேசுவதையும, நடதது வதையும் ஒக்க அறிகின்றவர்போல இப்பனிருவரும உணாநது உனக்கு வெளிப்படுத்துவர், அவரால் நீயுணாநது, சிக்ஷாரக்ஷைசெய்திடுவென்று விடுத்தனன். காலன் பிரமனைத்தொழுது அசசிரவணரோடு தென்புரம சார்ந்து சேதனர்களது புண்ணிய பாபங்களை அறிநது தககவாறு புரிவானாயினன், பக்ஷிராஜனே! இந்த யமபடைநகருடனே அங்குஷ்ட பரிமிதமான வாயுரூபமாகிய ஜீவனைத் தூதர் பற்றிக்கொண்டு செல்வர் தருமாத்தகாமமோட தன்மையைப் பற்றில் தருமஞ்செய்த உத்தமரெல்லாரும தருமமார்க்கமாக அநகரம செல்வர். பொருளை முதலியவற்றைப் பெரியோர்களுக்குக் கொடுத்தவர் விமானங்களின்மீது செல்வர் பெரியோர்கள் விரும்பியவற்றை அவர்களுக்குக் கொடுத்தவர் பொயுஙளை குதிரைமேலேறிச்செல்வர் மோக்ஷ இச்சைகொண்டு வேதசாஸ்திரஙகளை யறிநது பத்திபுரிநதவர் அமிசஙகள பொருநதிய விமானத்தின் மேல் செல்வர். இன்னுன்கு விதத்தினும சமபநதப படாத பாபிகள் காலால் நடநதுசெல்வர். அவவழியில் மரத்தின் இலைகளெல்லாம் உடைவாளை ஒத்தனவாயிருக்கும. மணல்களெல்லாம் வறுத்து விதறிய பரலபோலக் கிடக்கும. அம மார்க்கத்

செய்தவன் வாயால் கெடும்செய்கிறவன். புண்ணிய தீர்த்தமாடல் பாகவதருக்குத்தண்டம சமர்ப்பித்தல் முதலிய நல்வினை புரிந்தோன் நல்லிலக்கணமுடைய சரீரம்பெறுவன். பரஸ்திரீ கமனமசெய்தல், பிறவுயிரை வருத்துதல் முதலியவற்றைப் புரிந்தவன் குரூபமான தேக மடைவன் ஆதி பகவானுடைய நித்திய திவ்விய மங்கள விக்கிரகத்தைத் தியானித்தல், யாவருக்குமஇதத்தையே நினைத்தல் முதலியவற்றைச் செய்தவன் என்றும உவப்புடைய மனமுடையோனுவன், எப்போதும யாவருக்கும் அதி தத்தையே நினைத்தவன் வருந்தும் மனமுடையோனுவன். ஏ கருடா யமபுரியின் தன்மையையும். அப்புரிக்குச்செல்லும் மார்க்கத்திலுள்ள இன்ப துன்பங்களையும் உனக்குச் சொன்னேம: இறந்தவனைக்குறித்து அன்னதானம் முதலியவைகள் செய்தல வேண்டும். அத்தானபலனுல், இறந்து செல்லும் ஜீவன் மார்க்கத்தில் வருந்தாது செல்வன். தீபதானம செய்யின் ஜீவன் இருள் மார்க்கத்தில் வழிதெரிந்து இனிதாய்ச் செல்வன், கார்த்திகை மாதத்தில் சுக்ல பட்சத்தில் சதுர்த்தசியில் தீபதானம் செய்யின் அதனுலும் விருஷோற்சர்க்கம் செய்யின் அதனுலும ஜீவன் நல்லுலகடைவன. பதினென்றுநாள் செய்யும பிண்டத்தால சிரசு உரோம முதலியவற்றேடு நன்கு அமைவதாகும். தண்ணீர்குடம் தானமசெய்யின் யமதூதர்கள் திருப்தியடைந்து ஜீவனை வருத்தார். சையாதானம செய்யின் ஜீவன் விமானத்தினமேலே நல்லுலகுசேர்வன். இறந்தவன் பசிதாகத்தோடு மனைக்கு முன்னே வருந்தி நிற்பனுகையால் பதினென்று நாளிலேனும பன்னிரண்டாநாளிலேனும் அவனைக் குறித்துத தானதருமங்கள் செய்தல் வேண்டும் என்றருளினன்.

பெரியதிருவடி பக்தவற்சலனைத் தொழுது ஏ ஆதிபரமா! பததானம் செய்யவேண்டுமென்று புகன்றருளக் கேட்டேனே. பததானமாவது என்னை ! அதனை எவ்விதம கொடுத்தல் வேண்டும நவின்றருளுக வெனுலும், கண்ணன் கலுழனே ! குடையும மிதியடியும், தண்டமும், வஸ்திரமும், மோதிரமும, உதக கும்பமும், ஆசனபலகையும், அன்னமும, பூசாதிரவியமும, பூணுலும், தாமிரச்செமபும், அரிசியும ஆகியவற்றைச் சற்பிராமண

ருக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும். குடைதானம் செய்யின் ஜீவன் யமபுரிக்குச் செல்லுங்கால் குளிர்ந்த நிழல்மார்க்கத்திலே செல்வன். மராடி தானம் செய்யின் பரிமேல் இவர்ந்துசெல்வன். அநுஙனமே செய்யும் தானங்களின்பலனை நடக்கும்வழியில் அநுபவித்து, இனிதாய்ச் செல்வன் அவற்றில் சிலதானங்களால் யமதூதர்கள சநதோஷித்துச ஜீவனை வருத்தாமல் ஆதரவோடு அழைததுபபோவர் என்றருளினன். ஓ நைமிசாரணிய வாசிகளே பின்னாபபறவைக்கரசன் சர்வலோக சரணியனைச் சரணம்செய்து கருணாநிதியே! நரகங்கள் எத்தனை இருக்கின்றன? அவற்றின்பெற்றிமையாது? அடியேனுக்குக் கூறியருள வேண்டும் எனலும், பாபபணைப்பரமன், கலுழனே! பாவம்செய்வோா புகும தீவாய் நரகம, ஆயிரம பதினாயிரமல்ல. எண்பத்து நான்குலட்சமிருக்கினறன. அவற்றில், தாமிச்ரைம், சௌகசம, கிரௌஞசம, மஹாசிவம, சால்மலி, ரௌரவம, குட்மளம, பூதி மிருதகம, காலசூத்திரகம, சஙகாதம, லோகதுநதம், சமவிஷம, சமபிரதாபனம, மகாநரகம், காகோளம, சஞ்சீவனம, மகாபதம, ஆவிநதியம, அநததாமிசிரம, கும்பீபாகம, அசிபத்திரவனம, ஆகிய இருபத்தொரு நரகஙகளும மிகக்கொடுமைய வாகும. மரித்தவனைக குறிததுத தினநதோறும கொடுக்கப்படும உதக கும்பததைத தூதாகள் பெற்றுத் திருப்தி அடைவா. மாசிகமுதலியவற்றைச ஜீவன அடைநது திருப்தனுவன்' தூதரும அவற்றால் உவட்படைவா, ஓ கருடா! வருஷமுடிவில் ஜீவன் பிண்டததாலாகிய சரீரததோடு யமபுரியடைவான் என்றேமே, அச்ஜீவன் யமபுரியடையுமுன் அடபிண்ட சரீரத்தைத் தவிர்ந்து அஙகுஷ்டபரிமாணமாய் ஒரு வன்னிமரத்தில் சிறிதுகாலமிருந்து பின்னாக் கருமத்தாலாகிய சரீரமபெற்று யமனிடம் சார்வன என்றருளினன்.

எட்டாம அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் நைமிசாரணிய வாசிகளே! வாசுதேவன் கருடபகவானைப்பார்த்துப் பறவை வேந்தே! அங்குஷ்ட பரிமாணமாயுள்ள சீவன் கருமத்தால் உளதாகிய சரீரம்பெற்று, வன்னிமரத்தைவிட்டு யமதூதரோடு இருபத்துகாதவழி விஸ்தார முள்ள சித்திரகுப்தனது பட்டணத்தோடு சென்று யமபுரிசார்வன். அந்த நமன்பட்டணம் புண்ணியம் செய்தோருடைய கண்ணுக்கு மிகவும் ரம்மியமாய் விளங்கும், இரும்பாலாகிய ஊன்றுகோலும் உப்பும், பருத்தியும், எள்ளோடு பாத்திரமும். ஆகிய இவற்றைத் தானஞ்செய்தல் வேண்டும். இந்தத் தானங்களால் யமபரிசாரகர்கள் அதிகம் சந்தோஷமடைந்து சீவன் அங்குப் போனவுடனே தாமதப்படுத்தாமல் தருமராஜனுக்குத் தெரிவிப்பார். தருமத்துவசன் என்றுபெயருடைய ஒருவன் சாவகாலமும் யமனுடைய அரண்மனையி லிருப்பான். கோதுமையும், கடலையும், மொச்சையும், எள்ளும், கொள்ளும், பயறும், துவரையும் ஆகிய இந்த எழுதானியங்களைப் பாத்திரங்களில் வைத்துத் தானஞ்செய்யின் அந்தத் தருமத்துவசன் திருப்தனாகி இந்தச்சீவன் நல்லவன், புண்ணியம் செய்தவனென்று யமனுக்கு விண்ணப்பம் செய்வன். வைனதேயனே! பாவம்செய்த சீவனுக்குத் தருமராஜன் யாவரும் அஞ்சத்தக்க ரூபத்தோடு தோன்றுவன், அச்சீவனும் அவனைக்கண்டு அச்சங்கொண்டு நடுக்கமுற்று ஓலமிடுவன். புண்ணியம்செய்த சேதநனுக்கு நல்ல ரூபத்தோடு தோன்றுவன். அச்ஜீவன் அஞ்சாது அவனைப்பார்த்து களிகொள்வன். தருமராஜன் ஒருவனே பாபிக்குக் கெட்டரூபத்தோடும், புண்ணியனுக்கு நல்ல ரூபத்தோடும், தோன்றுவன். புண்ணியம் செய்தஜீவன் சோவானாயின் இச்சீவன் மகாபுண்ணியம் செய்தமையால் சூரியமண்டல மார்க்கமாய்ப் பிரமலோக மடையத் தக்கவனென்று யமன் தான் வீற்றிருந்த ஸ்தானத்தினின்று பொருக்கென எழுந்து நிற்பன். யமலோகத்தில் கிங்கரரெல்லாரும் பாசம், உலக்கை

முதலியவற்றைக் கரத்திற் கொண்டு உலாவிநிற்பர். மரித்தஜீவனுக்கு மாசிகம்சோதகும்ப முதலாகியவும், பதத்தானமும் செய்யப்படாவாயின, அச்சீவன் வருத்தமுற்றுக் கிங்கரர் கயிற்றினால் கட்டி, உலக்கையாலோசசி ஆடு மாடுபோல இழுக்கக் காலன் சமீபம்சேர்ந்து பூர்வ சன்மத்தில்செய்த புண்ணிய பாபங்களை அநுசரித்து ஒருசன்மம் அடைவன். அதிக புண்ணியம் செய்த ஜீவனாயின் தூதர்களாலே துன்பப்படாமல் யமன்முன்சென்று தேவனாவன். பாவம்செய்தவனாயின் துன்பப்பட்டு கடுக்கத்தோடு மென்று நரகத்தில் வீழ்ந்து பின்பு கிருமிமுதலிய சன்மமடைவன். பாவபுண்ணியம் மிதமாயிருக்குமாயின் முன்மானிட சன்மம பெறுவன். தான தருமம்செய்தவன் எக்காரணத்தினாலேனும் எச்சன்மம பெறினும அத்தான தருமத்தின் பலனை அச்சன்மத்தில அடைவன. சீவன நீங்கியவுடனே சரீரத்தைக் குழியிற் புதைப்பின மண்ணோடு மண்ணாகும. கண்டம்செய்து எறியின் நரிமுதலியவைதின்று பவ்வீருபமாகும், தகனம்செய்யின் சாமபராகும மெய்யின தன்மை அங்ஙனமாயினும சீவனுக்கு மானிடதேகம கிடைப்பது அரிது. மானிடதேகம கிடைத்தாலும பிரமகுலத்தில் சனிப்பது அதனினுமரிது. பிரமகுலத்தில் சனித்தும ஒழுக்கத்தினின்று பெறவேண்டிய வீடுபெறுனேல் தவம முதலியவை செய்து வருந்தித் தான கரத்திலடைந்த அமிர்தம இறைந்த பொற பலசத்தை நச் சிந்தக்கெடுதியால் புவியில் கழிந்தவனை ஒப்பாவன என்றோதியருளினன.

ஒன்பதாம அத்தியாயம- முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம் அத்தியாயம்.

சூதர் சௌனகாதி மகருஷிகளே! கருடபகவான் கேசவனைத் தொழுது என்றன் சுவாமியே! எவ்வித பாபஞ்செய்தவன் பிரேதசன்ம மடைகின்றான்? அப்பிரேத சன்மத்தினின்று எப்படி நீங்குகின்றனன்! பிரேதசன்மத்தோடு உலகில் சஞ்சரிப்பானோ? அல்லது யமனுடைய காவலிற் கிடப்பானோ? அடியேனுக்குப் புகன்றருளவேண்டுமென்று வேண்டலும், கமலாதியங்கடவுள் புள்ளரசே! பிறனுடைய பொருளையும், மனைவியையும் அபகரிக்கின்றவன் யாவனோ? அவனே சரீரமடையாமல் காற்றுரூபமான பிரேதசன்ம மடைந்து பசிதாகத்தோடு வருந்தி யமனுடைய காவலினின்று நீங்கி யாண்டும் திரிதருவன், ஒருவன்மரித்துச் சரீரம்வீட்டிற் கிடக்ும்போதே அவன் இறந்தமைகுறித்துத் துக்கப்படாமல் உற்றவர் மற்றவரெல்லாரையும் வஞ்சித்து அவனுடைய பொருள்களை அபகரித்தவன் யாவனோ! அபகரிக்க இச்சித்தவன் யாவனோ! அவனே தீவாய நரகங்களெல்லாம் அனுபவிப்பன். மரித்தவன் பொருளை அவன் வழியிலுள்ளோர் அடையாமல் மோசஞ்செய்து அபகரித்த பாவியினும் கொடும்பாவி ஒருவனும் இலன் இவ்வித பாபஞ்செய்தவனே பிரேதசன்மமடைந்து தன்னுடைய குடும்பத்திலுள்ளவர்களையும், பந்துக்களையும், துன்பப்படுத்துவன். பிதிர்தினத்தில் வருகின்ற பிதிரர்களை வீட்டினுள்ளே விடாமல் வாசலில்நின்று தடுத்துத் துரத்துவன். பிதிரர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அவிமுதலியவற்றை அவனே தின்பான். மனையிலிருக்கின்ற பொருள் முதலியவற்றைக் குடும்பஸ்தர்கள் அநுபவிக்காமலும் பிறருக்குக் கொடுக்காமலும், வீணேகிடக்கச்செய்வான். தன்னுடைய புத்திரன் முதலியோருக்குச் சந்ததி உண்டாகாமல் வம்சநாசமடையும்படி செய்வான். சீதசுரம், தாபசுரம், வைசூரி முதலிய ரோகங்களையும் அப்புத்திரன் முதலியோருக்கு உண்டாக்கி வருத்துவன் புத்திரன் முதலியோர் வாயினின்று உமிழ்ந்த எச்சில் நீரையே

உண்பான் என்றருளினான். பறவை வேந்தன் ஆதிமூர்த்தி ! பிரேத சன்மமடைந்தவன் இன்னும் என்ன செய்வன். எவ்விதமாகத் தோன்றுவன. குலத்தில் ஒருவன் பிரேதசன்ம மடைந்திருக்கின்றானென்பதை எப்படி அறியலாகும். என்றருளுக வெனலும நம் பகவான் வைனதேயா ! பிரேதசன்ம மடைந்தவன் தனது குலத்தையே அதிகம் பிடிப்பன். தருமம் செய்பவனுக்கும, அரிநாமசங்கீர்த்தனஞ் செய்பவனுக்கும, பிதிராகளை உத்தேசித்துச் சிராத்தாதிகள் செய்பவனுக்கும, திருவணை முதலிய தீர்த்தயாத்திரை செய்பவனுக்கும, பிரேதசன்ம மடைந்தவனால் துன்பம் நேராது நற்கருமம் ஒன்றும் செய்யாதவனுக்கும், பாகவதரை நிந்திப்பவனுக்கும, தெய்வபக்தி செய்யாதவனுக்கும், புலாலுண்போனுக்கும, மது பருகுவோனுக்கும, பொய் சொல்லுவோனுக்கும, பிரேதசன்ம மடைந்தவனால் அதிகதுன்பம நேரிடும். பாபங்களையே செய்தலும, ஆண்மகவைப் பெறாமல் பெண்மகவையே பெறுதலும், ஆண் மகவுகளைப பெற்றுப் பெற்று இழந்தலும, சுற்றத்தாரோடு ஒற்றுமையில்லாமல் வேற்றுமை யுறுதலும, பசுக்கள் முதலியவை இல்லாம லிருத்தலும, துன்னைத் துன்பங்கள உண்டாதலும், நண்பனோடு விரோதம் நேர்தலும, வைதிக உபவாசதினமாகிய ஏகாதசியில உபவாசமிலாமல் அன்னம உண்ணுதலும, அரிபக்திசெய்யாமல் வாளானை வீணாளாக்கலும, ஜபஓமங்கள் செய்யாம லிருத்தலும. தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட குலத்தானை நேசித்தலும, சுரரையும பூசுரரையும், தாய் தந்தையரையும, இகழ்தலும, அயலானைக் கொல்ல எத்தனித்தலும, பயிர்கள் நல்விருத்தி யடைந்தும பலன் கிடைக்காமல் அழிதலும, தனக்குத தாழ்ந்தமரபில் பெண் கொள்ளலும, கொடுத்தலும், இழிந்தவர் செய்யும் கருமத்தையே செய்தலும, எப்போதும் அதாமங்களையே எண்ணுதலும, என்றும்தை னியமடைதலும, அக்கினியால் அரசனால் பொருள் முதலியவை அழிதலும, வழியில் திருடர்களால் துன்பப்படுதலும, வயிற்றுவலி முதலியமகா ரோகங்கள் வருதலும், சுருதி இதிகாச புராணங்களைப் பொய்யென்றலும, தெய்வபக்தி பிராமணபக்தி செய்யாமலிருத்தலும், முகத்தில் நல்லதோற்ற மில்லாமலிருத்தலும, பிதிர் கருமங்கள், விக்கினத்தால் குறைவுபடுதலும், புத்திரன் பகை

வனைப் போலத் துவேஷித்தலும், ஆமுடையாளைச் சோரத்துவாஷாம விருத்தலும், அடுத்தடுத்து அவளை முனிதலும், ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஒருவனுக்குத் தனது குலத்திற் பிறந்து இறந்து பிரேதசன்ம மடைந்தவனாலேயே உண்டாகின்றன, ஓ கருடா எந்தக் குலத்திற் பிரேதசன்மதோஷம் நேரிட்டிருக்கின்றதோ அந்தக் குலத்திற்குத் துக்கமே மிகுதியாயிருக்கும் பிரேதசன்ம மடைந்தவன் பயங்கரமான முகத்தோடும் வாள்போன்ற எயிற்றோடும் தன்குலத்தோரிடத்தில் சொப்பனத்தில் தோன்றி ஐயோ என்னைக் காப்பாற்றுகின்றவன் ஒருவனுமில்லையே! பசிதாகத்தால் வருந்துகின்றேனே, பிரேதசன்மம் நீங்கவில்லையே என்று கதறுவன் என்றருளிப் பின்னும் மொழிந்தருளுகின்றனன்.

பத்தாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

பதினொன்றாம் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் நைமிசாரணியவாசிகளே! பின்னர்க் கருடபகவான் முகுந்தப்பிரானைத் தொழுது ஏ சகந்நாதா! பிரேதசன்மமடைந்தவன் அதனினின்று எப்படி நீங்குவன் எவ்வளவு காலம் ஒருவனைப் பிரேதசன்மம் பிடியாநிற்கும் மொழிந்தருளவேண்டுமென்னலும், மெய்த்தேவன் ஓ பட்சிராஜனே! பிரேதசன்மமடைந்தவன் தன்குலத்தாருக்குச் சொப்பனத்தில் தோன்றினும் தோன்றுவான் தோன்றாமலே குலத்திலுள்ளோருக்குத் துன்பங்களைமாத்திரம் விளைப்பினும் விளைப்பான். சொப்பனத்தில் தோன்றினானாயினும், துன்பம்புரிந்தானாயினும், பெரியோர்களுக்குத் தெரிவித்து, அவர்கள் விதித்தபடி தருமத்திலே சித்தமவைத்து. தேமா, தெங்கு, சண்பகம், அரசு முதலிய விருக்ஷங்க

கனை வைத்துப் பசுபுஷ்பாதிகளை உண்டாக்கவேண்டும். பிராமணருக்குப் பூதான முதலியவை கொடுத்தல்வேண்டும். பசுவின்கூட்டங்கள் வயிறாரமேயும்பொருட்டுப் பசும்புல் வளரும்படி நிலம் விடவேண்டும். தண்ணீர் நன்றாக குளம் அமைத்தல் வேண்டும் பகவத் கைங்கரியம். பாகவத கைங்கரியம் செய்தல் வேண்டும். கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களிலே நீராடித் தானதருமம் செய்தல் வேண்டும். துன்பங்கள் எப்போது நேரிடுகின்றனவோ, அப்போது அவசியம் இவற்றையெல்லாம் செய்தல்வேண்டும். செய்யாவிடின் துன்பம் விருத்தியாகும். பிரேதசன்மதோஷத்தால் அத்தருமச் செயல்களில் புத்தி நாடாது. பத்தியும்வாராது. புத்திநாடாவிடினும், பத்திவாராவிடினும், எவன் முயன்று அவ்வறச் செயல்களைச் செய்கின்றானோ! அவன் இன்ப மடைவன். பிரேத சன்ம மடைந்தவனும் இன்பமடைந்து பூலோகம் விட்டு யமலோகம் சார்ந்து அசசன்மம நீங்குவன். தனது குலம் விருத்தியடையும்படி புத்திரனுண்டாகச் செய்வனென் றருளினன். கருடபகவானே ஓ சுராமுரே! குலத்தில் பிரேத சன்மமடைந்தவன் ஒருவனுளனென்று தெரியவில்லை. அப்பிரேதசன்ம மடைந்தவன் சொப்பனத்தில் வந்து சொல்லவுமில்லை. அங்ஙனமாகக் குலத்திற்குத் துன்பமாத்திரம உண்டாகின்றது. பெரியோரைக் கேட்பின் பிரேதசன்ம தோஷத்தால் துன்பம யுறுகின்றது எனகின்றனா. அப்போது ஒருவன் செய்யத்தகுவகைவை என்னை, சொல்லியருளுக வெனலும், ஆதிபகவன் ஓ புள்ளரசே! பெரியோர் சொல்வதைச் சத்தியமென்றே உறுதிகொள்ள வேண்டும். ஸ்நாம, ஜபம, ஓமம, தானம முதலியவைகளால் ஒருவன் தனது பாவநிவர்த்தி செய்துகொண்டு நாராயணபலி செய்தல் வேண்டும. பாபநிவர்த்தி செய்துகொள்ளாமல் நாராயணபலி செய்தலுக்கு எத்தனித்தால் அது நிறைவேறாமையின் பொருட்டு பூதபிரேதபைசாசர் பெரியதடையுண்டாக்குவர். ஆகையால் முதலில் பாபநிவர்த்தி செய்துகொண்டு, மற்றதுசெய்தல்வேண்டும். புண்ணிய காலங்களில் புண்ணியக்ஷேத்திரங்களில் பிதிராகளை யுத்தேசித்து யாவன் தானதருமம்செய்கின்றானோ அவன் பூதபிரேத பைசாசர்களால் ஒருசிறிதும துன்பமடையா

ன. மானிடனுக்குத் தந்தை தாய் குருக்களே முக்கிய முறையவ மா
வர். சரீரத்தை யுண்டாக்கினாலும், நன்னெறியைக் காட்டினாலு
ம், அம்மூவருமே முக்கியமானவர். எக்காலத்திலும் அவர்களை
ப் பூசிக்கவேண்டும். அவர்கள் சொற்படி நடக்கவேண்டும்.
தாய் தந்தையரைப் பூசித்து நடக்கின்றவன் தேவாராதனம்
பிராமணபக்தி, தீர்த்தயாத்திரை, திவ்யதேசயாத்திரை முதலி
ய ஒன்றும்செய்யாவிடினும் பெருங்குணமுடையவனாவான். தாய் தந்தைய
ரைப் பூசிக்காமல் அவர்கள் சொற்படி நடக்காமல் அநேகதர்மங்க
ளையெல்லாம் நன்றாய்ச் செய்யினும் வியர்த்தமாகுமேயன்றி அவ
ற்றால் சிறிதும் பயனில்லை. தாய் தந்தையர் மிகுந்த [illegible] அவர்
களைக் குறித்துச் [illegible] செய்கின்றனரோ அவ
[illegible] அவமானமடைகின்றனர். [illegible] நரகத்தி
லின்று தாய் தந்தையரைக் கரையேற்றுகின்றமையால், மகனு
க்குப் புத்திரன் என்று பெயருண்டாயிற்று. யாவன் தாய் தந்தை
யர் சொற்படி நடவாமல், பெண்டு பிள்ளைகள் சொற்படி நடக்கின்
றானோ அவன் புலையனிலும் புலையனாவான். [illegible] காத்தி
[illegible], [illegible] விருந்து [illegible], வாளினால்
[illegible] நன்றாக நடந்தவனுக்கும், [illegible] செய்து கொண்டவனு
க்கும். [illegible] கருமம்
செய்யாதவனுக்கும், [illegible]. [illegible]
[illegible], செய்யலாகாது. [illegible]
[illegible] செய்யலாமென்று [illegible].

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ [illegible] திருவடி [illegible],

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்.

வியாசர் மாமுநிவர்: ஸ்ரீவைஷ்ணவ [illegible] பக்ருஷிகளே! பி
ன்பு கருடபகவான் சுருதி நாயகனைத் [illegible] வடிதொழுது [illegible]
த கல்யாணகுண நிலயனே! சீவன் எப்பாபங்களால் பிரேதசன

மம் அடைகின்றனன். அப்பிரேதசன்மம் அடைந்தவன் யாதை
யுண்ணுவன்? எங்கே வசிப்பான்? அடியேனுக்குப் புகன்றருளவே
ண்டுமெனலும்? பரமபதநாதன் வைனதேயா! பூர்வசன்மத்தில்
மகாபாபஞ்செய்தவனே பிரேதசன்ம மடைவன். ஒருவன் கிண
றும், நடைவாவியும், குளமும், பூஞ்சோலையும், தண்ணீர்ப் பந்
தரும், சத்திரமும், தேவாலயமும், உண்டாக்கிப் பலருக்கும்
உபயோகமாய்த் தருமஞ்செய்ய அவனுடைய குலத்தில் தோன்
றினவன், பின்பு அவற்றை விலைக்கு விற்பானாயின் அவன் மரி
த்தவுடனே பிரேதசன்மம் அடைவன். செய்தவன் தானே அவ
ற்றை விற்பானேல் அவனும் பிரேதசன்மம் பெறுவன். பிறர் பூ
மியை அபகரித்தவனும், கிராமத்தின் எல்லையையும் வயலின் எல்
லையையும் பூங்காவின் எல்லையையும், ஆரணியத்தின் எல்லையை
யும், புரட்டித் தனக்கு [illegible] சேர்த்தவனும்,
[illegible] சேர்த்தவனும், சண்டாளனால் அடிப
பட்டிறந்தவனும், சலத்தில் மாய்ந்தவனும் பாம்பினாலும், நாயி
னாலும், கடிபட்டிறந்தவனும், இடிவிழுந்து மாண்டவனும், நெரு
ப்பால் துஞ்சினவனும், மரம்பட்டு மரித்தவனும், கழுத்தில் சு
ருக்கிட்டு மாண்டவனும், பாஷாணத்தினால் உயிர் துற
ந்தவனும், ஆயுதத்தால் மாய்ந்தவனும், சமஸ்காரம் செய்யத்தக்கவ
ன்குலத்தில் ஒருவனும் இல்லாமல் இறந்தவனும் தேசாந்திரங்
களில் ஒருவனும் அறியாமல் துஞ்சினவனும். குஷ்டமுதலிய
மகாரோகங்களால் இறந்தவனும், திருடனால் மாய்ந்தவனும் வி
ருஷோற்சர்க்கம் செய்யாமல் மாண்டவனும், தாய் தந்தையருக்குச்
சிராத்தம் செய்யாமலிருந்து இறந்தவனும். பிரேதசன்மம் அடை
வர். ஓ கருடா! பிராமணன் உயிர் மாய்வானேல், அவன் கிரியை
யின் பொருட்டு யாவும் பிராமணனே செய்தல் வேண்டும். சூத்
திரன் இறப்பானேல் யாவும் சூத்திரனே செய்தல் வேண்டும், அவ்
விதமன்றி இறந்த பிராமணனுடைய சமஸ்காரத்தின் பொருட்
டு நெருப்பு, எருமுட்டை, வைக்கோல், அரிசி முதலியவற்றைச்
சுடுகாட்டுக்குச் சூத்திரன் கொண்டு செல்வனேல், இறந்த அப்
பிராமணனும், கொண்டுபோகும் அச்சூத்திரனும் பிரேதசன்ம
மடைவர் இறந்த சூத்திரனுடைய சமஸ்காரத்தின் பொருட்டு
மேற்சொல்லிய நெருப்பு முதலியவற்றைப் பிராமணன் கொண்

டுசெல்வனேல், இறந்த அசூத்திரனும் கொண்டுபோகும், அப்
பிராமணனும் பிரேதசன்ம மடைவர். பருவதத்தினின்று விழு
ந்து மரித்தவனும், சுவரிடிந்து விழுந்து இறந்தவனும், கட்டிலி
லே படுத்திருந்தபடியே தூஞ்சினவனும், மேல் வீட்டில் உயிர
நீத்தவனும், இராம கிருஷ்ணாதி திருநாமங்களை உச்சரியாமல்
மாய்ந்தவனும் ரசஸ்வலைபெண் சண்டாளன் முதலியோரைத்
தீண்டி, ஸ்நானஞ்செய்யாமல் சூதகத்தில் இறந்தவனும், ரசஸ்வ
லையா யிருக்கும்போது மரித்தவளும், பிரேதசன்மமடைவர். தா
ய், மனைவி, பெண், மருமகள், முதலானவர்களுடைய சரீரதோ
ஷத்தைக் கண்ணுற்பாராமலே பிறர் வார்த்தையைக் கேட்டு அ
வர்களைச் சாதிப்பிரஷ்டஞ்செய்பவனும், மனு நூலுக்கு விப
ரீதமாய்த் தீர்மானஞ் செய்பவனும், சினேகிதனுக்குத் துரோகஞ்
செய்பவனும், பிராமணனையும் பசுக்களையும் கொல்பவனும்,
கட்குடிப்பவனும், குருபத்தினியைக் கூடுபவனும், வெண்பட்
டையுஞ் சொர்ணத்தையும் திருடுபவனும், பிரேதசன்ம மடை
வர். பிரேதசன்ம மடைந்தவர்களெல்லாரும், பாலைவனத்தில்; எப்
பொழுதும் சஞ்சரித்து வருந்துவரென்றருளினன்,

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

பதின்மூன்றும் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் நைமிசாரணிய வாசிகளே! பின்பு கருடப
கவான் ஆதிபகவனைத் தொழுது சாற்றுவார்! பூவுலகில் பிரம க்ஷ
த்திரிய வைசிய சூத்திரர் என்று நான்குகுலத்தார் உள்ளரல்லவோ
அவரல்லாமல் மிலேச்சரென்று ஒரு வகுப்பாரும் உள்ளார்களன்றோ
அவர்களில் பாக்கியனாயினும், விருத்தனாயினும், தனவானாயினும்,
தரித்திரனாயினும், கருணையுடையோனாயினும், அஃதில்லானாயி
னும், வித்துவானாயினும், அவித்துவானாயினும், ஞானியாயினும்,
ஞானசூனியனாயினும், தருமனாயினும், அதருமனாயினும், தவந

தனுயினும், அவந்தனுயினும், தினமையனுயினும், அஃதின்மை யனுயினும், உலகாளும் அரசனுயினும், உத்தமபிராமணனுயினும். பினனும் யாவராயினும், ஒவ்வொருகாலத்தில் இறக்கின்றனரே. இறத்தல் அடுக்குங் காரணம் என்னே! நவின்றருளுக வெனலும், திருவேங்கடநெடுமுடி யண்ணல், ஓ வைனதேயா! நன்கு வினாவினை செப்புகின்றும் கேட்டி. மரிக்குங்காலத்தில் சீவனைக் கவருவதற்குக் காலன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன சீவராது பாவிக்கப்பான தோஷங்களால் அச்சீவா ஆயுசுகுறைந்து மாய்கின்றனர். பரித்த வீட்டில் போசனம் செய்கின்றவனும், பிறன்மனை விழைய [illegible] செய்கின்றவனும், தனக்குத் தகாத இழிதொழிலைப் புரிகின்றவனும், வாழ்நாளிழப்பர். இக்காரணத்துக்கு உறுதியாய நல்வினையைச் செய்யாதவனும், பெரியோர்களைப் பூசியாதவனும், தாய்தந்தையரைப் பேணாதவனும், தெய்வபக்தியில்லாதவனும், பாபங்களைச் செய்கின்றவனும், யமலோகத்தில் எப்போதும் வாசம் செய்வர். பிறனைக் கெடுக்கச் சூழ்கின்றவனும், பொய்சொல்லுகின்றவனும், சிவபூஜை யில்லாதவனும், சாஸ்திரப்படி நடவாதவனும், தனக்குரிய கருமத்தைத் தவிர்த்துப் பிறனுக்குரிய கருமத்தைப் புரிகின்றவனும் யமலோகத்தில் யாதனைப்படுவார். புண்ணிய தீர்த்தமாடாதவனும் ஜப ஓமங்கள் செய்யாத திவச முறை தேவகாரியத்தைச் செய்யாத தினமும் புனிதரை வழிபாடிய [illegible] பகலும் சாஸ்திர முறை [illegible] விரதம் செய்யாதவனும். அந்த [illegible] பிறந்தவன் பிராமணர் தெய்வமென்று நினைந்து பக்தி செய்து [illegible] தொழில் புரிந்து தாசனுய ஒழுகுவனே [illegible] அவன் வெகு கருமம் செய்யாமல் [illegible] உயர்ந்த சாதியாருக்குரிய கருமங்களை அசிரத்தையால் செய்வானேல், [illegible]. ஓ கருடா! [illegible] நித்திய [illegible] அன்னபானாதிகளால் [illegible] வது காலையில் [illegible] சாயங்காலம் நசிக்கும் [illegible] பசிக்கும் [illegible] உணவு விழுங்கின மெய்குலையும் ஆதலால் [illegible] அநித்தியமென்றும் அது கருமத்தால் வருவதென்றும் எண்ணி சனனமடையாமையின் பொருட்டு நற்கருமம் செய்தல்வேண்டும். ஓ வைனதேயா! கருமத்தால் வந்த தேகத்தை யாருடைய

தெனலாம! அதனை விளைசமைந்து மெலிகின்ற சீவனது எனலா
மா; அன்னவஸ்திரம் கொடுக்கும் தலைவனது எனலாமா; கருப்
பமுண்டுமெண்டும் சுமந்த தாயினது எனலாமா; பத்துமாதம் சுமந்
து பெற்ற தாயினது எனலாமா; தாயைப் பெற்றவளாகிய மாதா
மகனது எனலாமா; பிதாமகனது எனலாமா; விலைகொடுத்து
அடிமைகொண்டவனது எனலாமா; சாம்பர் செய்யும் அக்கினியின
து எனலாமா; அல்லது பார்த்து அயிலும் நரியினது எனலாமா;
சீவன் போயினபின்பு புழுவாகவும் விஷ்டையாகவும் சாம்பராக
வும் அழியும் சரீரம் ஒருவருக்கும் அன்றென்று [illegible]
யாவரும் ஓர்ந்து சரீரத்தில் ஆசை வைக்காமல் [illegible]
சாரிய கைங்கரியங்களைப் புரிய வேண்டும். பாவங்கள் மனுஷர்
களுக்கு காயங்களால் செய்யப்படுகின்றன. அநியாயம் செய்தவன்
காய நரிப் புறக் கொடிய இருப்புக்களை அடைவன். அநியாயம் செய்யாதவ
ன் பூர்வ புண்ணியம் பெறுவன். சீவன் [illegible]
தாயினுடைய மல மூத்திராதிகளோடு அநேக நாள் [illegible]
றத்தலினும் பிறத்தலினும் உளவாய துன்பத்தையும் தருமத்தை
யும் எண்ணி [illegible] தாய் [illegible]
ன்று பிறந்தவன் [illegible] விளையாட்டாய் [illegible]
னக்கு உறுதியாயதை அறிகின்ற [illegible]
ந்ரேஷ்டையாய் [illegible]
வாரும [illegible]
யன்றே உறுதியுணராமல் [illegible]
ண்ணிய [illegible] உறுதியாயதை [illegible] செய்கின்றவன் [illegible]
னே; அவனே கிருபையினால் வீடடைய [illegible]
ம[illegible] சீவன் பிறந்து பிறந்து இறக்கின்றது [illegible]
க வயதிராமல் ஐந்து வருடத்திற்குள் மரித்த [illegible]
லென்றறிக. கொடும்பாவம் செய்தவனை பிறந்த உடனே மரித்து
மீண்டும் பிறந்து மரிக்கின்றது அவன் பிறத்தலுக்கும் இறத்த
லுக்கும் கணக்கிலது. பூர்வசென்மத்தில் [illegible]
ன தருமங்கள் செய்த சேதனன் புவியில் சோறுடனும் நெடிய
காலம் மனைவிமக்களோடு சுகமாய் வாழ்ந்து இறுதியில் நற்று
கடைவான்.

ஓ கருடா! கருப்பம் தரித்து ஆறுமாதத்திற்குட்பட்டு எ ந்தமாதத்திலேனும் அந்தக் கருப்பம் கரைந்து விழுந்தாயின் விழுந்தமாதம் ஒன்றாயின் ஒருநாளும் இரண்டாயின் இரண்டுநாளு ம் மூன்றாயின் மூன்றுநாளும் நான்காயின் நான்குநாளும் ஐந் தாயின் ஐந்துநாளும் ஆறாயின் ஆறுநாளும் கருவுற்ற மாதாவுக் கு மாத்திரம் சூதகம் உள்ளதாகும் பிதாவுக்கு சூதகமில்லை அவ ன் செய்யவேண்டிய கருமமும் ஒன்றுமில்லை கருவழியாமல்பிற ந்து மூன்று வயதிற்குள் மாண்டால் மாண்ட அக்குழந்தையை உத்தேசித்து பாற்சோறும் தயிர்சோறும் குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும் மூன்று வயதிற்குமேல் ஐந்துவயதிற்குள் இறந்தால் மேற்சொன்னபடியே பாலகருக்கு அன்னங்கொடு த்தல் வேண்டும் இங்ஙனமன்றிப் பிறந்து ஒரு மாதத்திற்குள்ளே மாய்ந்தால் அந்தந்த வருணத்திற்குச் சொல்லியபடி செய்து தீ ர்த்தமும் பாலும் பாயசாதிகளும் குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும் உலகில் பிறந்தவன் இறப்பதும் இறந்தவன் பிறப்பது ம் திண்ணம் ஆதலால் இறந்து பின்பு மீண்டும் பிறக்காமல் மீளா வீடுபெற முயலுதல் வேண்டும் அங்ஙனம் முயலாமலும் தான தருமங்களை செய்யாமலும் வாணாளை வீணாளாக்கி மாய்ந்த சீவன் பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரக் குலங்களில் எக்குலத்திற் பிற ந்தாலும் ஒருநாளிலாவது ஒருவேளையேனும் வயிறார உண்ணக் கிடையாத தரித்திரனாய்த் துக்கத்தோடு தோன்றிக் கூழுக்கும் வருந் தி [illegible] மீண்டும் பிறப்பான். ஓ வைனதேயா! மறுசன்மத்தில் உயர்ந்த குலத்தில் பிறத்தல்வேண்டும் உலகமு ம் [illegible] வேண்டும். சகல சாஸ்திர சம்பன்னனாதல்வேண்டும் [illegible] அவற்றிற்குரிய கருமங்களைச் செய்வதி லும் [illegible] வாராமைக்குரிய கருமம் செய்வது மிகநன்றாம். தீர்த்தயாத்திரை செய்பவன் மகாத்மையனாவன். பொய்யுரை யாமல் உண்மையாய் இன்சொல் பேசுகின்றவன் சகல சாஸ்திர சம்பன்னனாவன். சம்பத்திருந்தும் தான தருமம் செய்யாதவன் மறுசன்மத்தில் தரித்திரனாய்ப் பிறப்பான் அத்தரித்திரத்தால் ம காபாவம் செய்வான் அப்பாவத்தால் இறுதியில் நரகமெய்துவா ன் பின்பு இவனினும் தரித்திரன் ஒருவனும் இலனென்று சொ

ல்லும்படி மீண்டும் பிறப்பான் ஆகலால் ஒருவன் அவனுக்கு உள்ளசம்பத்துக்குத் தக்கபடி தான தருமம் செய்தலே வேண்டும் என்றருளிப் பின்னும் அருளுகின்றனன்.

பதின்மூன்றும் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

பதினான்காம் அத்தியாயம்.

சூதமகா முனிவர் மகாருஷிகளே! பின்னர் ஸ்ரீயப்பதியாகிய எம்பெருமான் கருடபகவானை நோக்கி ஓ! காசியபதனயா! மேற்சொன்னவற்றைக் குறித்து இன்னும் சில கூறுகின்றேன் கேண்மோ. பூர்வஜன்மத்தில் செய்த பாபத்தினாலேயே ஜீவன் மரிக்கின்றான், கருப்பத்திலேயே கருக்கழிந்தால் ஒரு கிரியையும் செய்ய வேண்டுவதில்லை. ஐந்துவயதிற்குட்பட்டு இறந்தால் சாஸ்திரத்திற் சொல்லியபடி செய்து குழந்தைகளுக்குப் பாயசம், போசனமுதலிய கொடுத்தல் வேண்டும். பதினொன்றாவதும் பன்னிரண்டாவதும் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி சில கருமங்களைச் செய்யலாம். விருஷோற்சர்க்கமும் விசேஷதானமும் செய்யவேண்டுவதில்லை. மரித்தவன் பாலனாயினும், யுவனாயினும், விருத்தனாயினும், உதககும்பதானம் அவசியம் செய்தல் வேண்டும். மூன்றுவயது பிராயத்துக்குள் மரிக்கும் குழந்தைகளைப் புவியில் புதைத்தல்வேண்டும். [illegible] மாதம் கிரமமாய் இருபத்தைந்தாமாதம் பிறந்தவுடனே இறந்த குழந்தைகளை அக்கினியில் தகனம் செய்தல்வேண்டும். பிறந்த ஆறு மாதம் வரையில் சிசுவென்றும் மூன்று வயதுவரையில் பாலனென்றும் ஆறு வயதுவரையில் குமரனென்றும் சொல்லவேண்டியதென்று சாஸ்திரம் சொல்லுகின்றது. ஓ கருடா! பிறந்தபதினாறு மாதம்வரையில் சிசுவென்றும், இருபத்தேழு மாதம்வரையில்

பாலனென்றும், ஐந்து வயதுவரையில் குமாரனென்றும், ஒன்பது வயதுவரையில் பௌண்டகனென்றும், பதினாறு வயதுவரையில் கைசோரனென்றும், சொல்வதும் உண்டு. சூத்திரகுலத்தில் பிறந்தசாதியாரும், பூணூல் பூணலாகாது. பிரம க்ஷத்திரிய வைசியரே பூணூலணிதல்வேண்டும். ஐந்துவயது நிரம்பிப் பூணூல் பூண்டேனும், பூணாமலேனும் இறப்பானேல் அவனைக் குறித்து அதிகமந்திரஞ் சொல்லாமல் பத்துநாள் பிண்டம்போடவேண்டும். அப்படி இறப்பவனுக்கு உடலோடுகூடிய வாழ்வும், தாய்தந்தையரோடு சிநேகமும், விஷயங்களில் உடன்பாடும், மற்றவையும் பிரியவாகையால், கிரியையும் சிறிதாயிற்று. ஐந்து வயதிற்கு மேல் பன்னிரண்டு வயதிற்குள்ளேனும், அப்பன்னிரண்டு வயது நிரம்பியேனும், மரித்தால் விருஷோற்சபம் முதலியவை செய்தல்வேண்டும். ஆனால் சபிண்டீகரணம் செய்யலாகாது. பால் வெல்லம் முதலியவற்றைச் சேர்த்துப் பிண்டம்போடல் வேண்டும். கடமும், குடையும், தீபமும், தானம் செய்தல்வேண்டும். செய்யாவிடின் இறந்தவன் ஒரு வருடத்தில் பாபமாய்த் தோன்றுவன். அம்மரம் பெறுகுதும் உலகங்கட்கே உரியதாகும், பூணூலை இடதுபக்கத்தில் தரித்துக்கொண்டு, திலதருப்பையோடு ஏகோதிஷ்டமுதலிய விரதங்கள் செய்யின், மரித்தவன் மறுசன்மத்தில் நல்லகுலத்தில் பிறந்து தீர்க்காயுசோடு வாழ்வன். நல்ல புத்தியையும் பெறுவன். தனக்குத் தக்கவேலையும் ஆத்மாவே புத்திரனாகப் பிறத்தல் உண்மையாம், புத்திரன் இறப்பானேல் அப்புத்திரனுக்குத் தந்தையும், தாயுமானவனேல் அவனுக்குப் புத்திரனும், கர்மம் செய்தல்வேண்டும். ஒருவன் தானே தனக்குப் புத்திரனாகின்றனென்று வேதமே சொல்லுகின்றது. ஒருவனாகிய சூரியனும், சந்திரனும், புனல் நிறைந்த அநேக கடங்களில் தனித்தனியே தோன்றுமாபோல ஒருவனே தன்ரூபமாய்ப் பல புத்திரர்களாய்ப் பிறக்கின்றான். ஆதலாலே பெரும்பான்மை ஒருவனுடைய புத்திரன் அவனைப்போலவே ரூபமும், அறிவும், ஒழுக்கமும், உடையனாவன். ஆயின் குருடனுக்குக் குருட்டுப் பிள்ளையும், ஊமைக்கு ஊமைப்பிள்ளையும், செவிடனுக்குச் செவிட்டுப் பிள்ளையும், பிறத்தலென்பது இல்லை. தந்தைக்கு உள்ளவற்றில் ஏதேனும் தனயனுக்குப் பொருந்தியிருக்கும் என்றருளினன்.

பின்னர்க் கருடபகவான் பரமபதநாதனைத் தொழுது ஜக
நாதா! உலகில் தன் புத்திரனென்றும், தன்னுடைய மனைவி வ
யிற்றில்பிறந்த புத்திரனென்றும், புத்திரர் பத்துப் பிரகாரமா
யுள்ளரெனச் சாஸ்திரம் சாற்றுகின்றதே. ஒருவன் விலைமகளைப்
புணர்ந்து புத்திரனைப்பெற்றானேல் அப்புத்திரன் அவனுக்குக்
கருமஞ்செய்யலாமா? அப்புத்திரன் கருமஞ்செய்யின் அவனுக்
கு நல்லுலகு கிடைக்குமா! ஒருவனுக்குப் பெண்ணிருக்கின்
றாள். புத்திரன் இலன். அப்பெண் வயிற்றிற் புத்திரனும் இலன்
அவன் மரித்தால் யாவனால் கருமஞ் செய்யப்பட வேண்டியது,
கூறியருள்க வெனலும், பக்தவற்சலன் ஓ புள்ளரசே! ஒருவன்
தனக்கே தனது இல்லாள் வயிற்றில் பிறந்த பிள்ளையின் முகத்
தைக் கண்ணுறுவானாகில் புத் என்னும் நரகத்தை அச்சமத்
தில்பாரான். மணம்புரிந்துகொண்ட ஒருவனுக்கும், ஒருத்திக்கு
மே புத்திரன் பிறந்தால் அவன் குலத்துப் பிதிர்தேவர் அதிகம்
உள்மகிழ்வர். மற்ற ஒன்பது புத்திரரும் இகலாத சந்தானமாவ
ரேயானபடியால் சிரார்த்தத்துக்கு முற்றும் உரியராவர். தன
க்குத் தனது மனைவி வயிற்றிற் பிறந்த புத்திரனே மரித்தபின்பு,
பின்செய்யக்கடன் எல்லாம் செய்யத்தக்கவன். மற்றப்புத்திரர்களோ
இறந்த தகப்பனைக்குறித்துச் சிறிது மாத்திரம் சிரார்த்தாதிகளைச்
செய்யக்கடவர். ஒருவன் தனக்குப் பெயரன் பிறந்து அவனை
எடுத்துப் பார்த்தபின்னர் மாய்வானேல் இருடிகளுலகத்தில் அ
வன் நல்லுலகடைவன். பௌத்திரனைப் பார்த்து மாண்டவ
ன் அதனிலும் நல்லுலகடைவன். பெண்ணைப் பெற்றவனுக்கு
மணமகன், பெண்ணுக்கு விலைகொடாமல் திருந்த தாழ்வோடு அ
வன் கன்னிகாதானஞ்செய்ய, மணம் புரிந்துகொண்டு அவளோ
டு வாழ்ந்து புத்திரனைப் பெறுவானேல், அப்புத்திரன் இருபத்
தொரு தலைமுறையையும் கடைத்தேற்றுவன். அப்படிப் பிறந்த பு
த்திரனே தாய்தந்தையருக்குக் கருமஞ்செய்ய உரியவன். ஒருவ
ன் மரித்தால் அவனுடைய வைப்பாட்டி புத்திரன் சிறிது கருமம்
மாத்திரம் செய்யலாம். சிறிதுசெய்யாமல் முற்றும் செய்யின்
செய்தவனும், மரித்தவனும், நரகம் சேர்வர். அன்றி வேசிபுத்தி
ரன் தன்னைப் பெற்றவனைக் குறித்துமாத்திரம் வருஷந்தோறும்

சிராத்தஞ்செய்யலாம். பெற்றவனைக் குறித்தன்றி அவன் தலைமுறையில் உள்ளோரையும் குறித்து ஒன்றும் செய்யலாகாது. வேசாபுத்திரனாயினும் அவனைப் பெற்றவன் இறப்பானேல் அவனைக் குறித்துத் தானங்களெல்லாம் செய்யலாம். பிராமணருக்குப் போசனமுதலியவை செய்விக்கலாகாது. போசனத்தின் பொருட்டு அரிசிமுதலியவை கொடுக்கலாம். சிலர் வைப்பாட்டிக்குப் பிறந்த புத்திரனைத் தம்மனைவிக்குப் பிறந்த புத்திரன் போலவே நினைத்துக்கொண்டாடுகின்றனர். சற்புத்திரன் தீர்த்தயாத்திரை செய்தால் தனது பிதிர்தேவரைக்குறித்து அன்னரூபமாயும், ஆமரூபமாயும், இரணியரூபமாயும், சிராத்தம் செய்யலாம். வேசிபுத்திரன் தீர்த்தயாத்திரை செய்யின் அன்னரூபம் தவிர மற்றிரண்டுரூபமாய் சிராத்தம் செய்யலாம். சூத்திரமரபில் எச்சாதியானேனும், அன்னரூபமாய்ச் சிராத்தஞ்செய்யின், செய்தவனும், சாப்பிட்ட பிராமணனும், பிதிர்தேவரும் நரகமடைதல்போல வேசிபுத்திரன் அன்னசிராத்தஞ் செய்வானேல், அவனும், சாப்பிட்ட பிராமணனும், பிதிர்தேவரும், மீளா நரகம் எய்துவர். ஓ கருடா! ஒரு பார்ப்பினிக்கும் பார்ப்பாரசாதிக்குத் தாழ்ந்த சாதியான ஒருத்தனுக்குப் பிறந்த புத்திரனும், பார்ப்பனமகளுக்கும், சந்நியாசிக்கும் பிறந்தபுத்திரனும், பிரமகுல மாதுக்கும், சூத்திரனுக்கும் பிறந்தபுத்திரனும், சகோத்திரத்தில், மணஞ்செய்துகொண்டவருக்குப் பிறந்த புத்திரனும் சண்டாளராவர். ஒருவன் தன்னுடைய சாதியிலேயே ஒரு பெண்ணை மணம்புரிந்து பெறுகின்ற புத்திரனே சிரேஷ்டனாவன். ஆதலால் யாவரும் சற்புத்திரனைப் பெறுதல் வேண்டுமென்றருளினர்.

பதினான்காம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள்திருவடிகளேசரணம்.

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் வைதிகாசார நைமிசாரணிய வாசிகளே! கருடபகவான் அச்சுதபிரானைத் தொழுது "மாதவ சகந்நாதா! மரித்தவனைக் குறித்து எப்போது சபிண்டீகரணம் செய்தல்வேண்டும். சபிண்டீகரணஞ்செய்யின் இறந்தவன் எக்கதியடைவன், அஃது செய்யாவிடின் எக்கதியடைவன் மரித்தவனுக்கும், மரித்தவளுக்கும், பிண்டம் ஒன்றுசேர்ப்பது எங்ஙனம். ஒன்றுசேர்த்தால் எக்கதியடைவர். ஆமுடையான் உயிரோடிருந்து ஆமுடையாள் இறந்தால் அவளுக்குச் சபிண்டீகரணஞ்செய்வது எங்ஙனம். இவைமுறையெல்லாம் உலக நன்மையின்பொருட்டு அடியேனுக்குச் சாற்றியருளவேண்டுமென வினாவியதற்கும், ஆதிமத்தியாந்தரகிதனாகிய கேசவபிரான் ஓ விநதைபுத்திரா! பக்ஷி மாண்டவனுக்கு வருடம் முடியுங்காலை சாஸ்திரப்படியாயும் புரிந்து சபிண்டீகரணஞ்செய்து, அவன்குலத்தில் முன்னமே மாய்ந்தோருடைய பிண்டத்தோடு இறந்தவன் பிண்டத்தையுஞ்சேர்த்தல்வேண்டும். அங்ஙனம் செய்தால் மாய்ந்தவன் பிரேதத்துவம்நீங்கி, பிதிர்தேவரோடு சேர்வன். இறந்த பனிரண்டாநாளிலும், மூன்றும் பக்ஷத்திலும், ஆறுமாதத்திலும், சபிண்டீகரணம் செய்யலாம். தந்தை இறக்கப்புத்திரன் அவனுக்குக் கருமமெல்லாஞ்செய்து சபிண்டீகரணஞ்செய்யாமல் இருந்து வைத்திருந்த காலை கருமஞ்செய்தபுத்திரனுக்கு விவாகம் நேர்ந்தால் உடனே சபிண்டீகரணம் செய்து பின்பு மணவினைசெய்தல் வேண்டும். சபிண்டீகரணஞ்செய்யாவிடினும் மாய்ந்தவன் பிரேதத்துவத்தோடிருக்கின்றமையால் கருமஞ்செய்தவனுக்குச் சிறிது அசுத்தியுள்ளதாகலால் அவன் சுபகாரியங்கள் ஒன்றும் செய்யலாகாது. சந்நியாசிகளுக்குப் பிக்ஷையுஞ் சொல்லலாகாது. பிண்டஞ் சேர்த்தபின்பு இறந்தவன் பிரேதத்துவம் நீங்கிப் பிதிர்த்துவம்பெற்று மகிழ்தலாலும், தேகம் அநித்திய மாதலாலும், இருக்கிருத்தியம் பலவிதமாதலாலும், பனிரண்டாநாளிற் தானே சபிண்டீகரணஞ் செய்தலே உத்தமமாம். ஔபாசனம் செ

யய விக்கினமநேரினும பன்னிரண்டாநாளில்சபிண்டீகரணமசெய்யலாம. சபிண்டீகரணஞ்செய்த பின்னர்த் தாய்தகப்பன் குலததில் மூன்று தலைமுறையி லுள்ளவருக்கும சிராத்தம செய்தல்வேண்டும. ஒருவருக்கு மாததிரம சிராத்தம் செய்யக்கூடாது. சோடசம சபிண்டீகரணம முதலிய செய்தால இறநதவன் பிரேதத்துவம நீங்கிப பிதிர்க்களோடுசேர்நது இன்புறுவன். பெண்ணைபபெறறவன பொருள சிறிதுமவாங்காமல் அவளைக் கன்னிகாதானம செய்திருப்பானேல், பின்பு அவளிறநதால் அவளுக்கு அவளுடைய ஆமுடையான கோத்திரஞ்சொல்லிச் சமஸ்த கிரியைகளுஞ் செய்தல்வேண்டும. ஆயின் விறகிரயஞ்செய்தல்போலப பெறறவன விலைபெறறுப் பெண்கொடுததிருப்பானேல் அவளிறநதால் அவளுக்கு அவளுடைய பிதாவின கோத்திரம சொல்லிக் கிரியைசெய்தல்வேண்டும. பிதாவுக்குப் புத்திரனே கருமமசெய்தல்வேண்டும். புத்திரனில்லாவிடின இறநதவனுடைய கனிஷ்டனாயினும சேஷ்டனாயினும அவரில ஒருவனுடைய புத்திரனாயினும கருமமசெய்தல்வேண்டும. மாய்நதவனுடைய சகோதராடங்குபிரிநதுக்கொண்டு தனிமையவாழும பட்சத்தில அவனுடைய ஆமுடையாள் கருமஞ்செய்தல்வேண்டும. செத்தவனுக்குப புததிரனும சகோதரனும அவன புததிரனும மனைவியும இல்லாவிடின மைததுனனுடைய புத்திரன் செய்தலவேண்டும. தாயாதியும இல்லாவிடின, யாவனாயினுமோல், அவனசெய்தல் வேண்டும. மேற்சொன்னவரில ஒருவருமில்லாவிடின புரோகிதனே கருமமசெய்யலாம. நாலைந்துபேர சகோதரரிருநது அவரில் ஒருவனுக்குமாத்திரம புத்திரனிருநதால் மறறவருக்கும புததிரனுடையானேயாவர். அங்ஙனமே ஒருவனுக்கு நாலைந்து மனைவியரிருநது அவரில ஒருத்திக்கும மாததிரம புததிரனிருநதால், மற்றமனைவியரும புததிரனுடையரேயாவர். புத்திரன் பூணூல் அணிதலுக்கு முன்னமே தாயதகப்பன் இறந்தால் அப்புத்திரனே கருமம செய்தல்வேண்டும். புததிரனைப் பெறாதவ ளிறநதால் அவளுக்கு அவளுடைய கணவன கருமம செய்தல்வேண்டும். சபிண்டீ கரணஞ்செய்த பின்னாத தெரியாமையா லாயினும பிதாதேவார்கள்லாரையும குறிததல்லாமல் இறநதவனை மாததிரம குறிதது

ச் சிராத்தஞ்செய்யின் இறந்தவனும் சிராத்தஞ் செய்கின்றவனும் செய்விக்கின்ற புரோகிதனும் நிரயம்புகுவர். மாண்டவனுக்குப் புத்திரர் பலருளராயினும் ஓராண்டுவரையிலும் கிரியையெல்லாம் ஒருவனே செய்தல்வேண்டும். வருஷம் நிரம்புங்காறும் நித்திய சிராத்தத்தோடு பெரிய குடத்தில் புனல்நிறைத்து உதககும்பதானமும் செய்தல்வேண்டும். கருமங்களைத் தவிராது செய்யின் இறந்தவன் விமானத்தின்மேலேறி நல்லுலகுசேர்வன். பாட்டன் உயிரோடிருக்குங்காலை தந்தை மாய்ந்தால் அவனுக்குச் சபிண்டீகரணஞ் செய்யலாகாது. பாட்டனிறந்த பின்னர் அப்பாட்டனுக்குச் சபிண்டீகரணஞ்செய்து பின்பு முன்பு இறந்த தந்தைக்குச் செய்தல்வேண்டும். பிதாவும் பிதாவைப்பெற்ற பாட்டியும் உயிரோடிருக்குங்காலை தாய் மாய்ந்தால் அவளுக்குச் சபிண்டீகரணஞ் செய்யக்கூடாது. அவ்விருவரும் மாண்டபின்பு அவருக்குச் சபிண்டீகரணஞ்செய்து பின்பு தாய்க்குப் புரிதல்வேண்டும். ஓ கருடா! இவ்விதியே உறுதியன்று இது ஒருவர் பக்ஷமென்றுணர்க. யாவளொருத்தி தனது கொழுநனே தெய்வமென்றெண்ணிப் பக்தியைச்செய்து அவன் மரித்தபின்பு அவனுடைய சரீரத்தோடு சிதையில் உயிர்விடுகின்றாளோ அவள் எவரினும் நற்கதியடைவாள். அவள் மகாபாபஞ் செய்தவளாயினும் கணவனொடு உயிர் மாய்ந்தமையால் மகாபுண்ணியவதியாகிக் கணவன் பாபியேல் அவனையும் புண்ணியவானாக்கிச் சுவர்க்கலோகத்தில் நெடுங்காலம் சுகமாய் அவனோடுவாழ்வள். அப்படி இறந்த தாய்க்கும் தந்தைக்கும் புத்திரன் ஒரேசபிண்டீகரணஞ் செய்தல்வேண்டும். விருஷோற்சர்க்கமும் தானங்களும் தனித்தனியே செய்தல்வேண்டும். அவ்விருவருக்கும் தனித்தனியே பிராமணர்களை வரித்துச் சிராத்தஞ் செய்தல்வேண்டும். பாகமாத்திரம் ஒன்றாகச் செய்யலாம். பிண்டம் தனித்தனியே போடவேண்டும். ஓராண்டுகாறும் யாவும் தனித்தனியே செய்யின் அவ்விருவரும் நற்கதியடைவர். புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களிலும், கிரகணம் யோகம் முதலிய புண்ணிய காலங்களிலும் அவ்விருவருக்கும் சிராத்தஞ்செய்து வேறுவேறு பிண்டம் போடவேண்டும். மாசுமூடிய பொன்னை அக்கினி அம்மாசை மாத்திரம் போக்கி அப்பொன்னைக் கெடுக்க

காமை போலக் கொழுநனோடு உயிர்விடும புண்ணியவதியின் மேனியை மாத்திரம அவ்வக்கினி தகிப்பானேயல்லாமல் அவளைச் சிறிதுமவருத்தான். தாய தந்தைமகன் மகள பெயரன் அண்ணன் தமபி முதலியோரையும மற்றுமுள்ள சுற்றத்தாரையும மனை முதலிய பொருள்களையும உயிரையும துறந்து கணவனே தெய்வம அவனைப் பிரிந்துவாழ அடுக்காதென்று ஆமுடையானோடு துஞ்சும உத்தமியை யொப்பானவர் உலகில் யாருளர். சககமனம செய்த புண்ணியவதி மூன்றரைக்கோடி தேவவருஷகாலமும சுவர்க்கத்தில் கணவனோடு இன்பம் துய்ப்பள். பின்பு ஒரு மகா யோகியின குலத்தில கணவனும மற்றொரு யோகியின்குலத்தில் தானும பிறந்து அவனையே மீண்டும பர்த்தாவாயடைந்து யோகபாக்கியமையால் மோனமைபெறுவள. நாயகனுடன இறக்காத மங்கை பர்த்தாவிறந்திலும தக்கமையுடையவள பிறனுக்கு உடன்பட்டு அவனுடைய இஷ்டப்படி நடந்து அவன ஏவலால் புருஷனை இகழ்ந்து பிறந்தகுலத்துக்கும புகுந்தகுலத்துக்கும தோஷம உண்டாக்கும பெண்பேய என்றும மீளாநரகம எய்தும. மகிழ்நன் நல்லவனாயினும கெட்டவனாயினும அறிந்தவனாயினும அறியாதவனாயினும அவன உயிரோடிருக்கும்போதும அவனிறந்த பின்பும அவனை தெய்வமென்று பத்திமைசெய்து ஒழுக்கத்தில்நிற்பவளே உத்தமியாவள். கொண்டநாயகனை மதியாமல அலக்ஷியம செய்பவள் இழிவுறும ஒருபெண்ணோ? என்று பலராலும ஏசப்பட்டு மறுஜனமத்தில் பரமதுஷ்டனைக கணவனாயடைந்து அவனாலே அடித்துத் தண்டிக்கப்பட்டு அதிகம துன்பப்படுவள். கணவன தேவதாராதனம அதிதியாராதனம முதலியவை செய்பவனேல மனைவியும அவனுக்கு அனுகூலியாகவே யாவும செய்தல்வேண்டும. பிராமண குலத்தாருக்கு ஏவல்செய்தலே சூத்திரகுலத்தாருக்குத் தருமமாயதுபோல நாயகனுக்குப பணிசெய்வதே நாயகிக்குத தருமமாம. இத்தருமம எச்சாதியருக்கும பொதுவாகும. ஆமுடையானே தெய்வமென்றெண்ணி நடப்பவள் இறுதியுற்றபின்பு உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்து உத்தமனைப பதியாயடைந்து நன்மக்களைப பெற்றுக் குலவிருத்திசெய்து தந்தைக்கும, கணவனுக்கும, புகழுண்டாக்கிச் சுமங்கலி

யாகவே மரித்து உத்தம லோகமடைவள். ஓ காசியபபுத்திரா! மரித்தவன் துன்பப்படாமல் இன்பமடையும்பொருட்டு இன்னும் ஒருவிசேஷம் சொல்லுகின்றோம். பன்னிரண்டாநாள் சாஸ்திரப்படி சபிண்டீகரணம் செய்து ஒருவருஷம் வரையிலும் நித்திய சிராத்தம் செய்தல்வேண்டும். நித்திய சிராத்தம் எவனைக்குறித்துச் செய்யப்படுகின்றதோ அவன் மாத்திரமல்லன் அச்சிராத்தம் செய்கின்றவனும் நன்மைபெறுவன் என்றருளினன்.

பதினைந்தாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்

பதினாறாம் அத்தியாயம்.

சூதமாமுனிவர் அந்தணர்களே! பின்னர் வைனதேயன் பரமபதியைத் தொழுது, பரமபுருஷா! பிரேதசன்மத்தைக் குறித்து முன்னமே அருளிச்செய்யக் கேட்டேன். பிரேதசன்மமடைந்தவனுக்குறித்து ஏதேனும் சரித்திர முளதேல் அதனைக் கூறியருளவேண்டுமென்னலும், அதிநாயகன் பக்ஷிநாயகா! நன்கு வினவினை. ஒரு கதையுளது பகருகின்ற நினக்கு அதனைச் சொல்லுகின்றோம் கேண்மோ. த்ரேதாயுகத்தில் பப்ருவாகனென்ற ஒரு அரசன் தர்மிஷ்டனும், பெரியோர்களால் கொண்டாடத் தக்கவனும், மகோதயமென்ற நகரத்திலே யிருந்து உலகாண்டான். ஒருகாலத்தில் அவன் வேட்டையாட இச்சித்து ஆரணியத்தினூடு சென்று ஒருமானைக்கண்டு, அதனை அம்பால் அடித்தான். அந்தமான் அடிபட்டு அவ்விடத்துக்கப்புறம் ஓடிற்று. வேந்தன் அதுகண்டு, மீண்டும் அம்மானை யெய்வான் முன் எய்தவாளி தைத்த புண்வழியொழுகிய ரத்தம் சிந்திய வழிப்படு நடந்து, தான் ஒருவனாகவே மற்றொருவனும் சாரந்து, கலையைக்காணாமையாலும், வழிநடந்தமையாலும், மிகச்சோர்வடைந்து உண்ணீர் வேட்கையுற்று வனமுழுதும் தேடி ஒரு தாமரைப் பொய்கை கண்டு அதனுளிறங்கி நீராடி, தண்ணீர்ப்புனல் பருகி, அக்

குளங்கரையி லுள்ளதாகிய ஒரு ஆலின்புடையமர்ந்து நம்பரிவா
ர சனம வருங்காறும இங்ஙன் சிறிது * பாணித்திருப்போம் என்
றிருந்தான். அப்போது அவ்வரசன் எலும்பு நரம்புமன்றித் த
சை சிறிதும இல்லாச் சரீர முடையதும, க்ஷாமமும, பார்க்க
அச்சந்தருவதும, அநேக பிரேதங்களோடு இங்குமங்கும ஓடுவ
தும, பசிதாகத்தால் வருந்துவதும் ஆகிய ஒரு பிரேதசனம ம
டைந்த உயிராக்கண்டு, அச்சமும ஆச்சரியமும எய்தினன.
அப்பிரேதமும நரபதியைக்கண்டு, உவந்து அணித்துவந்து ஓ ம
காராஜனே ! நின்னையான் தரிசிக்கப் பெற்றமையால், இப்பிரேத
சன்மம நீங்கி உத்தமகதியடைந்தேன. தன்னியனானேனென்று
வணங்கிக்கூறிற்று. வேந்தன் அப்பிரேதத்தைப்பார்த்து நீ யார,
யாரும அஞ்சத்தக்க ரூபமுடைய பிரேதம்போலத் தோன்று கி
ன்றனை, நினது விருத்தாந்தத்தைச் சவிஸ்தாரமாய்ச் சொல்லு
தி யெனலும, பிரேதம ஓ மகாராசனே ! அடியேன்சரிதையைச்
சொல்லுகின்றேன். கருணையோடு கேட்டருள் வேண்டும. வை
திசம என்னும ஒருபட்டணம உளது. அப்பட்டணம ரதகஜதுர
க பதாதிகளாலே மிகப்பொலிவுடையது. அடியேன் அப்பட்டி
னத்தில் வைசிய குலத்தில் பிறந்தேன, எனக்குத்தேவனென்று
நாமம, வாழ்நாளெல்லாம தேவதாராதனம செய்தேன். பிராமண
ரையும, பெரியோரையும, எப்போதுமவழிபட்டேன். தேவாலய
ம, பிரமாலயம புதுக்கினேன். ஏழைகளையும, நாதனில்லாதவர்
களையும் ரட்சித்தேன், சகல சீவருக்கும இதமேசெய்தேன். வா
ழ்நாள் முடிந்து மரித்தேன். எனக்குப்புத்திரனிலன். சுற்றத்தாரு
மிலர், மாய்ந்த எனக்கு ஒருவரும கருமமசெய்யாமையால், இப்
பிரேத சனமமடைந்தேன். இராஜசிரேஷ்டனே ! இப்பிரேதசன்
மம நானடைந்து நெடுங்கால மாயிற்று. மிகவுமவருந்துகின்றே
ன. உயிர்மாய்ந்தவனுக்குச் சமஸ்காரம, சஞ்சயனம, விருஷோ
ற்சர்க்கம, சோடசம, சபிண்டீகரணம, மாசுகம், சிராத்தம் முத
லியவை புத்திரன் முதலியோர் செய்யாவிடின், அவன்பிரேதசன்
மம் அடைவன். நீ உலகைக்காக்கும் அரசனாகலால் சீவர்களுக்
குப் பந்துவாயினை. மாண்டபின செய்யவேண்டிய காரியங்களை

---

0 பாணித்தல் - பொழுதுநீட்டித்தல்,

அடியேனுக்கு நீயேசெய்து இப்பிரேத சன்மத்தைத் தவிர்த்தல் வேண்டும். என்கையிலுள்ள இந்த திருமணி சிரேஷ்டம், இதைப் போன்றதொன்று எங்குமகிடைக்காது. பாதகாணிக்கையாக நினக்கு இதனை கொடுக்கின்றேன் என்றுகொடுத்தது. அரசன் ஏ பிரேதமே! நான் நினக்கு எப்படிக் கருமமசெய்வேன்? இந்த அரத்னத்தை நின்னிடத்தினின்று நான்வாங்கக்கூடுமோ? கருமம் செய்யாமையால், பிரேதசன்மமவந்தது என்றனையே, பின்னும எவற்றால் அச்சன்மமவரும, நவிலுதியென்றனன். பிரேதம பூபாலனைநோக்கிப் பார்ப்பாரதுபொருளையும, தெய்வசொத்தையும, ஸ்திரீ, பாலன், குருடன், செவிடன், ஊமை, முதலியோர் பொருளையும, மோசஞ்செய்து அபகரித்தவன பிரேதசன்மமடைவன். தவமபுரிகின்ற மங்கையையும, தன் கோத்திரத்திற்பிறந்த பெண்ணையும், பிறனுக்குரியாளையும், புணரவிரும்பினவன் பிரேதசன்மமடைவன. தாமரைமலர்களையும, நவரத்தினங்களையும, பொன்னையும, 0 கச்சையும் திருடினவன் பிரேதசன்மமடைவன். போரிற்புறங்காட்டியோடினவனும, செய்நன்றி மறந்தவனும, நன்றிசெய்தவனுக்கே தீங்குசெய்தவனும, பிரேதசன்மமடைவானென்றுரைத்தது. வேந்தன் அவற்றைக்கேட்டு ஏ பிரேதசன்மமே! பிரேதசன்மமடைந்தவன் எங்ஙனம நிவர்த்தியடைவன்? அவனுக்கு எவ்விதம கருமம செய்தல்வேண்டும. செப்புதி எனனும, பிரேதம ஓ வேந்தனே! சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகின்றேன் கேட்டி. நாராயணபலி அவசியம் செய்தல்வேண்டும. உயர்ந்த பொன்னாலே ஆதிமத்தியாந்த ரகிதனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனைப போலத் திவ்விய மங்கள விக்கிரகம ஒன்றுசெய்து, சங்குசக்கர பீதாம்பரங்களோடு அலங்கரித்துக் கிழக்கில் ஸ்ரீதரனையும, தெற்கில் மதுசூதனனையும, மேற்கில் வாமனனையும, வடக்கில கதாதரனையும், நடுவில் பிரம்ம ருத்திரேந்திரரோடு ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவையும, ஆராதித்து வலம்வந்து தண்டம சமர்ப்பித்து அக்கினியிலே ஓமஞ்செய்து மீண்டும நீராடி விருஷோற்சநம செய்து, பதின்மூன்று பிராமணர்களுக்குக் குடை, மாடி, மோதிரம, பலகை வஸ்திரம, பொன் முதலியவற்றைக் கொடுத்து, மிருஷ்டான்ன

0 கச்சு—முலைக்கட்டு,

போசனம் செய்வித்துச், சய்யாதானம், கட்டுதானம், முதலியவை கொடுத்தால் மரித்தவன் பிரேத சன்மத்தினின்று நீங்குவன் என்றது. ஓ நைமிசாரணிய வாசிகளே! பின்னர்ப் பரமபதி யதிருவடியைநோக்கி ஏ காசியபதனயா! அப்பிரேதம் அங்ஙனம் சொல்லும் அம்மன்னனுடைய சேனைவந்தது. பெருங்கூட்டத்தைக் கண்டவுடனே அப்பிரேதம் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மறைந்துவிட்டது. அரசன் ஓஓ சேனையைக் கண்டதும் பிரேதம் மறைந்து போயிற்றே. அப்பிரேதம் புகன்றவாறு கருமம்செய்தல்வேண்டும் எனறெண்ணி, வனத்தினின்றெழுந்து நகரணைந்து அந்தப் பிரேதத்தை யுத்தேசித்துக் கருமம்செய்தனன். உடனே அப்பிரேதம் அச்சனமம நீங்கித் துறககமுற்றது என்றருளினன். வேதவுருவாய் எமமடிகள் சகத்காரணனை நோக்கி ஏ சாவலோக சரணியா! பின்னும் எதனால் பிரேதசன்மம் நிவர்த்தியாகும். அதனையும் நவின்றருளுகவெனலும், ஆதிபகவன் ஓ கருடா! எண்ணெய் நிறைந்த குடத்தைப் பெரியோர்களுக்குத் தானம்கொடுத்தால் சமஸ்த பாபமும் நசித்துப் பிரேதசன்மமும் நீங்கும். மரித்தவனுக்கு இன்பமும் உண்டாகும். பொன்னால் குடங்கள்செய்து பாலும் நெய்யும் அவற்றில் நிறையவார்த்துத் திக்பாலரோடு அஜசங்கரரையும், ஸ்ரீ ஹரிபகவானையும், ஆராதித்து அக்குடங்களை உத்தம பிராமணர்களுக்குத் தானம் கொடுத்தால் மிகவிசேடமாம் எனறருளினன்.

பதினாறும் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசாகள் திருவடிகளே சரணம்.

பதினேழாம் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் நைமிசவன ஸ்ரீமத்பரம வைதிகர்களே! பின்னர்க் கருடபகவான் ஸ்ரீதரமூர்த்தியைத்தொழுது சர்வேசா! இங்ஙனம் சுருக்கமாய்ச் சாதித்தருளியது போதாது. கருமங்கள் செய்யும்போது ஸ்தலத்தைக் கோமயத்தால் மெழுக்கிடுவா

னேன்? பிதிர்கரும முதலியவை செய்யும்போது எள்ளையும் தருப்பையையும் உபயோகப் படுத்துவானேன்? கட்டிலில படுத்தபடியே துஞ்சினவனும, உப்பரிகையில் மாய்ந்தவனும, நற்கதி யடையாரென்று முன்னர் சாதிக்கமையால், இறப்போன் எந்த இடத்தில் எப்படி இறத்தல்வேண்டும். தானங்களெல்லாம் எங்ஙனம் செய்தல்வேண்டும். செய்யப்படும் தானங்களுக்குப் பயன் யாது? இவற்றையெல்லாம சவிஸ்தாரமாய்க் கூறியருளவேண்டும என்று பிரார்த்தித்தலும, ஸ்ரீபுருஷோத்தமன் வைனதேயா நன்கு வினவினை? மாயந்தவனைக்குறித்துச் செய்யவேண்டிய வற்றையெல்லாம் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லுகின்றும கேண்மோ, புத்திரனைப் பெறுதவனுக்கு எவ்வுலகினும இன்பமில்லை. இகத்திலும, பரத்திலும, இன்பம வேண்டியவன், தருமமும, தவமும செய்து சற்புத்திரனைப பெறுதல்வேண்டும். தருமமும தவமும செய்யானுயின், மனைவிவயிற்றில கருப்பமதரியாது. தரிப்பினும் பத்துமாதம நிரமபுமுன்னரே கரைந்துபோகும். கருக்கரைந்தால் புருஷனுக்கு நறகதிகிடையாது. சற்புத்திரனைப் பெற்றவனே எவ்வுலகினும நன்மைபெறுவன். ஓ கருடா ! கருமங்கள் செய்யத் தொடஙகுமுன்னரே குறிப்பிட்ட ஸ்தலத்தைத் திருவலகால் துடைத்துக் கோமயந்தால் மெழுக்கிட்டுப பினபுஎக்கருமமும் செய்தல்வேண்டும. அஙஙனம சுத்திசெய்யாமல் கிரியை செய்யின் அரக்கரும பூதபபிரேதபைசாசரும. அவவிடமவந்து கருமம முற்றுப் பெறுவண்ணம விரோதம்செய்வர். சுத்திசெய்த ஸ்தலத்தில் கருமமசெய்யின் தேவாகளெல்லாரும அங்கண்வந்து முற்றுவிப்பர். மரித்தவனுக்குத் தூயமைசெய்யாத இடனில் கருமம்செயயின, அது சிறிதும பயன்படாமல் அவன்நரகமேசேர்வன். எள்ளு எமது () வேரினின்று உண்டானமையால், மிகப் பரிசுத்தமாயது, அதனைக் கண்டால் அசுரரும, பூதபபிரேத பைசாசர் முதலியோரும், வெருண்டோடுவர். அவ்வெள் கருப்பும, வெளுப்பும என இருவகைத்து எந்த நிறமுள்ள எள்ளையேனும் தானங்களோடு சேர்த்துக் கொடுப்பின், அதிகம் பயனுளதாகும் சிராத்தததில் கறுப்பு எள்ளைச் சேர்த்தால் பிதிர்தேவர் அதிக

() வேர்—வேர்வை,

மூளமுவப்பர். குசைப்புல் ஆகாயத்திலுண்டாயது. அத்தருப்பையின் இருகடையிலும் பிரமனும், சிவனும், அதனடுவில் ஸ்ரீஹரியும இருக்கின்றனர். தருப்பையில்லாமல் சிராத்த முதலிய கருமங்களொன்றும் செய்யலாகாது. பிராமணருக்கும, மந்திரத்துக்கும, தருப்பைக்கும, அக்கினிக்கும, திருத்துழாய்க்கும நின்மாலியதோஷமில்லை. உபயோகப்படுத்திய தருப்பையையே மீண்டும உபயோகப்படுத்தலாம ஏகாதசிவிரதமும, திருத்துழாயும, பகவத்கீதையும, பசுவும, பிராமணபத்தியும, ஸ்ரீஹரி சரணமும, சமசார சாகரத்தைக கடப்போருக்கு நல்ல தெப்பமாகும. மாய்வோன் கோமயத்தால் மெழுக்கிட்ட புனிதஸ்தலத்தில் குசைப்புல் பரப்பி எள்ளிறைத்து அப்பள்ளியில் சயனஞ்செய்து, தருப்பையையும, திருத்துழாயையும கரத்தில்கொண்டு, எம்பெருமானை வாயாரப புகழ்ந்தவாறே துஞ்சுவனேல் அயனாதியருக்கும அரிய விஷ்ணுபதமாகிய முக்தியைச் சாருவன். மாய்கின்றவன் தருப்பசயனத்தில் குப்புறக் கிடக்கலாகாது. முதுகுகீழுறவே பள்ளிகொள்ள வேண்டும். உயிர் நீங்குமுன்னமே திருக்குறிப்போடு தானங்களெல்லாம கொடுத்தல்வேண்டும. உப்புத்தானம செய்யின் மிகவிசேடமாம. அவ்வுப்பு விஷ்ணுலோகத்தில உண்டானமையால் அதற்கு அதிகம் மகிமையுண்டாயிற்று. மரித்தவன உப்புத் தானத்தால் சுவர்க்கலோகம சேர்வன். என்றருளிப பின்னும சாற்றுகின்றனன்.

பதினேழாம அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளேசரணம்.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்.

சூதர் ஓ அருந்தவர்களே! பரமாத்துமன் வேதவுருவனைப்பார்த்து ஓ கருடா! தானங்கள் செய்யவேண்டிய விதத்தையும, அத்தானங்களால் வரும்பயனையும், கூறுகின்றோம் கேண்மோ தானங்களிலெல்லாம புருத்தித்தானம மகாதானமாகும. அறமேகூறு நாவினையுடைய நான்கு வேதத்தினையுமுற்ற அறிந்த

பார்ப்பார் பூணூலும் பூணூலுக்குப் பருத்தியேதுவர்னமையின், அதுமிக விசேடமாயிற்று. பருத்தித்தானஞ்செய்யின் மகருஷிகளும், பிரமருத்திரேந்திராதி தேவர்களும், உளமுவப்பார்கள். பருத்தித்தானஞ்செய்தவன் வாணாள் முடிந்தகாலை சிவலோகம் சார்ந்து அங்கண்வசித்தப் பின்பு சகலகுணசம்பன்னனாய், அழகிய மேனியுடையவனாய், மகாபலிஷ்டனாய், உலகாளும் அரசனாய், தீர்க்காயுளானாய், புவியிற்பிறந்து யாரும்போற்ற நெடுங்காலம் வாழ்ந்து சுவர்க்கலோகஞ் சேர்வன். திலதானமும், கோதானமும், பூதானமும், சுவர்ணதானமும், தானியதானமும், செய்யின் மகாபாபங்களெல்லாம் உடனே நசிக்கும். திலதானமும் கோதானமும், மகாதானமாகும். அவ்விரண்டும் மகா பாவங்களையெல்லாம் போக்கும். கோதானமும், திலதானமும், பூதானமும், சாமானிய பிராமணருக்குக் கொடுக்கலாகாது. உத்தம பிராமணருக்கே கொடுத்தல்வேண்டும். ஸ்திரிகளுக்கும், தனக்கு வேண்டியவர்களுக்கும், அம்மூன்றையும், வெறுமனே உதவிநசமாய்க் கொடுக்கலாமேயல்லது. தானமாயக் கொடுக்கலாகாது. தானங்கள் செய்வதற்குச் சீவன் மரிக்குங்காலமும், கிரகணகாலமும், உத்தம காலமாகும், ஓ வைனதேயா! எந்தமனிதனும் தான் இனியனாய் வாழும்போதே தனக்காகத் தானதருமங்களைச் செய்துகொள்ளுதல் வேண்டும். அங்ஙனஞ்செய்ய விரும்பாதானுக்குப் புத்திரன் இருப்பானால், அவனுடைய சம்மதம் பெற்றுக்கொண்டு தானஞ் செய்தல்வேண்டும் மரிக்குங் காலத்தில் திலமும், இரும்பும், லவணமும், பருத்தியும், தானியமும், பொன்னும், பூமியும், கோவும், தானஞ்செய்யின மிகவிசேடமாம், திலதமும், இரும்பும், தானஞ்செய்தால், யமனை உவக்கின்றான், லவணதானஞ் செய்தால் இறக்கின்றவனுக்கு யமனிடத்தில், அச்சமுண்டாகாது. பருத்திதானஞ்செய்தால் யமதூதர்களிடத்தில் பயமுண்டாகாது. பருத்தித்தானத்துக்கு முன்னே சொன்னது தவிர இந்தப் பலனுமுண்டு. தானியதானம் செய்தால் கூற்றுவனும், தூதர்களும், சந்தோஷித்துச் சீவனுக்கு வேண்டியவற்றையெல்லாம் கொடுப்பார்கள். சுவர்ண தானத்துக்கும், பூதானத்துக்கும், கோதானத்துக்கும், பாபங்களெல்லாம் நசிக்கும் என்று முன்னமே ஓதினேம். மரிப்போன் எம்மைப் பிரார்த்தி

எமது நாமத்தையே உச்சரிப்பனேல், அவன் பிரதிசய இன்பவீடாகிய நமமுலகுசார்வன். தந்தை இறந்த பின்பு அவனுக்குப்புத்திரன் கயாசிராத்தம செய்தலினும தந்தை மரிக்குங்காலத்தில் புத்திரன் பக்கவேயிருந்து தான தருமங்கள் செய்வித்தலே உத்தமமாகும். குடாரமும, முசலமும, சுரிகையும, இருப்புத்தண்டமும், காலனுக்கு ஆயுதங்களாகும, பொதுவாய் இருமபு அவனுக்கு ஆயுதமாகும. அதனலேதான் மரிக்கும் காலத்தில் இருமபுத்தானம செயயின் யமன் உவப்பனென்று கூறினேம். அல்லதூஉம யாவன் இறக்குமபோது எடுதக்கிருகத்தி இரும்புத் தானம செய்யபபடுகின்றதோ அந்தமனைக்கண் நமன் அடிவைக்கவும அஞ்சுவன். இறப்பவன் யாவனுயினும, இருமபுத்தானம்செய்தல்வேண்டும. அததானம்செய்தால், சண்டாமிருகன, ஔதும்பரன், சமபரன், சாரதூலன் முதலிய யமதூதர் திருப்தியடைவர். ஓ கருடா! சீவருடைய கால்முதல் தலைபரியந்த முள்ள அங்கங்களில் பிரம ருத்திரேந்திராதிதேவரும, ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானும, இருக்கின்றனர். தாயும-தந்தையும-குருவும-சுற்றமும, சீவருக்கு விஷ்ணுவேயன்றி மற்றொருவரும இலர். "சாவம விஷ்ணுமயம ஜகத" என்ற வாக்கியத்தை நீ உணர்ந்திருக்கின்றாயே, பிரிதிவியும, அப்புவும், தேயுவும, வாயுவும, ஆகாசமும், சுவர்ணமும, தானியமும, தேனும, நெய்யும், கோவும, யாகமும, பிராமணரும, அஜநுகரேந்திராதி தேவர்களும, ஒன்றனைக் கொடுக்கின்றவனும, வாங்குகின்றவனும், பின்னும் யாவும், யாரும், யாமேயன்றி மற்றொருவரும அலர். பிரம ருத்திரேந்திராதியோர் புரியும கருமங்களுக்கும பலதாதா தாமே. சீவன் பூர்வம்செய்த கருமத்தை அநுசரித்துப் பாபபுண்ணியங்களில் புத்தியை நாட்டச்செய்கின்றேம். புண்ணியஞ் செய்தவன் சுவர்க்கம புகுவான். பாபமசெய்தவன் நரகம புகுவான் என்றருளி இன்னும் நவின்றருளுகின்றனன.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

சூதமாமுனிவர் மாதவர்களே! பின்னர் சகத்காரணனாகிய பகவான் கருடா! எம்மை யாராதித்து எமது க்ஷேத்திரங்களில் தானதருமஞ்செய்வோன் அதிகபுண்ணியமடைவன். மாய்ந்தசீவனைக்குறித்துப் பூமிதானஞ் செய்யின், தானஞ் செய்யும் பூமி எத்தனை யடியுள்ளதோ ! அத்தனை யாண்டுகள் அச்சீவன் சுவர்க்கத்தில் வசிப்பன். மரத்தடி தானஞ்செய்யின் குதிரைமீதேறி நல்லுலகு சேர்வோனென்பது மாத்திரமன்று மார்க்கத்தில் முள் முதலியவற்றால் துன்பமுமடையான். குடைத்தானம் செய்யின் நிழலுள்ள வழியில் செல்வோனாதல் மாத்திரமோ மழையாலும் இன்னலுறான். தீபதானஞ் செய்யின் முன்னே புகன்றவாறு இருள்வழியில் பிரகாசத்தோடு செல்வன். ஐப்பசி, கார்த்திகை, மாசி ஆகிய மூன்று மாதங்களிலேனும், சதுர்த்தசியிலேனும், பௌர்ணமியிலேனும், மரித்ததினத்திலேனும், தீபதானஞ்செய்தல் விசேடமாம். மரித்ததினமுதல் ஓராண்டுவரையிலும், நாடோறும் தீபதானஞ்செய்யின், மாண்டவன் மேடுபள்ளமில்லா நல்லநெறியூடு யமபுரிசார்ந்து, அவன் குலத்தோர் அப்புரியில் இருப்பரேல் அவரையும் நல்லுலகுசேர்த்துத் தானும் நற்கதியடைவான். தீபதானத்தின் மகிமை சிறிதன்று. பிரமாலயத்திலும், தேவாலயத்திலும், வடக்குமுகமாயேனும். கிழக்குமுகமாயேனும், தீபம் வைத்தல்வேண்டும். தீபதானஞ் செய்வோன் தனக்கு எதிர்முகமாயத் தீபத்தை வைத்துக்கொடுத்தல் வேண்டும். இறத்தலென்பது நிச்சயமாயுள்ளதெனப்பதைக் கடைப்பிடித்தவன் மேற்சொன்ன தானங்களை யெல்லாம் தானே தனக்குச் செய்துகொள்வன். ஆசனப்பலகையும், செப்புஸ்தாலியும், சுயம்பாகப்பொருளும், தானஞ்செய்யின் மரித்தவன் மார்க்கத்தில் இனிதாய்ச்செல்வன். அரிசியும், திலதமும், பதின்மூன்று கடமும், மோதிரமும், குடையும், விசிறியும், பாதரக்ஷையும், அவசியம்

தானம் செய்தல்வேண்டும். கரியும், பரியும், தானம கொடுப்பின்,
விசேட புண்ணியமுண்டாகும். எருமையேற்றை அதிகப் பொ
ருளோடு தானம் கொடுப்பின் மிகவிசேடமாம. வெற்றிலே, பாக்
கும், புஷ்பமும தானமசெய்யின் யமதூதர் சந்தோஷித்துச் சீவ
னை வருத்தார். வஸ்திரதானம செய்யின் காரொண கறுத்த மேனி
யும, பிறையென இருகடையில் பிறக்கும எயிறும, செமமயிரு
ம, அச்சந்தரு ரூபமுமுடைய யமதூதர் சீவனுக்குமுன் நல்லரு
பத்தோடு தோன்றுவா எனறருளினன். கருடபகவான் வைகுந்
த நாதனை தொழுது, அயனாருக்கரியோனே! அடியார்க் கெ
ளியோனே! சரீரத்தினின்று உயிர் எங்ஙனம் நீங்கும, திருவாய்
மலர்ந்தருளல வேண்டுமெனலும, சர்வாந்தரி யாமியாகிய பகவா
ன் வைனதேயா! கண்வழியாலேனும, காதுவழியாலேனும, நா
சிவழியாலேனும், வாய்வழியாலேனும, மயிர்க்கால்வழியாலேனு
ம, உயிர் நீங்கும. ஞானிகளுக்குக் கபாலம்விண்டு உயிர்நீங்கும.
பாபிகளுக்கு அபானமார்க்கமாய்ச் செலலும, உயிர நீங்கியவுட
ன காஷ்டமபோலச சரீரமகிடக்கும். தேகம பஞ்சபூதாதமகமா
கலால், பிருதிவி மண்ணிலும, அப்புப் புனலிலும, தேயு அக்கினி
யிலும, வாயு காற்றிலும, ஆகாசம ஆகாயத்திலும லயமாகும.
காமமும, குரோதமும, லோபமும, மோகமும, மதமும, மாச்
சரியமுமாகிய ஆறும, கர்மேந்திரியம ஐந்தும, ஞானேந்திரியம ஐ
ந்தும சரீரத்தில் திருடர்போல உறைகின்றன. உயிர நீங்கும
போது அவ் விந்திரியங்கள் மனத்தோடு ஒன்று சேரும. தேகன
கருமத்தாலேயே மறுசன்ம மடைகின்றனன் பழைய வீடுடை
யோன் பொருள் சம்பாதித்து நல்லபுதுமாடமகட்டி, அதில்குடி
புகுமாறுபோலப் புண்ணியமசெய்த சீவன் வாணாள் முடிந்தபின்
பு இந்திரியங்கள் ஐந்தும அமைந்த ஒரு திவ்வியதேக மடைகின்
றன. மல மூத்திரங்களும் கட்டிபிர்தங்களும ஊனும் வசாசலமு
ம நரம்பும எலும்பும மெய்யோடு தகிககபபடுகின்றன. ஓ கரு
டா! சீவன மரிக்கும்விதம இது. மீண்டும் பிறக்கும் விதத்தை
யும்புகல்கின்றும கேண்மோ. பல நரம்புகளோடு ஸ்தம்பாகிருதி
போல இராநின்ற ஒருபெரிய நரம்புற்றதும இந்திரியங்கள்
பொருந்தியதும காம-குரோத-லோப-மோக-மத மாச்சரிய

மாகிய உட்பகைகள் கூடியதும காமக்குரோத 0 ராகத்துவேஷ ங்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும மாயையோடு கூடியதுமாகிய தேகம் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் உறுதியாய் உளதாகும, சமஸ்த லோகஙகளும சமஸ்த தேவர்களும தேகததில் இருக்கின்றனா என்றருளினன.

பததொன்பதாம் அததியாயம - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம.

இருபதாம் அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகா நைமிசாரணிய வாசிகளே! கருடபகவான் பரமபதநாதனைத தொழுது, சாவலோக சரணியா! தோல, நரம்பு, எலும்பு, இரத்தம, மாமசம, தலை, கை, கால், நா, நாசி, இரகசியப பிரதேசம, நகம, மயிா, முதலியவைகளால பரவபபட்டு இந்திரசாலமபோலத் தோன்றுகின்ற சரீரம எபபடி முண்டாகின்றது சாதித்தருளலவேண்டும என, உலகம யாவையும படைத்தவனைப படைத்த பரநதாமன காசியபதனயா கூறுகின்றவினை விஸ்தாரமாயச செபபுகின்றும பாபிஷ்டையான பெணகள நாலகு தினவரையிலும, மனைக்குப புறமபே இருக்கவேண்டும. முனனொரு காலத்தில் தேவேநதிரன விருத்திராசுரன் என்றவனைக் கொன்றமையால், அவனைப பிரமகததிதோஷம பிடித்தது அவவிநதிரன பிரமனைவணஙகி அடியேன் உறறதயரை நீக்கும என்று இரததலும. அபபிரமதேவன மகபதியைப பிடித்த பிரமகததி தோஷத்தை நான்கு பாகமாய் பகுபபுசெயது ஒரு பாகத்தை ஸ்திரீகளுக்குக் கொடுத்து ரசஸ்வலையாகுமபோது அபபெண்கள் மாட்டு அத்தோஷம அணுகுமாறு விபபித்தனா. ஆதலால் பாபிஷ்டையான ஸ்திரீயை நானகுதினவரையிலும, ஒருவரும பாாக்கவுமாகாது. பாாத்தால் மகாபாவம் வநதடையும பாபிஷ்டையானவள் முதல்நாள் சண்டாளஸ்திரீயைப போலவா

0 ராகம்—இச்சை.

ள். இரண்டாநாள் பிரமகத்தி செய்தவளை யொப்பாவாள். மூன்றுநாள் ஆடை ஒலிப்பாளைப் போல்வாள். நான்காநாள புலையாடிய பினபு சிறிதுபரிசுத்தளாவள். ஐந்தாநாள் கிருக கிருத்தியங்களுக்கெல்லாம உரியளாயச் சுத்தளாவள. பயிஷ்டையான ஆறுநாளமுதல் பதினெட்டுநாள வரையிலும உள்ள இரட்டைநாள ஏழில இரவில் புணாந்தால், புருஷப் பிரஜையுண்டாகும. ஐந்துதினமுதல் பதினெட்டுத் தினமவரையிலுமுள்ள ஏழு ஒற்றை நாளில் புணாந்தால், ஸ்திரீ பிரஜை யுண்டாகும. ஆதலாஸ்ஆண்மகவு பெறவிரும்பினவன் தன்மனைவியை இரட்டைநாளிலேயே சோதல்வேண்டும. நான்கு தினத்துககுமேல் பதினெட்டு நாள்வரையிலும, இராக்காலத்தில் இரட்டைநாளில கருப்பம தரித்தால் குணவானாகவும, ஐசுவரியவானாகவும், தாமிஷ்டனாகவும ஸ்ரீ விஷ்ணுபத்தி யுடையவனாகவும, புத்திரன பிறப்பான. பயிஷ்டையான நான்கு திவசத்துக்குமேல் எட்டுநாட்குள்ளே பெருமபான்மை கருப்பம தரிக்கும ரசஸ்வலையான ஐந்தாநாள ஸ்திரீகள் பாயசம் முதலாகிய மதுர பதார்த்தங்களையே யுண்ணுதல் வேண்டும. காரமான பதார்த்தங்களை அருந்தலாகாது. ஸ்திரீ புருஷாகள் சந்தனம புஷ்பம தாமபூலமாகிய குளிர்ந்த வஸ்துக்களைத் தாரணமசெய்து கொண்டு குளிர்ந்த மெய்யினாகளாய, சித்தத்தில் அதிகமோக முடையவாகளாயச சோதல்வேண்டும். அங்ஙனம இருவருமசேரின, சுக்கில சோணிதங்களால் ஸ்திரீயின் வயிற்றில் கருத்தரித்துச சுக்கில பக்ஷத்துச சந்திரன்போல அக்கரு விருத்தியாகும. மன்மதனும, மனமும, ஒத்தகாலத்தில் இருவராலும விடப்படும. சுக்கில சோணிதங்களில, சுக்கிலம அதிகமானால் ஆண்மகவும, சோணிதம அதிகமானால் பெண்மகவும பிலக்கும. சுக்கில சோணிதங்களிரண்டும, ஏறறக்குறைவின்றிச் சமமானால் அலிமகவு பிறக்கும. கருத்தரிக்குமாயின் புணர்ந்த ஐந்து திவசத்தில் கருப்பபையுள் ஒருகுமிழி யுண்டாகின்றது. பதினைன்குநாளில் அது சிறிது தசையால் பெருக்கின்றது. இருபதாநாளில் பின்னும் சிறிது தசை உண்டாகின்றது. இருபத்தைந்தாநாளில் பின்னும் சிறிது புஷ்டியாகின்றது. ஒருமாதத்தில் பஞ்ச பூதங்களின் சேர்க்கை யுண்டாகின்றது. இரண்டா மாதத்தில் தோல் உண்டாகின்றது. மூன்றுமாதத்தில் நரமபு உண்டா

கின்றது. நான்காம் மாதத்தில் மயிரும் புறவடியும் உண்டாகின்றன. ஐந்தாமாதத்தில் காதும், மூக்கும், மார்பும், உண்டாகின்றன. ஆறாமாதத்தில் கழுத்தும், சிரசும், பல்லும் உண்டாகின்றன. ஏழாமாதத்தில் ஆண்மகவாயின் ஆண்குறியும், பெண்மகவாயின் பெண்குறியும் உண்டாகின்றன, எட்டாமாதத்தில் எல்லா அவயவங்களும், உண்டாக்கிச் சீவனும் பிரவேசிக்கின்றான். ஒன்பதாமாதத்தில் சீவன் சுழுமுனையென்னும் நாடியின் மூலத்திலிருந்து பூர்வசன்ம கருமங்களை நினைத்துச் சன்மம் வந்ததைக் குறித்துத் துக்கித்துப் பத்தாமாதத்தில் பிறக்கின்றான்.

கருடா! பஞ்சபூதாத்மகமாகிய தேகம் பஞ்சேந்திரியங்களாறும், பத்துநாடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், பிராண, அபான, வியான, உதான, சமான, நாக, கூர்ம, கிருகர, தேவதத்த, தனஞ்சய என்னும் பத்து வாயுக்களோடு கூடியும் இராநின்றது. அல்லதூஉம் அசரீரம் சுக்கிலம், எலும்பு, நீர், மயிர், அரத்தம் என்னும் ஆறுகோசமுடையதாகியும் இராநின்றது. நரம்புகளினால் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஸ்தூலசரீரத்தில் தோலும், எலும்பும், மயிரும், மாமிசமும், உகிரும், பிருதிவியினது குணமாகின்றன. வாயில் உண்டாகின்ற நீரும், மூத்திரமும், சுக்கிலமும் ஊனீரும், புண்ணீரும், அப்புவினது குணமாகின்றன. பசியும்—தாகமும்—நித்திரையும்—சோம்பலும்—காந்தியும் தேயுவினது குணமாகின்றன. இச்சையும்-கோபமும்-வெட்கமும் - பயமும் மோகமும்-அங்குமிங்கு மோடுதலும்-உழலுதலும்-கைகால் மடக்குதலும்-நீட்டுதலும்-ஒருவினை செய்யாமலே யிருத்தலும் வாயுவினது குணமாகின்றன. சப்தமும்-எண்ணமும் - கேள்வியும் கம்பீரமும்-சத்தியமும்-ஆகாயத்தினது குணமாகின்றன. காதும்-கண்ணும்-மூக்கும்-நாவும் தொக்குமாகிய ஐந்தும் ஞானேந்திரியங்களாகும், இடை-பிங்கலை-சுழுமுனை-எனும் மூன்று பெரியநாடிகளும், காந்தாரி-கஜசிம்மை-பூஷை-யசசு-அலம்பு - குருவிசாகினி என்னும் ஏழு நாடிகளும் சரீரத்தில் முக்கிய நாடிகளாகின்றன. சீவன் உண்ணும் சோறு முதலியவற்றை மேற்சொன்ன வாயுவே அந்தந்த இடங்களில் சேர்க்கின்ற வயிற்றில் அக்கினிக்குமேல் புனலும், அப்புனலுக்குமேல் அன்னமும் இ

ருக்கின்றன. அவ்வக்கினியை வாயு ஊதி விருத்திசெய்யா நின்றது. சரீரமானது மூன்றரைக்கோடி ரோமங்களும் முப்பத்திரண்டு பற்களும, இருபதுநக உகிர்களும, இருபத்தேழுகோடி கலைமயிர்களும், ஆயிரம பலம தசையும், நூறுபலம் இரத்தமும், பத்துபலம் மேதசும பதுப்பலமதொககும், பன்னிரண்டுபலம் மஜ்ஜையும மூன்றுபலம் முக்கிய இரத்தமும கபமும் மலமும் மூத்திரமும கூடி முடிந்திராநின்றது. அண்டத்தி லுள்ளவையெல்லாம தேகத்தி லிருக்கின்றன. உள்ளங்கால் அதலமென்றும், கணைக்கால் விதலமென்றும முழந்தாள் சுதலமென்றும், அதற்குமேல் மகாதலமென்றும், ஊருதலாதலமென்றும், குய்யம் ரசாதலமென்றும, இடை பாதாளமென்றும, நாபி பூலோகமென்றும், வயிறு புவர்லோகமென்றும், இருதயம சுவர்லோகமென்றும, தோள மகர்லோகமென்றும, முகம் ஜனோலோகமென்றும்,நெற்றி தபோலோகமென்றும், சிரசு சத்தியலோகமென்றும, சொல்லப்படும். திரிகோணம் மேருகிரியென்றும கீழ்க்கோணம் மந்தரபர்வதமென்றும், அக்கோணத்துக்கு வலப்பக்கம கைலாயமென்றும், இடப்பக்கம இமாசலமென்றும், மேற்பாகம்நிஷதபருவதமென்றும். தென்பாகம கந்தமாதனமென்றும், இடது உள்ளங்கையிலுள்ள ரேகை வருணபருவதமென்றும சொல்லப்படும். எலும்பு ஜம்புத்தீவு என்றும், மேதசு சாகத்தீவு என்றும,தசை குசத்தீவு என்றும், நரம்பு கிரௌஞ்சத்தீவு என்றும, தொக்கு சால்மலித்தீவு என்றும், மயிர்த்திரள் பிலக்ஷத்தீவு என்றும, உகிர்புஷ்கரத்தீவு என்றும, சொல்லப்படும். மூத்திரம உப்பு வேலையென்றும, நீர் பாற்கடலென்றும், கபம்சுரா சிந்துவென்றும், மஜ்ஜை நெய்ச்சமுத்திரமென்றும, வாய்நீர் கருப்பங்கடலென்றும் இரத்தம ததி வேலையென்றும், வாயிலுண்டாகும் மதுரப் புனல் சுத்தோதக சிந்துவென்றும் சொல்லப்படும். சரீரத்தில் இரண்டு சக்கரங்களுள அவற்றில் நாதசக்கரத்தில் சூரியனும், பிந்து சக்கரத்தில் சந்திரனும, நேத்திரங்களில் அங்காரகனும், இருதயத்தில் புதனும்; வாக்கில் சுர குருவும்; சுக்கிலத்தில் சுக்கிரனும்; நாபியில் சனியும்; முகத்தில் ராகுவும்; காலில் கேதுவும்; இருக்கின்றனர். ஓ கருடா! மனிதனுடைய சரீரத்திலே பதினான்குலோகங்களும்; சப்தகுலாசலங்களும்; தீவுகளும்; நவக்கிரகங்களும்; இரா

கின்ற வகையைச் சொன்னோம். சீவன் கருப்பவாசம் செய்யும் போது தானே அச்சீவனுக்கு ஆயுசு இவ்வளவென்றும்; இன்ன வித்தை இவ்வளவென்றும்; போகமும்; யோகமும் இவ்வளவென்றும்; இன்னகாலத்தில் இன்னவிதமாய் மரணமுண்டாகத் தக்கதென்றும்; பூர்வகருமத்தை யனுசரித்து பிரமன் விதிக்கின்றனன். ஆகையாலே தீர்க்காயுளும் உயர்ந்த வித்தையும் போகமும் யோகமும் மற்றயாவும்; மறுசன்மத்தில் ஒருங்கெய்துமபொருட்டுச் சீவன் நற்கருமங்களை செய்தல்வேண்டுமென்று சாஸ்திரஞ்சாற்றுகின்றது. சீவன் பூர்வசன்மத்தில் செய்த கருமபலனையே மறுசன்மத்தில் அடைகின்றனன் என்பதில் ஐயப்பாடு சிறிதும் இலது. கருடா! உலகத்தன்மையினைப் பொருட்டு நினக்கு யாவும் புகன்றோம். இன்னும் வினவுவதுளதேல் அதனையுஞ் செப்புகின்றோம் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினன்.

இருபதாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள்திருவடிகளேசரணம்,

இருபத்தொன்றும் அத்தியாயம்.

சூதர் சௌனகாதிமகருஷிகளை நோக்கி ஸ்ரீஹரிநாரதர்களை பகவான் அநுக்ரகஞ்செய்யாநிற்க; வேதங்களுணர்ந்த கருடபகவான் கண்ணனைத்தொழுது; ஐயா சுவாமி! யமபுரி யாண்டையது; அப்புரிக்குச் செல்லுமார்க்கத்தின் பெருமையை அடியேனுக்கு மீண்டும் விஸ்தாரமாய்ச் சாற்றியருளல்வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன், அயனோருவர்க்கரிய எம்பிரான் கலுழனைப் பார்த்து வைனதேயா! முன்னமே அதன் பெருமையை நவின்றிருக்கின்றோம். நீ வினவினமையால்; எஞ்சியவற்றை இப்போது புகலுகின்றோம் கேட்டி. நமன் புரிக்குச் செல்லுமார்க்கத்தில் சிலபாகம் உருக்கிவிட்ட செம்புபோலக் காந்திக்கொண்டிராநின்றன. சிலபாகம் இண்டை முட்களாலும்; தீக்கொள்ளிகளாலும், நிறைந்திராநின்றன. சில பாகத்தில் பொறுக்கவொண்ணாக் குளிர் இராநின்றது. பூலோகத்திற்கும் யமலோகத்திற்கும் எண்பத்தாறாயிரங் காதவழியுளதென்று முன்னமே சொன்னோமே! அத்தனை காதவழியிலும்; பாபஞ்செய்த சீவனுக்கு மாத்திரமிருப்பு;

பருகநீரும்; சிறிதும்கிடைக்கா. பாபிகளுக்கு யமலோகமும் அதற்குச் செல்லும மார்க்கமும் மிக்க கொடுமையாகவே இராநின்றன. ஓ கருடா! இனி யமலோகத்தின் தன்மையைச் சொல்லுகின்றாம்· தென்திசைக்கும்; நிருதி திசைக்கும்; நடுவில் யமபுரி வச்சிரமயமாயும்; தேவா அசுரர் முதலியோரால் சிதைக்கத் தகாத தாயும் இராநின்றது. அபபட்டணத்து நடுச்சதுரமாய நூறுயோசனை விஸ்தார முள்ளதாயும்; இருபத்தைந்து யோசனை யுயர முள்ளதாயும் அநேக சாளரங்கள் உடையதாயும; துகிற் கொடிகளாலும; முத்துக்கோவைகளாலும்; தோரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப பட்டதாயும்; சுவர்ணமயமாயும்; தர்மராசனுடைய அரண்மனை இருக்கின்றது. அந்த அரண்மனையுள் பத்து யோசனை அகல நீளமுள்ளதாயும். அநேக ஆயிரம வைரத்தூண்கள் உற்றதாயும்; சைத்திய சௌரபியமுள்ளமென காற்று இயங்குவதாயும எப்போதும் ஆடலும பாடலும் உடையதாயும் ஒரு திவ்வியமண்டபம இராநின்றது. அம்மண்டபத்தில் தூதர்கள் கரங்குவித்து ஓரபுறம நிற்கவும் ரோகங்களெல்லாம கோர ரூபத்தோடு அவ்வாறே ஒருபுடை நிற்கவும் கண்டவா அஞ்சுபடியாகிய ரூபத்தோடும உவப்போடும சமன் வீற்றிருக்கின்றனன். அவன் வீற்றிருக்கும அம்மண்டபத்தின் பக்கலில் இருபத்தைந்து யோசனை யகல நீளமும் பத்துயோசனை உயரமும உள்ளதாய் பலவித அலங்காரமுடையதாய் சித்திரகுப்தனுடைய அரண்மனை யிருக்கின்றது. அந்த மனையில் ஒரு திவ்விய மண்டபத்தில் சித்திரகுபதன் வீற்றிருந்து சமஸ்த சீவர்களசெய்யும் பாபபுண்ணியங்களைச் சிறிதும் விடாமல் கணக்கெழுதுகின்றான். அவன் எழுதுவதில் சிறிது பிசகும் உண்டாகாது அச் சித்திரகுப்தனுடைய அரண்மனைக்குக் கீழப்புறத்தில் சுரத்துக்கும்! தென்பக்கத்தில் சூலையோடு வசூரிக்கும்! மேற்பக்கத்தில் காலபாசத்தோடு அசீர்ணத்துக்கும் அருசிக்கும வடபக்கத்தில் வயிற்றுவலிக்கும்! வடகிழக்கில் தலைவலிக்கும்! தென்கிழக்கில் மயக்கத்துக்கும்! தென்மேற்கில அதிசாரத்துக்கும! வடமேற்கில் சன்னிக்கும! கிருகங்கள் இருக்கின்றன. அந்த ரோகங்களெல்லாம் யமனுடைய உத்தரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அம்மனைகளில் வசிக்கின்றன.

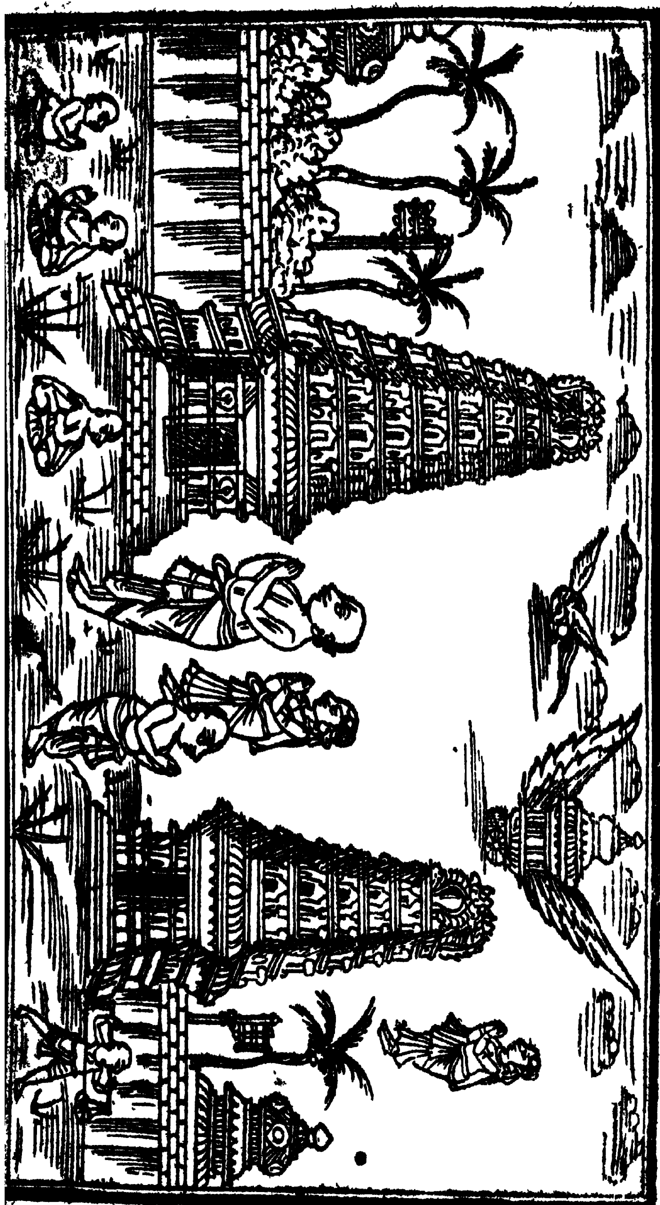
ஏ கருடா! அவ்யமனுடைய அரண்மனைக்குத் தென்பக்கத்
தில் பாபஞ்செய்த சேதநர்களைத் தூதர்கள் பலவிதமாய் இம்சிக்
கின்றார்கள். சில சிலரை உலக்கையால் புடைக்கின்றனர். சில
ரை ஆயுதங்களினால் சிதைக்கின்றனர். சிலரைச் சரிகையால் சீ
வுகின்றனர். சிலரைச் செக்கில்போட்டு அரைக்கின்றனர். சிலரை
இருப்புச் சலாகையிற் கோத்துப் பெருந்தழலில் வாட்டுகின்ற
னர். வைனதேயா! ஒரு ஆண்பாவையும் ஒருபெண்பாவையும்
செம்பினால் செய்யப்பட்டு அக்கினியால் எப்போதும் தப்தமாயி
ருக்கின்றன. தூதர்கள் பரஸ்திரீகமனஞ்செய்த சிலரைநோக்
கிப் பாபிகாள்! தருமமும் மானமும் பாராமல் பிறர்மனைவியை
யாப் புணர்ந்ததற்கு வந்தபயன் இஃதென்று அதட்டிச்சொல்லி
அப்பெண் பாவையோடு ஒன்றுசேர்ப்பர். பரபுருஷனோடு சேர்
ந்த ஸ்திரீகளையும் அவ்வாண்பாவையோடு அங்ஙனமே சேர்ப்பர்.
விநதை புத்திரா! புருஷன் தனதுஸ்திரீயை யன்றிப் பரஸ்திரீ
யைப் புணர்வதற்கும் ஸ்திரீ தனது புருஷனையன்றிப் பரபுரு
ஷனைக் கூடுவதற்கும் யமலோகத்தில் உள்ளதாகிய தண்டனையை
ப்பார். இங்ஙனம் கொடிய தண்டனையுள்ளதா யிருக்கவும். ஸ்
திரீ புருஷர்களில் நல்லொழுக்கத்தில் நிற்போரைக் காண்டல்
அரிதாயிருக்கின்றதே. சிலரைக் கருமலைப்போல ஆலையில்
கொடுக்கின்றார்கள். சிலரை நரகங்களில் தள்ளிப் பாதாளங்கா
ளும் அழுந்துகின்றார்கள். கடன்வாங்கி மீண்டும் கொடாத சில
ரைக் கொடுத்தவனுக்குக் கடனைக் கொடாமல் வன்கண்மைபே
சினீர் என்று முனிந்து புடைக்கின்றனர். பாபிகள்படுந்துயரை
விரித்துச்சொல்லுதலால் பயன் என்ன? இன்னான் தருமிஷ்டன்
இன்னான் அதருமிஷ்டன்? இன்னான் சுவர்க்கம் புகுகின்றவன்,
இன்னான் நிரயம்புகுகின்றவன் என்று அவரவர் ஒழுக்கத்தாலே
உணரலாகுமே. தருமஞ்செய்தவனே சுவர்க்கம் புகுவானென்ப
து திண்ணமாகலால் யாவரும் தருமமே செய்தல் வேண்டும்
என்றுகூறிப் பின்னும் அருளுகின்றனன்.

இருபத்தொன்றும் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள்திருவடிகளேசரணம்.

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம்.

சூதர் மகர்முனிவர்களே! கேண்மின். அகாரவாச்சியன் வேதவுருவனைப் பார்த்துக் கருடா! சில தருமங்களைச் சொல்லுகின்றேம் கேள்மோ. மானிடர் கிருதயுகத்தில் மாதவம் செய்தல் உத்தமமாயது. திரேதாயுகத்தில் தியானம் செய்தல் உத்தமமாயது. துவாபரயுகத்தில் யாகாதிகள் செய்தல் உத்தமமாயது. கலியுகத்தில் தானம் செய்தலே உத்தமமாயது. இல்லறத்திலிருக்கின்றவனுக்கு எந்தயுகங்களிலும் யாகாதிகருமங்கள் செய்தலும், கோயில்-குளங்கள்-சத்திரம்-தோட்டமுதலியவற்றை உண்டாக்கித் தருமம் செய்தலும் அதிதியாராதனம் செய்தலுமே உரியவாகும். இல்லறத்திலிருக்கின்றவன் தனது தாயாதிகளில் யாரேனும் மரித்தால் அவரைக் குறித்துத் தருப்பணம் செய்தல்வேண்டும். மாய்ந்தவன் அப்புனலைப்பெற்று மகிழ்கின்றான். மூன்று சிறுகற்களை கயிற்றினால் கட்டி காற்சந்தியில் இறந்த தினமுதல் மூன்று நாள் இரவில் எரிதல்வேண்டும். சஞ்சயனம் செய்தபின்பு தாய் தந்தை எல்லாரும் மாண்டவனுக்குத் தருப்பணம் செய்தல்வேண்டும். முதல் மூன்று வருணத்தாராகிய பிரம-க்ஷத்திரிய-வைசியருக்குச் சூத்திரன் தருப்பணம் செய்யலாம். பிரம-க்ஷத்திரியருக்கு வைசியன் செய்யலாம். க்ஷத்திரியன் பிராமணனுக்குச் செய்யலாம். பிராமணன் தன் மரபோர்களன்றி மற்ற குலத்தாருக்கு ஒன்றும் செய்யலாகாது. சூத்திர சவத்தோடு பிராமணன் சுடுகாட்டுக்குப்போனால், அப்பாப்பானுக்கு மூன்றுநாளைக்கு ஆசௌசமுண்டு. மூன்றுநாள் கழிந்தபின்னர் அவ்விப்பிரன் காவேரி ஸ்நானம்செய்து சுத்தனாதல்வேண்டும். மாய்ந்தவனுக்குக் கருமம் செய்கின்றவன் பஞ்சணையில் சயனிக்கலாகாது. இறந்தவனுடைய நற்குணங்களை எப்போதும் மிகுத்துரைத்தல்வேண்டும். யமனைக் குறித்தும் ஸ்தோத்திரம் செய்தல்வேண்டும். பத்துநாட்களில் போடப்படும் பிண்டங்களாலே துஞ்சினவனுக்குச் சரீரமுண்டாகின்றமையால் பத்துநாட் கிரியையும் தவிராது செய்தல் வேண்டும். பத்துநாட்கிரியை செய்யாவிடின் மாய்ந்தவன் சரீரம

ருந்துவன். தனுர்வேத முணாந்த ஒருவில்லாளன்
வைத்து வாளியெய்வானேல், அவ்வாளி அக்குறியில் பிழை
யாது தைக்குமாறுபோலக் கலைகளுணர்ந்த சற்புத்திரன், மரித்
த தாய்தந்தையரைக் குறித்துச் செய்யும் கருமபலன் அவரைத்
தவிராமல் அடையும், மரித்தசீவன் மூன்றுநாள் நீரிலும், மூன்
றுநாள் அக்கினியிலும், மூன்றுநாள் ஆகாயத்திலும், ஒருநாள்
கிருகத்திலும், வசிப்பன். முதல் நாளிலும், மூன்றாநாளிலும், ஐ
ந்தா நாளிலும், ஏழா நாளிலும், ஒன்பதா நாளிலும், பதினொன்
றா நாளிலும், நவசிராத்தம் செய்தல் வேண்டும். முதல்நாளில் எ
ந்த இடத்தில் தருப்பண முதலியவை செய்யப்பட்டனவோ அந்
த இடத்தில் தானே பத்துநாளும் செய்தல்வேண்டும். பிரம க்ஷ
த்திரிய வைசிய சூத்திரரில் எக்குலத்தாருக்கு எத்தனைநாள் ஆ
சௌசம் விதிக்கப்பட்டதோ அத்தனை நாளும், பிண்ட தருப்ப
ணம் அவசியம் செய்தல் வேண்டும். எந்தத் திதியில் மரிக்கின்றா
னோ? அந்தத் திதியில் மாசிகம் செய்தல் வேண்டும். பதினொன்
றாநாள் பலகாரத்தோடு சோறமைத்து காற்சந்தியில் கொட்டி
ஸ்நானம் செய்தல் வேண்டும். அதிக வருத்தப்பட்டு ஒருவன் ம
ரிப்பனேல் அவனைக் குறித்து ஏகோதிஷ்ட சிராத்தம் விசேஷ
மாயச் செய்யப்படுமாயின் அவன் வருத்தம் நீங்கி இன்புறுவன்
அந்த ஏகோதிஷ்ட சிராத்தம் க்ஷத்திரியன் பன்னிரண்டா நாளி
லும், வைசியன் பதினைந்தா நாளிலும் செய்தல் வேண்டும். தாய்
தந்தையா மரிப்பினும், மகவு பிறப்பினும், சூத்திர குலத்தாருக்
கு ஒருமாதம் வரையினும் ஆசௌசம் உண்டு அரைமாதமுள
தென்பதும் ஒருபட்சமுண்டு. சூத்திரன் பதினைந்தா நாளுக்கு
அப்புறம் ஏகோதிஷ்டம் செய்தல்வேண்டும். ஒருவன் மரித்தால்
பத்துநாள் தீட்டுடைய அவனுடைய ஞாயத்தான் கருமம் முடிந்
தபின்பு மூன்று மாதத்திற் குட்பட்டு எப்போது கேட்பினும் அ
த்தாயத்தானுக்கு மூன்றுதினம் சூதகம் உண்டு. மூன்று மாதத்
திற்குமேல் ஆறுமாதத்திற் குட்பட்டுக் கேட்பனேல் தொண்
ணூறு நாழிகையுண்டு. ஆறுமாதத்திற்குமேல் ஒரு வருஷத்திற்
குள் கேட்பனேல் ஒருதினமாத்திரம் உண்டு. வருடம் முழ்ந்த
பின்பு கேட்பனேல் கேட்ட உடனே ஸ்நானம் மாத்திரம் செய்

தல் வேண்டும். இவ்விதி எல்லா வருணங்களுக்கும் பொ
துவாகும்.

விநாயகா! சய்யாதானம் செய்யவேண்டுமென்று, முன்னமே ஓதினேனே! எந்தப்புருஷனும் அந்தத்தானத்தைத் தன்னுடைய கையாலேயே செய்தல்வேண்டும். கலமரத்தின் கட்டில்செய்து சொர்ணத்தாலும், வெள்ளியாலும் பூணாக்கட்டி, முத்துமாலைகளாலும், நறுமலர்க் கொடையல்களாலும், அக்கட்டிலை அலங்கரித்து படுக்கை விரித்துத் தீபமும், சந்தனமும் புஷ்பமும், தாம்பூலமும், பின்னும் சுகமான ஆசனமுடைய மற்றவையும், கிருஷ்ணன் செம்பொன் காளமும், அலங்காரத்தமும், சீதாதமாயும், ஸ்திரீ புருஷர்களுக்கு வேண்டியவும், அக்கட்டிலில் வைத்து லக்ஷ்மீ நாராயணர்களைப் பூசித்துச் சிவன் முதலாகிய தேவர்களும், பார்வதி முதலாகிய தேவஸ்திரீகளும், லக்ஷ்மி நாராயணனும் இந்தச் சயனதானத்தால் திருப்தியடைகவென்று சொல்லி யோக்கியனும், குடும்பியுமான உபாத்தியாயனுக்குத் தானம்செய்து அவனை வலம்வந்து நமஸ்கரிக்கவேண்டுமென்றருளினார்.

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்

இருபத்துமூன்றாம் அத்தியாயம்.

சூதபௌராணிகர் மாதவர்களை நோக்கி முனிசிரேஷ்டர்களே! கேண்மின்: வினைப்பெரிய திருவடி பூரிவணங்கும் முராரியைத்தொழுது ஸ்ரீ சர்வேசா! தாயைப்பெற்றவரும், அவளைப் பெற்றவரும், அவளைப் பெற்றவரும், தந்தையைப் பெற்றவனும், அவனைப் பெற்றவனும், அவனைப் பெற்றவனும், உயிரோடிருக்குங்கால தாயேனும், தந்தையேனும் இறப்பின், புத்திரன் எங்ஙனம் பிண்டம் சேர்த்தல்வேண்டும், நவின்றருளுகவெனவும், ஸ்ரீ தாமோதரர் வைனதேயா! தாய் தலைமுறையிலும், தந்தை தலைமுறையிலும், உயிரோடிருப்பவர்களுக்கு மேலே மூன்று தலை

ஆறும் புத்ரர் மூன்றுபேர். தாயா

[illegible] மேலோர் மூன்றுபேர். பிண்டம்பெறும் பந்
தியில் வருவோன் ஒருவன். இங்ஙனம் [illegible] சங்கையமையில் புத்ரர்பே
களும், தாய்மரபில் பத்துப்பேர்களும் உள்ள ஒருவன் மரித்துப்
பிதிரரோடு சேர்தலும், காணகாம் பாட்டன் முதல் தியாசகனாகி
ன்றான். மூன்றாம் தியாசகன், முதல் [illegible] களாகின்றான். மூன்
றாம் மேலோன், பந்தியில் வருவோனாகின்றான். பந்தியில் வரு
வோன், வாராமல் ஒழிகின்றான். [illegible] சிராத்தம் செய்வன
தந்தை சம்போஷித்து அபபுத்திரனுக்கு [illegible] கொடுக்கின்
றான். பாட்டன் கோமுதலிய பொருள்கள் கொடுக்கின்றான்.
சிராத்தம் செய்தலில் [illegible] யுண்டாத லன்றிச்
செய்பவனுக்கும் மிகப் பலனுளது. அவ்விட்டம் முதல செய்
தி வரையிலுள்ள [illegible] நாள் [illegible] டமானவை யல்ல. அவ
வைந்து நக்ஷத்திரங்களில் [illegible] டமோ சமஸ்
கார [illegible] செய்யலாகா. அந்த நட்சத்திரங்கள்
கழிந்தபின்பே செய்யவேண்டிய கிரியைகளை ஒருபக்ஷமாகக்
கொள்க. [illegible] தேகத்தை வைத்திருக்க இயலும்
அமையாதாகையால், உடனே சமஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும்.
தனிஷ்டா பஞ்சகத்தில் இறந்த சரீரத்தை சிராத்தியின் பொருட்டு
ச சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி இனசாந்தம் [illegible] செய்த
ல் வேண்டும். பெரும்பாலும் ஐந்து நக்ஷத்திரங்களிலும், இறந்த
வர் [illegible] ஆனால் [illegible] இரணியமும்
[illegible] தானம் கொடுத்தல் வேண்டும். தனிஷ்டா பஞ்சகத்தில்
மாய்ந்தவருக்குச் சாஸ்திரம் சொல்லியபடி செய்யாவிடின், கரு
மம் செய்யும் கருத்தா துன்பமடைவன். சிராத்தத்தை யுத்தேசித்
துச் செய்யப்படும், சிராத்தத்தில், பிராமணர் ஆசிரவதித்தலும்,
அன்னவா [illegible] லும், இரட்டைக் குசையும், பவி
முடிம், ஓமமும், எச்சில் காய் [illegible] நன்று விதியும், [illegible]
த்தை புண்ணையும், [illegible] முடிம், ஸ்வதா என்கிற சப்தமும், [illegible]
சப்தமும், உடன் [illegible] துதலும், [illegible] ஙனமும், நமஸ்காரமு
ம், எல்லை வரையில பின் செல்லுதலும், வலம்வருதலும், சா[illegible]

தழுவும், பஞ்சகாதுஷடமும் ...

அறியாமல் இவற்றைச்செய்தவன் நரகம் படைவன்.

மரித்தவுடனே கால் கைகளைக்கட்டல்வேண்டும். உறவினரெல்
லாரும் சவத்தண்டையிலே யிருத்தல்வேண்டும். ஒரு கிராமத்தி
ல் சவம் கிடந்தால் அது தகனம் செய்யப்படும் வரையினும் அக்
கிராமத்தில் உள்ள யாவரும் சோறும் நீரும் உண்ணலாகாது.
சோறும் நீரும் உண்டால் மாமிசமுண்ட தோஷமும், அரத்தம்
பருகின தோஷம் அடைவர். தாம்பூலதாரணம் செய்யக் கூடாது
தந்தசுத்தியும் செய்யலாகாது. இரவில் பிணங்கிடந்தால் ஸ்திரீ
புருஷர் புணரலாகாது என்றருளினான்.

இருபத்துமூன்றாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

இருபத்துநான்காம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ வியாசமாணாக்கர் நைமிசாரணிய வாசிகளே! கருட ப
கவான் மறைமுதல்வனைத் தொழுது எந்தையே ! பிராயோபவே
சஞ்செய்தல் யாது காரணத்தால் சிரேஷ்டமாயது? பிறந்துவளர்ந்
துவாழ்ந்த மனையை நீக்கிப் புண்ணிய க்ஷேத்திரத்துக்குப் போய்
அவ்விடத்தில் மரித்தால் அதற்குப்பயனயாது? தீர்த்தயாத்திரை
செய்யப்புறப்பட்டு மார்க்கத்தில் மாய்வனேல், அவனுக்குப் பல
ன் என்னை; நாளெல்லாம் தீர்த்தயாத்திரை செய்கின்றவனுக்குப்
பலன் என்னை; சந்நியாசச்சிரமம் பெற்றோன் அவ்வாச்சிரமத்து
க்குறிய ஒழுக்கத்தினின்று தவறுவனேல் எக்கதியடைவன். இ
வற்றை யெல்லாம் சவிஸ்தாரமாய்ச் சாற்றியருள வேண்டுமென்
று பிரார்த்தித்தனர், பரமபதி வைனதேயா! யாவனொருவன் ஆ
கார வியவகாரம் ஒன்றும் செய்யாமல் நியமத்தோடு தருப்பசய
னம் செய்து எம்மைத் தியானித்தவாறே மரிக்கின்றானோ அவ
ன் நமதுலகு சார்வன். அதனாலே அப்பிராயோபவேசம் ஏற்ற

ம், நாளொன்றுக்கு ஒருயாக ப
லனுண்டாகும். மகாரோகங்களால் வருந்தப்பட்
டு இனி உயிர் வாழ்க்கை வேண்டுவ தில்லையென்று பிராயோப
வேசஞ்செய்து எமனைத் தியானித்து மரிக்கின்றவனும், நல்லு
லகே யடைவன். மரிப்பதற்குப் பிராயோபவேசஞ்செய்து நடுவி
ல் எழுந்து இல்வாழ்க்கையை விரும்புவானேல், அவன் பிராம
ணர் மூலமாய்ப் பிராயச்சித்தங்கள் செய்துகொண்டு பின்பு தரு
ம மார்க்கத்திலே ஒழுகுதல் வேண்டும். சந்நியாசஞ் செய்துகொ
ண்டு நியமத்தோடிருந்து மரித்தவனுக்கு அவன் அவ்வாச்சிரமம்
பெற்ற நாள்முதல் மரிக்குந்தினவரையிலும் உள்ள நாள்களுக்கு
நாளொன்றுக்கு இரண்டு யாகபலன் உண்டாகும். பிணியால் து
ன்பப்பட்டு மரணகாலம் அடுத்ததென்று எண்ணிச் சந்நியாசாச்
சிரமம் பெற்றுப் பின்பு பிணிநீங்கிப் பிழைத்து இல்வாழ்க்கையி
ல் உடன்படுவனேல் அவன் மகாரோகம் அடைவான். அவனினு
ம் பாபியொருவனுமிலன். அவனை யொருவர் பார்க்கலு மா
காது. மனை மனைவி மக்கள் முதலியோரை நெடுங்காலம் பிரி
ந்து, நெடுந்தூரமென்று நினையாது யாத்திரை செய்கின்றவனுக்கு
ப் பிராமணர் தேவரெல்லாரும் வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கின்ற
னர், திவ்யதேச யாத்திரையை உத்தேசித்துச் சென்று விதியால்
வழியில் மரிப்பனேல், அவன் சுவர்க்கமருவன். சந்நியாசிகளை
யும், யாத்திரை செய்வோர்களையும், தேவரெல்லாரும் காப்பாற்
றுகின்றனர். விசேஷமாய் விஷ்ணுகணங்கள் அவர்களை ரக்ஷிக்
கின்றார்கள். மரிக்கவேண்டுமென்றே புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தில்
நெடுங்காலம் வசித்துச் சிறிது தீவினையால், வேறிடத்தில் மரிப்
பனேல், அவன் மறுசன்மத்தில் காவேரிதீரத்தில் வைதிக பிராம
ணகுலத்தில் சர்வசாஸ்திர சம்பன்னனாய் நல்லொழுக்கமுடை
யவனாய் பகவத்பாகவத ஆசாரிய பக்தி யுடையவனாய்ப் பிறந்து
இறுதியில் நல்லுலகடைவன். இன்னக்ஷேத்திரம்போய் அதிலே
மரிப்பேன் என்றும், அதில் மரிக்காமல் மீள்வேனென்றும், அற
ங்களை நாவின் நான்மறைமுற்றிய அந்தணர் சந்நிதியில் சங்கற்
பஞ்செய்து கொண்டு சென்றவன் மீண்டும் மனைக்கண் வருவா

ஆ மகா ராமேவணமம...

திருந... ஷ்ணு க்ஷேத்திரங்களில் மிக...

ன் நட... ன்றுமே! அவன் நடக்கும் அழகுக்கு மெல்லாம் அடி
யொன [illegible] க்கு ஒருகோத னபலன் அடைவன். எக்காரணத்தினு
லேனும், அங்கணம் சென்றவன் திரும்பிவருகையில் அவன் [illegible]
டந்த அழகுக்கு அடி யொன்றுக்கு ஒருபசுவைக்கொன்ற
தோஷ புடைவன. இருக்கதில் ஒருவன் செய்கின்றபாபங்கள்
திவ்விய கசங்களில் பகவத பாகவத சேவையாலும், தீர்த்தப்
பிரசா [illegible] ளாலும் விவாத்தியாகும் க்ஷேத்திரங்களில் செய்யும்
பாபம [illegible] ற்றலும். என்றார் விவாதித்தியா.

சி [illegible] ர! ஆசிரியனுக்கு உபவிடுதியிலும் தன்னது நாய் [illegible]
தையும் [illegible] ம், உடைய பிறந்தாருக்கும், உடன் பிறந்தாலுக்கும்
வேண் [illegible] ற்றைக் கொடுத்தல் விசேடமாம். புத்திரனை [illegible]
ந் [illegible] கன் [illegible] பிராமணனுக்
குக் [illegible] புண்ணியத்திலும் [illegible]
அத் [illegible] ணியமொறுவன். [illegible] கொடுத்தால் ஆயிரம
பசுகு [illegible] டைபெறுவன். க்ஷேத்திரத்துக் கொடுத்தால் [illegible]
[illegible] எய்துவன். [illegible] க்கொடுத்தால் புண்ணி
யதது [illegible] கனககோடியிலே வருகின்ற தான்பெற்ற பெருமை [illegible]
ல் [illegible] ரகமசெய்தல் வேண்டும். யாவன் இறந்தலை மறந்து
கிளை [illegible] போஷித்து, ஆடையாபரண [illegible]
அத [illegible] சமுசார சாகரத்திலேயே முழுகுகின்ற
னே [illegible] செய்வன் இறன் இங்ஙனமோ மானிட
சன்ம [illegible] ம், கருமத்தால் இவன் [illegible]
யானு [illegible] யமன்சிரித்தான் ஒருத்தி பரபுருஷனை சேர்
ந்து [illegible] மகவை அவள் ஆமுடையான எடுத்து மடியில்வை
த்து [illegible] நகைக்குபாவுமபோது, இக்குழந்தையை இவளொடு
புணர்ந்து [illegible] மப்புணர்ந்து பிறவன் பெற்றுருவனை யிருக்க,
அம் [illegible] மல், இவனை நான் பெற்றான் போலவும தனக்குரிய
[illegible] ம் கொண்டாடுகின்றானே என்று நினைத்துக் கணவ
ன் [illegible] யோடு குலாவுதலைக்கண்டு மகிழ்வானென என்று

...றும், பிறர்க்குக் கொடாதும் பொ
...வ்வகரும முழுமகனைப்பார்த்து இவனுக்கே யாமுரி
யேமோ! அஃதுணராது எனது எனது என்கின்றனே" என்று
வாயாரச்சிரிப்பாள். பூமியும் மற்ற பொருளும் ஒருவனுக்கே உரி
யவோ! நமது நமது என்று பிதற்றித் திரிந்தோரெல்லாரும் இ
றுதியில் நீத்தேகினரோ என்று நல்லாற்றில் ஒழுகி உயிர்களுக்கு
உதவிசெய்து பூதானம் செய்கின்றவனைப் புவிமகள் நம்மாரு
டையான் நல்லன் அவனால் நாம் சத்பிராமணன் கையில் கொடு
க்கப் பட்டோமேயென்று உவக்கின்றாள். பூதானம் செய்தவனு
ம புனலில் மூழ்கியேனும பஞ்சாக்கினி மத்தியி லிருந்தேனும்
தவமசெய்தவனும, மகங்கள் புரிந்தவனும் யுத்தத்தில் பின்வாங்
காமல் முனைநின்றவனும் இகத்திலும் பரத்திலும உறுதி பெறு
வரென் றருளினன்.

இருபத்துநான்காம அத்தியாயம - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள்திருவடிகளேசரணம்

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம்.

சூதமகாமுனிவர் நைமிசாரணிய வாசிகளே! கருடபகவா
ன் ஆதிமத்தியாந்த ரகிதனாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனைத் தொழுது,
சகதீசா! நித்தியசிராத்தம் யாங்ஙனம் புரியத்தக்கது நவின்றரு
ளுகவெனலும் அறவாழி யந்தணன் புள்ளரசனை நோக்கி தார்க்ஷி
யா! நாள்தோறும் ஒருசத்பிராமணனுக்குப் போசனம செய்வித்
து அன்னமும் புனலும் ஒருகடத்தில் நிறைத்து அதனை யவ்வே
தியனுக் கொடுத்தல்வேண்டும். இந்த நித்திய சிராத்தத்தால்மா
ய்ந்த சிவன் இன்பமடைகின்றனன். அச்சிவனை ஒருவருஷம்வரை
யிலும் வழியில் கட்டிக்கொண்டு யமலோகமசாரும் தூதரும்

னவிரஸ்டு [illegible] களை [illegible]

இப்பு ஸ்ரீ விஷ்ணுபகவானைக் குறித்து [illegible] சருமாசனைக் குறித்து ஒரு கடப்பும், சந்திரகுப்தனைக் குறித்து ஒருகடப்பும் கொடுக்கவேண்டுமென் றருளினன். கருடபக வான [illegible] பாமாத்து [illegible] அனைவரும் [illegible] நாதா! மோக்ஷம் [illegible] ரக்குப்பம் [illegible] செய் [illegible] கனிட [illegible] கிடைக்கும், அவ்வி [illegible] செய்தால் கிடைக்கும், [illegible] வெனாலும். ஸ்ரீ [illegible] அயோத்யா [illegible] துரா மாயா காசி காஞ்சி [illegible] துவாரகா [illegible] புரி களில் [illegible] கிடைக்கும் [illegible] [illegible] ஸ்ரீவிஷ்ணு [illegible] [illegible] [illegible] கின்றன [illegible] கின்றன. அ [illegible] பாபங்களையும் [illegible] [illegible] குழந்தைகளும், [illegible] [illegible] ஸ்ரீ [illegible] நைமிசாரண்யம், குருக்ஷேத்ரம் [illegible] [illegible] ஸ்ரீ காருடம் [illegible] [illegible] கின்றனன். [illegible] [illegible] நைமிசாரண்யமும், [illegible] யேனும், [illegible] [illegible] பாவனை

[illegible] [illegible] சிவக்ஷேத்ரம் ஆதியில் விஷ்ணுக்ஷேத்ரம், சிவன் பிரமஹத்தி தோஷத்தால் பீடிக்கப்பட்டு பலி வெகும் திரிதா [illegible] கோக்ஷேத்ரம் உடனே அம்மகா பாதகம் நீங்க அசிவன் அப்போது அந்த க்ஷேத்ரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீயப்பதியைத் திருவடி தொ ழுது கைங்கர்யம் செய்தான் அதனால் அம் அப்பாதகம் [illegible] பற்ற [illegible]

[illegible] ருளவைபேல் [illegible] பீடிக

[illegible] பிரார்த்திக்க, பரமகாருணிகனுகி

[illegible] காலையில் [illegible]

[illegible]

[illegible] பிராமணோத்தமர்களை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ [illegible]

இருபத்தாறாம் அத்தியாயம்

[illegible] ஸ்ரீ [illegible] காசயபரே ! [illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

முதல்யவறறைச ...

ல் அதுரீக்கும் வரையினும் எவருய ..

ல்விழுந்து இறந்தவனுக்கும் சிங்கம்முதலிய மிருகங்க..

ய்ந்தவனுக்கும் தேசாந்தரங்களில் துஞ்சினவனுக்கும் உடனே கருமஞ்செய்யலாகா தாகலால் கிரியை செய்யத்தொடங்கு நாள் முதல் ஆசௌசம் உண்டாகும். இறந்தானென்று கேட்டவுடனே ஸ்நானமாத்திரம் செய்தல்வேண்டும். அரசனுக்கும், தவஞ் செய்யும் பூசுரனுக்கும், மகம்புரியும் விப்பிரனுக்கும், அவர்கள் தாயத்தார் இறந்தால் ஆசௌசமில்லை, ஒருவனுக்குப் பெண்பிறந்தால் அதன் தாயத்தாருக்கு ஆசௌசம் இலது. பெற்றதாய்க்கு மாத்திரம் பத்துநாள் ஆசௌசமுளதென்பதும் தந்தைக்கு ஸ்நானமாத்திரம் போதுமான தென்பதும் சிலர் அபிப்பிராயமாயிருக்கின்றன. மணக்கோலங் கொண்டிருக்கும் காலத்திலும்யாகம்செய்யும காலத்திலும் உற்சவத்துக்காகக் கங்கணம்பூண்டகாலத்திலும் ஆசௌசம நேர்ந்தால் அவ்வாசௌசம் அத்தொழில் பூண்டாருக்கு அக்காலங்களில் இலது. ஒரு ஆசௌசம நேர்ந்த காலத்தில் இடையில் வேறொரு ஆசௌசம் வந்தால் முன்னமே வந்த ஆசௌசத்தோடு பின்வந்ததும் தாயத்தார்களுக்கு நிவாத்தியாகும். ஆசௌசம வருமுன் பிராமணருக்குக் கொடுப்பனவாய் உத்தேசித்திருந்தவற்றை ஆசௌசம்வந்தபின்பும் கொடுக்கலாம். பிராமணர்களும் வாங்கலாம். கோக்களையும், பிராமணர்களையும், ஸ்திரீகளையும், ரட்சிக்கும் விஷயத்திலும், யுத்தபூமியிலும், ஒருவன் உயிர் விடுவனேல் அவனைச் சேர்ந்த வர்களுக்கு ஒருநாள் மாத்திரம் ஆசௌசமஉளது, ஆசௌசமேயிலது ஸ்நானம்செய்தலேபோதுமானதுஎன்பாரும்உளர் என்று அருளினன்.

இருபத்தாறும அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள்திருவடிகளேசரணம்,

சூதபௌராணிகர் மாதவர்களே! கருடபகவான் மாதவனை நோக்கித் துன்மரண மடைந்தவன் எக்கதியடையவன், அவனுக்கு எவ்விதம கருமம் செய்யத்தக்கது, மொழிந்தருளுக வெனலும், இலக்குமிநாயகன் காலால்தாண்டியேனும், கழுத்திற்சுருக்கிட்டுக் கொண்டேனும், விஷமுண்டேனும், அக்கினியில் விழுந்தேனும், வைரப்பொடி உண்டேனும் மரித்தவனும், பறவை மூக்கினுலேயும், எருதுமுட்டியேனும், சலத்தில்விழுந்தேனும், நாய்நரிகள் கடித்தேனும், குஷ்டரோகத்தாலேனும, தேகத்தில் புழுஉண்டாகியேனும் மரித்தவனும, பிராமணராலேனும், யவனராலேனும், மிலேச்சராலேனும், சண்டாளராலேனும், அடிபட்டுத் துஞ்சினவனும, இடிவிழுந்தேனும், மரமவிழுந்தேனும மாண்டவனும், சூத்திர ஸ்திரீயையேனும, வண்ணாத்தியையேனும தீண்டி ஸ்நானம் செய்யாமல் மாய்ந்தவனும நற்கதிபெறாமல் நரகமெய்துவர். அங்ஙனம் மரித்தவரைச் சார்ந்தவர்களுக்கு ஆசௌசமில்லை. அவர்கள் உடனே கிருத்தியம் செய்ய வேண்டுவதுமில்லை. நாராயணபலிசெய்தபின்பு கருமம செய்யலாம். துர்மரணமடைந்தவன் பிராமணனாயின் ஆறுமாதத்திற்கு அப்புறமும், க்ஷத்திரியனாயின் இரண்டுமாதத்திற் கப்புறமும், வைசியனாயின் பதினைந்துநாளுக் கப்புறமும், சூத்திரனாயின் இறந்தவுடனும், கருமம செய்யத்தக்கது. கங்காதீரத்திலேனும், யமுனாதீரத்திலேனும், நைமிசவனத்திலேனும், புஷ்கரக்ஷேத்திரத்திலேனும், குளக்கறையிலேனும, அரசமரத்தடியிலேனும், பசுமாட்டுக் கொட்டிலிலேனும, இல்லத்திலேனும், நாராயணபலி செய்தல்வேண்டும. வேதமந்திரங்களாலே ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானை யாராதித்து ஸ்தோதத்திரம்செய்து தெற்குமுகமா யிருந்துகொண்டு சங்குசக்ரபீதாம்பரதாரியாயும், நித்தியனாயும், சர்வாந்தர் யாமியாயும், திவ்விய மங்கள விக்கிரக அனந்த கல்யாணகுண ஸ்வரூபனாகியும், இருக்கின்ற ஸ்வாமி! மரித்தவனுக்கு நற்கதி கொடுத்தல் வேண்டு மென்று அப்பகவானைப் பிரார்த்தித்துத் தியானித்துப் புத்திபூர்வமா

[illegible]

[illegible] பூசிக்கின்ற [illegible]

[illegible] பிரதிமையையும் தாமிரத்தினால் [illegible]

[illegible]யையும், வெள்ளியினால் பிரமப்பிரதிமையையும், [illegible] பிரதிமையையும் செய்து மேற்கில் திரிவிக்கிர மனையும், கிழக்கில் பிரமனையும், தெற்கில் யமனையும், வடக்கில் உருத்திரனையும், மத்தியில் மன்மதனையும் வைத்துப் பூசித்து இந்த குடங்களை வைத்து அவற்றில் [illegible] பெய்து, பூமாலைசாத்தி அலங்கரித்து மேற்கூறிய [illegible] தேவர்களுக்கு [illegible] செய்து பின்பு [illegible], எட்டுத் [illegible] செய்து செம்புப் பாத்திரத்தில் திலமும் இரணியமும் வைத்துத் [illegible] இருக்கு வேதமுணர்ந்த [illegible] [illegible] [illegible] வல்லவருக்குச் சமர்ப்பித்தல் கொடுத்தல் வேண்டும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செய்தல் வேண்டும்.

[illegible]! [illegible] காம்புக்கும் [illegible] [illegible], [illegible], கழுத்துக்குப் பாக்கும், [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] [illegible], இடைக்கு [illegible] [illegible], [illegible] க்கு [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], காலுக்குப் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] மூக்கிற்கு எட்பூவும், காதுக்கு [illegible], [illegible], நடைக்கு அன்னமும், இடைக்குச் [illegible], மயிருக்குச் [illegible], தோளுக்குக் கிருஷ்[illegible]. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] சந்தன புஷ்பங்களால் அலங்க [illegible] [illegible] [illegible] செய்தல்வேண்டும். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இவளி

அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாஸனை [illegible]

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம்.

[illegible]

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாஸன் [illegible]

விப்பிரசர்மாணுக்கர் ஸ்ரீ ஹரிகதா சங்கோதகன சிலர்கம்
புருஷோத்தமன் வைனதேயா ! சீவன் இன்பும் துன்பும் அடை
வதற்கு அவன்செய்த நல்வினை தீவினைகளே காரணமாகும். சி
ர் பலராயிருக்க ஒரு சன்மத்தில் ஒரு சீவனால் செய்யப்பட்ட
ருமம் தன்னைச்செய்தவன் இன்னானென்று எங்ஙனம் அறிந்
மறுசன்மத்தில் அவனையெப்படி யடையும் என்று ஐயப்படவே
ண்டா ஓரிடத்தில ஆன்கள் பலவாயிருக்கக் கன்று தன்னையீ
ற பசுவையே அடைதல்போலக் கருமம் தன்னைச்செய்தவா யு
வனே ! அவனையே தவிராது அடையும வைனதேயா ! பூதான
ம் செய்தலினும் உத்தமதானம் வேறில்லை. மெய்பேசுதலினும்
ண்ணியம் வேறில்லை, பொய் சொலவதினும், பொய்ப்பத்திர
எழுதுதலினும் பாபம் வேறில்லை. பூமிமுதற் கடவுளாகிய ஸ்ரீவி
ஷ்ணு சம்பந்தியாகலானும் சுரபிகள் சூரியனுடைய திருக்கும
ரத்திகளாகலானும் சுவர்ணம் அக்கினியின் மகவாகலானும, அ
மூன்றனையும் தானமசெய்வோன் மூன்றுலோகங்களையும் உடை
யவனாய் தானம் செய்த பலன் அடைவன். ஒரு கோவினுடைய
தோலின அளவு ஒருவன் பூதானம் செய்யினும், அவன் மகா பா
பத்தினின்றும் நீங்குவன். பூதானம் கொடுத்து அவாவினால் அ
பூமியை அபகரிக்க எத்தனித்தவனும், தானம்கொடுத்த பூமியி
ன் பலனைத் தானம்வாங்கினோன் அடையாமல் கெடுத்தவனும்,
தானமகொடுத்த நிலத்தின்பேரில் ஒருவன் வழக்கிட்டால் தான
ம் வாங்கினவனுக்கு உதவிசெய்யாதவனும, பிரளயகாலம் வரை
யிலும் நரகவாசம்செய்வர். ஒருவன் ஒரு விருத்தியால் வாழ்ந்து
கொண்டிருக்க, அவ்விருத்தியைக்கெடுத்தவன் ஆயிரம்கோவை
க்கொன்ற தோஷமடைவன். ஒருவனுக்கு ஒரு சீவனம்செய்வித்
தவன் லக்ஷம்கோதானம்செய்தபலன் அடைவன். நூறுகோதா
னம செய்தலினும் ஒரு கோவைக் கோல்கொண்டு ஓச்சாமலும்,
களவாடாமலுமிருத்தல்நலமாம். ஒருவன் ஒருகோவைக் கொ
ன்று நூறு கோதானமசெய்யினும் கொன்ற பாபமே மேலாகும்

தி உபவாசமிருந்து மறுதினம் வேதசாஸ்திரமோதிய ஏழு அல்
லது ஐந்து பிராமணர்களை வரித்து மத்தியானத்தில் வடக்கு மு
கமாய் அவர்களை ஆசனத்தில் இருத்தி ஆராதித்துப் பீதகவா
டைப் பிரானைப் பூசித்து அப்பிராமணர்களுக்குப் போசனஞ்செ
ய்வித்து, ஸ்ரீ விஷ்ணுவுக்கும், பிரமனுக்கும், உருத்திரனுக்கும்,
தூதர்களுடன் யமனுக்கும், மரித்தவனுக்கும், கிரமமாய் ஐந்து
பிண்டம் வைத்துத் துஞ்சினவனுடைய பெயரையும், கோத்திரத்
தையுஞ் சொல்லி, ஸ்ரீவிஷ்ணுநாமங்களை யுச்சரித்து, மாய்ந்தவன்
பிதிர்களோடு சேராமையால், அவனது ஐந்தாம் பிண்டத்தை எடு
த்தகற்றிப் பின்பு தண்டம் சமர்ப்பித்துத் தானங்கள் கொடுத்து
மேற்சொன்ன பிராமணர்களில் மரித்தவனது ஸ்தானத்திலிருக்
கின்றவனுக்கு அதிகம் தக்ஷிணை கொடுத்துப் பகவான் திருப்பதிய
டைந்து கடாக்ஷிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து, அந்தணர்
களைப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ்செய்து பின்பு தெற்குமுகமாய் இ
ருந்து பாரணம் செய்தல் வேண்டும். இனுமவிசேடமாய்ச்
செய்யவேண்டுமென்று புத்திரனுக்கு மனமிருந்தால் சுவர்ணத்
தினால் சர்ப்பஞ்செய்து சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி யாவுஞ்செய்
யலாம் என்றருளி வருட சிராத்தம் செய்ய வேண்டிய விதி கூறி
னருளுவான்.

முப்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

முப்பத்தொன்றும் அத்தியாயம்.

சூதர் திருமாலடியார்களே! ஷாட்குண்ணிய பாவன பட்சி
ராஜனைப் பார்த்துக்கூறியதனையா! புத்திரன் முதலியோர் தாய்
தந்தையர் முதலியோரைக் குறித்து வருடந்தோறும் சிராத்தம்
செய்தல்வேண்டும். தந்தை தன் பிதிருக்கும், தமயன் தனது
தம்பிக்கும், சிராத்தஞ் செய்யும்படி நேரிட்டால் தலைமுறையிலு
ள்ளோரைக் குறிக்காமல் இறந்தவனைக் குறித்து மாத்திரம் செ

தல்வேண்டும். புத்திரன் தாய் தாதையருக்குச் செய்வானாயி மூன்று தலைமுறையாக குறித்து செய்தல்வேண்டும். ஆமச மம், விருத்[illegible] முதலியவை நேரிட்டால், அவைகளையுமினத்தி சிராத்தம் செய்தல்வேண்டும். மரித்தவனுக்கு திருதியமெ யும்போதே பிண்டீகரணம் செய்யாமல், மாசிகமாதிகம் செ ய்து வரும்போது, ஆம[illegible] மாசிகம் [illegible] அமமாசிகத்தை [illegible] சோதகம் செய்தல்வேண் டும். சபிண்டீகரணம் செய்யுமுன் மாசிகம் [illegible] வந்தால், சௌனகரால் [illegible] [illegible] பூணூல் [illegible] புத்திரன் சிராத்தம் செய் படி நேரிட்டால் [illegible] செய்தல்வேண்டும் [illegible] நக்ஷத்திரத்தில் [illegible] என்று [illegible] [illegible] பிதுருக்கள் திருப்தியடைகிறார்கள் [illegible] முன்பு, [illegible] செய்தல்வேண் [illegible] தெரியாமல் [illegible] [illegible] [illegible] மாதம் தெரியாவிட்டால், ஆடி, [illegible] மாசியும், இந்த [illegible] அஷ்டமியிலேயும், [illegible] செய்யலாம். [illegible] நக்ஷத்திரத்தில் [illegible] திதியாவது, மாசமாவது, தெரியாவிட்டால் [illegible] [illegible] செய்தல்வேண்டும். [illegible] [illegible] [illegible] அவர்ல் ஒருவன் மரித்து அந்த [illegible] [illegible] ஷ்டித்துப் பின்பு மனைக்குவருவானேல், அந்தக் காலத்தில் [illegible] அவனாகிய [illegible] வேறொருவருக்குச் சிராத்தம் [illegible] கொண்டிருந்தால் [illegible] சிராத்தம் [illegible] [illegible] [illegible] பின்பு வருதல்வேண்டும். [illegible] கு வரிக்கப்பட்ட பிராமணன் மேற்சொன்ன [illegible] [illegible] புணர்ந்து சிராத்தம் செய்கின்ற புத்திரனுக்கு [illegible] சொல்லாமல், சிராத்தத்தில் சாப்பிட்டால் தோஷம் அ ணை [illegible] தாய்தந்தையர் இறந்ததிதியைமாத்து ல் அஷ்டமியிலேனும், ஏகாதசியிலேனும், அமாவாசை ம் செய்தல்வேண்டும். செய்யாமல்விடலாகாது. சிராத்த